

พระราชบัญญัติ

โมเสสทบทวนเรื่อง
การเดินทางในถิ่นทุรกันดาร
กับคนอิสราเอล

1 ข้อความต่อไปนี้ เป็นคำที่โมเสสกล่าวแก่คนอิสราเอลที่
ปวงที่ในถิ่นทุรกันดารปากแม่น้ำ
จอร์แดนข้างนี้ คือในที่ราบ
ข้างหน้าทะเลแดงระหว่างปา-
รานและโทเฟล ลาปาน ฮาเซ-
โรท และติซาหับ

2 (หนทางจากโฮเรบตามทาง
ภูเขาเสอีร์จนถึงคาเดชบาร-
เนียนนเป็นทางเดินสิบเอ็ดวัน)

3 อยู่มาในวันที่หนึ่งเดือนที่สิบ
เอ็ดปีที่สิบโมเสสได้กล่าวแก่
คนอิสราเอล ตามบรรดาพระ
ดำรัสที่พระเยโฮวาห์ทรงประ-
ทานแก่ท่าน เป็นพระบัญญัติให้
แก่เขาทั้งหลาย

4 หลังจากที่ท่านได้ฆ่าสิโหน
กษัตริย์คนอามไรต์ ที่อยู่เมือง
เฮชโบน และโอกกษัตริย์เมือง
บาซาน ผู้ซึ่งอยู่ในอิชทาโรท ณ
ตำบลเอเตรอีนันแล้ว

5 โมเสสได้เริ่มอธิบายพระราช
บัญญัตินี้ ที่ในแผ่นดินโมอับ
ปากแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้ว่า

6 "พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา
ได้ตรัสสั่งเราทั้งหลายที่โฮเรบว่า
'เจ้าทั้งหลายได้พักที่ภูเขานันน
พอแล้ว

7 เจ้าทั้งหลายจงหันไปเดินตาม
ทางที่ไปยังแดนเทือกเขาของคน
อามไรต์ และที่ใกล้เคียงกันใน
ที่ราบ และในแดนเทือกเขา และ
ในหุบเขา ในทางใต้ และที่ฝั่ง
ทะเล แผ่นดินของคนคานาอัน
และที่เลบานอน จนถึงแม่น้ำ
ใหญ่ คือแม่น้ำยูเฟรติส

8 ดูก่อน เราได้ตั้งแผ่นดินนั้นไว้
ตรงหน้าเจ้าทั้งหลาย เจ้าทั้ง
หลายจงเข้าไปยึดครองแผ่นดิน
ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงปฏิญาณกับ
บรรพบุรุษของเจ้า คืออับราฮัม
อิสอัค และยาโคบ ว่าจะให้แก่
เขาทั้งหลายและแก่เชื้อสายของ
เขาที่มาภายหลังเขาด้วย'

9 ครั้งนั้น ข้าพเจ้าได้บอกท่าน
ทั้งหลายว่า 'ข้าพเจ้าผู้เดียวแบก
พวกท่านทั้งหลายไม่ไหว

10 พระเยโฮวาห์พระเจ้าของ
ท่านได้ทรงให้ท่านทั้งหลายทวี
มากขึ้น และดูเถิด ทุกวันนี้พวก
ท่านทั้งหลายมีจำนวนมากดุจ
ดวงดาวทั้งหลายในท้องฟ้า

11 (ขอพระเยโฮวาห์พระเจ้า
แห่งบรรพบุรุษของท่านทั้ง
หลายทรงกระทำให้ท่านทั้ง
หลายทวีขึ้นพันเท่าและทรงอำนวยการ
พระพรแก่ท่าน ดังที่พระ
องค์ได้ทรงสัญญาไว้แก่ท่านทั้ง
หลายแล้วนั้น)

(1) พบท 4:44-46 (2) กตว 13:26; 32:8 (3) กตว 33:38
(4) กตว 21:23-24 ยชว 13:12 (6) อพย 3:1, 12; 19:1-2 (8) ปฐก 12:7; 26:3
(9) อพย 18:18, 24 (10) ปฐก 15:5; 22:17 (11) ปฐก 15:5; 2 ซมอ 24:3

12 ข้าพเจ้าคนเดียวจะแบกท่านทั้งหลายผู้เป็นภาระและเป็นความยากลำบากและการทู่มเถียงของท่านทั้งหลายอย่างไรได้

13 จงเลือกคนที่มีปัญญา มีความเข้าใจและมีชื่อตามตระกูลของท่านทั้งหลาย และข้าพเจ้าจะตั้งเขาให้เป็นหัวหน้าของท่านทั้งหลาย'

14 ท่านทั้งหลายได้ตอบข้าพเจ้าว่า 'สิ่งที่ท่านกล่าวนั้นดีแล้ว คราวที่ข้าพเจ้าทั้งหลายจะกระทำ'

15 ข้าพเจ้าจึงได้เลือกหัวหน้าจากทุกตระกูล ซึ่งเป็นคนมีปัญญาและมีชื่อ ตั้งไว้เป็นใหญ่เหนือท่านทั้งหลาย ให้เป็นนายพัน นายร้อย นายห้าสิบ และพนักงานต่าง ๆ ตามตระกูลของท่าน

16 ครั้งนั้นข้าพเจ้าได้กล่าวกำชับพวกตุลาการของท่านทั้งหลายว่า 'จงพิจารณาคดีของพี่น้องและตัดสินความตามยุติธรรมระหว่างชายคนหนึ่งและพี่น้องของตน หรือคนต่างด้าวที่อาศัยอยู่กับท่าน

17 ท่านทั้งหลายอย่าลำเอียงในการพิพากษา จงฟังผู้น้อยและผู้ใหญ่ให้เหมือนกัน ท่านทั้งหลายอย่ากลัวหน้ามนุษย์เลย

เพราะการพิพากษานั้นเป็นการของพระเจ้า และคดีใดที่ยากเกินไปสำหรับท่านจงนำมาให้ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะพิจารณาเอง' 18 ครั้งนั้นข้าพเจ้าได้สั่งท่านทั้งหลายถึงบรรดาสິงที่ ท่านทั้งหลายควรกระทำ

19 เราได้ออกไปจากโฮเรเบเดินทะเลถิ่นทุรกันดารใหญ่อันเป็นที่น่ากลัวตามที่ท่านทั้งหลายได้เห็นนั้น เดินไปตามแดนเทือกเขาของคนอาโมไรต์ ดังที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราได้ตรัสสั่งเราไว้ และเรามาถึงคาเดช-บารเนีย

20 และข้าพเจ้าได้กล่าวแก่ท่านทั้งหลายว่า 'ท่านทั้งหลายมาเถิดแดนเทือกเขาของคนอาโมไรต์แล้ว เป็นที่ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราประทานแก่เราทั้งหลาย

21 ดูเถิด พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกท่านได้ทรงตั้งแผ่นดินนั้นไว้ตรงหน้าท่านแล้ว จงขึ้นไปยึดแผ่นดินนั้น ดังที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของบรรพบุรุษของพวกท่านได้ตรัสสั่งไว้ อย่ากลัวหรืออย่าตกใจไปเลย'

22 แล้วท่านทั้งหลายทุกคนได้เข้ามาหาข้าพเจ้าพูดว่า 'ให้เราทั้งหลายใช้คนไปก่อนเราและสอดแนมดูแผ่นดินนั้นแทนเรา

(12) 1 พกษ 3:8-9 (15) อพย 18:25

(16) ลนต 24:22; พบญ 16:18 (17) อพย 18:22, 26; 2 พตด 19:6; สภข 24:23-26

(19) กตว 10:12; 13:26 (21) ยชว 1:6, 9

นำชาวเรือทางที่เราจะต้องขึ้นไป และเรื่องหัวเมืองที่เราจะไปนั้นมาให้เรา'

23 เรื่องนั้นข้าพเจ้าเห็นดีด้วย ข้าพเจ้าจึงได้เลือกสิบสองคนมาจากท่านทั้งหลายตระกูลละคน 24 แล้วคนเหล่านั้นได้หันไปขึ้นแดนเทือกเขา มาถึงหุบเขาเอช-โคล์และสุดแรมมุดที่นั่น

25 เขาทั้งหลายได้เก็บผลไม้เมืองนั้นติดมือมาให้เราทั้งหลายและนำข่าวมาให้เราว่า 'ที่ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราประทานแก่เรานั้นเป็นแผ่นดินที่ดี'

26 แต่กระนั้นท่านทั้งหลายก็มิยอมขึ้นไป กลับขัดชินพระบัญชาของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลาย

27 และท่านทั้งหลายได้บ่นอยู่ในเต็นท์ของตน และว่า 'เพราะพระเยโฮวาห์ทรงชังพวกเรา พระองค์จึงทรงพาเราทั้งหลายออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ จะได้มอบเราไว้ในมือคนอาโมไรต์ เพื่อจะทำลายเราเสีย

28 เราทั้งหลายจะขึ้นไปที่ไหนเล่า พวกพี่น้องของเราได้ทำอกใจของเราให้ผู้อ้อถอยไปโดยที่ ว่า "คนเหล่านั้นใหญ่กว่าและสูงกว่าพวกเราอีก เมืองเหล่านั้นก็ใหญ่มีกำแพงสูงเทียมฟ้า และ

ยิ่งกว่านั้นเราได้เห็นพวกคนอานาคอยู่ที่นั่นด้วย"

29 แล้วข้าพเจ้าจึงได้พูดกับท่านทั้งหลายว่า 'อย่าครั่นคร้ามหรือกลัวเขาเลย

30 พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านผู้นำหน้าท่านทั้งหลาย พระองค์จะทรงต่อสู้เผื่อท่านทั้งหลาย ดังที่พระองค์ได้ทรงกระทำให้แก่ท่านทั้งหลายในอียิปต์ ต่อหน้าต่อตาท่านทั้งหลาย

31 และในถิ่นทุรกันดาร ซึ่งที่นั่นพวกท่านได้เห็นพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงอุ่มชูพวกท่าน ดังพ่ออุ่มลูกชายของตน ตลอดทางที่ท่านได้ไปนั้น จนท่านทั้งหลายได้มาถึงที่นี่'

32 แต่อย่างไรก็ตาม ท่านทั้งหลายมิได้เชื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลาย

33 ผู้ได้ทรงนำทางข้างหน้าท่าน เพื่อจะหาที่ให้ท่านทั้งหลายตั้งเต็นท์ของท่าน เป็นไฟในกลางคืน เพื่อโปรดให้ท่านทั้งหลายเห็นทางที่ควรจะไป และเป็นเมฆในกลางวัน

34 พระเยโฮวาห์ได้ทรงสดับเสียงคำพูดของท่านทั้งหลาย จึงทรงกริ้วและปฏิญาณว่า

35 'แท้จริงจะไม่มีผู้ใดในยุคที่ฉันนี้สักคนเดียวที่จะได้เห็นแผ่นดินดีนั้น ที่เราได้ปฏิญาณ

(23) กตว 13:2-3 (24) กตว 13:21-25 (25) กตว 13:27 (26) กตว 14:1-4

(27) พบญ 9:28 (28) กตว 13:28 (29) กตว 14:9 (30) อพย 14:14 (31) กจ 13:18

(32) ยด 1:5 (33) อพย 13:21; อสค 20:6 (34) พบญ 2:14-15 (35) สดต 95:10-11

ว่าจะให้แก่บรรพบุรุษของเจ้าทั้งหลาย

36 เว้นแต่คาเลบบุตรชายเยฟุนเนห์ เขาจะเห็นแผ่นดินนั้น และเราจะให้แผ่นดินที่เขาได้เหยียบนั้นแก่เขาและแก่ลูกหลาน เพราะเขาได้ตามพระเยโฮวาห์อย่างสุดใจ

37 เพราะเหตุที่ท่านทั้งหลายพระเยโฮวาห์ก็ทรงพิโรธเราด้วยตรัสว่า 'เจ้าจะไม่ได้เข้าไปในที่นั้นด้วยเหมือนกัน

38 แต่โยชวาบุตรชายนูนผู้ยืนอยู่ตรงหน้าเจ้า จะได้เข้าไป จงสนับสนุนเขาเพราะเขาจะพาคนอิสราเอลไปถึงอกรรมสิทธิ์พื้นดินนั้น

39 ยิ่งกว่านั้นเด็กเล็กของเจ้าทั้งหลายที่เจ้าทั้งหลายว่าจะตกเป็นเหยื่อ และบุตรของเจ้าที่ในวันนี้ยังไม่รู้จักผิดและชอบ จะได้เข้าไปที่นั่น เราจะให้แผ่นดินนั้นแก่เขา และเขาจะถือกรรมสิทธิ์อยู่ที่นั่น

40 แต่ฝ่ายเจ้าทั้งหลายจงกลับเดินเข้าถ้ำทวารกันดาร ตามทางที่ไปสู่ทะเลแดงเถิด'

41 ครั้นนั้นท่านทั้งหลายได้ตอบข้าพเจ้าว่า 'เราทั้งหลายได้กระทำบาปต่อพระเยโฮวาห์แล้ว เราทั้งหลายจะขึ้นไปสู้รบตามบรรดาพระดำรัสที่พระเยโฮวาห์พระ

เจ้าของเราทั้งหลายได้ตรัสสั่งนั้น' และท่านทั้งหลายได้คาดอาวุธเตรียมตัวไว้ทุกคน คิดว่าที่จะขึ้นไปยังแดนเทือกเขานั้น เป็นเรื่องง่าย

42 พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งข้าพเจ้าว่า 'จงกล่าวแก่คนทั้งหลายนั้นว่า อย่าขึ้นไปสู้รบเลย เกรงว่าเจ้าทั้งหลายจะแพ้ศัตรู เพราะเรามีได้อยู่ท่ามกลางเจ้าทั้งหลาย'

43 ข้าพเจ้าจึงได้กล่าวแก่ท่านตั้งนั้น และท่านทั้งหลายไม่ฟัง แต่ได้ขัดขืนพระบัญชาของพระเยโฮวาห์ มีใจองอาจและได้ขึ้นไปที่แดนเทือกเขานั้น

44 และคนอาโมไรต์ที่อยู่ในแดนเทือกเขานั้น ได้ออกมาต่อสู้และไล่ตีท่านทั้งหลายดุจฝูงผึ้งไล่ และได้ฆ่าท่านทั้งหลายในตำบลเสอีร์จนถึงโฮรมาห์

45 และท่านทั้งหลายกลับมาร้องไห้ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ แต่พระเยโฮวาห์มิได้ทรงฟังเสียงร้องหรือเงี้ยวพระกรรมสดับท่านทั้งหลาย

46 ท่านทั้งหลายจึงพักอยู่ที่คานเดชหลายวันตามวันที่ท่านทั้งหลายได้อยู่ที่นั่น"

2 การทบทวนเรื่องการเดินทาง
"ครั้งนั้น เราทั้งหลายได้กลับเดินเข้าถ้ำทวารกันดาร

(36) กตว 32:11-12 (37) สดต 106:32 (38) กตว 14:30 (39) กตว 14:3, 31

(40) กตว 14:25 (41) กตว 14:40 (42) กตว 14:41-43 (43) กตว 14:44

(44) กตว 14:45; สดต 118:12 (46) กตว 13:15; 20:1 (1) กตว 14:25; พบทญ 1:40

ตามทางที่ไปสู่ทะเลแดง ตามที่
พระเยโฮวาห์สั่งข้าพเจ้า และเรา
ทั้งหลายได้เดินเวียนภูเขาเสอีร์
หลายวัน

2 แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสสั่งข้าพ-
เจ้าว่า

3 `เจ้าทั้งหลายได้เดินเวียนที่
แดนเทือกเขานั่นนานพอแล้ว จง
หันไปเดินทางทิศเหนือเถิด

4 และจงบัญชาคนทั้งปวงว่า เจ้า
ทั้งหลายจงวนจะเดินผ่านเขต
แดนเมืองพี่น้องของเจ้า คือลูก
หลานของเอซาวที่อยู่ตำบลเสอีร์
แล้ว และเขาทั้งหลายจะกลัว
พวกเจ้า ฉะนั้นเจ้าทั้งหลายจง
ระวังตัว

5 อย่าต่อสู้เขา เพราะเราจะไม่
ให้ที่ของเขาแก่เจ้าเลย จะไม่ให้
ที่ดินแม้เพียงฝ่าเท้าเหยียบได้
ด้วยว่าภูเขาเสอีร์นั้นเราได้ให้
เอซาวยึดครองแล้ว

6 เจ้าทั้งหลายจงเอาเงินซื้อ
เสบียงอาหารจากเขาเพื่อจะได้
กิน และจงเอาเงินซื้อน้ำจากเขา
ด้วยเพื่อจะได้ดื่ม

7 เพราะพระเยโฮวาห์ พระเจ้า
ของพวกเจ้าได้อำนวยพระพรแก่
บรรดาการที่มีของพวกเจ้าได้
กระทำ พระองค์ทรงทราบทางที่
เจ้าได้เดินในถิ่นทุรกันดารใหญ่
นี้ พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวก
เจ้าได้อยู่กับเจ้าสี่สิบปีมาแล้ว

พวกเจ้ามิได้ขัดสนสิ่งใดเลย'

8 แล้วเราทั้งหลายได้เดินเลยไป
จากพี่น้องของเราพวกลูกหลาน
เอซาวผู้อยู่ที่เสอีร์ ไปจากทางที่
ราบจากเอลัทและจากเอซีโอน-
เกเบอร์ และเราได้เลี้ยวไปเดิน
ตามทางถิ่นทุรกันดารโมอับ

9 และพระเยโฮวาห์ได้ตรัสกับ
ข้าพเจ้าว่า `เจ้าทั้งหลายอย่ารวี
พวกโมอับหรือสู้รบกับเขาเลย
เพราะเราจะไม่ให้ที่ของเขาแก่
เจ้าเพื่อยึดครอง ด้วยเราได้ให้ที่
ตำบลอารันนั้นแก่ลูกหลานของ
โลทให้ปกครองแล้ว'

10 แต่ก่อนคนเอมิมีอยู่ที่นั่น
เป็นชนชาติใหญ่และมากและสูง
อย่างคนอานาค

11 คนเหล่านี้ได้นับว่าเป็นพวก
มนุษย์ยักษ์ เหมือนคนอานาค
แต่คนโมอับเรียกชื่อพวกนี้ว่า
เอมิมี

12 เมื่อก่อนพวกโฮรีได้อยู่ที่
เสอีร์ด้วย แต่ลูกหลานเอซาวได้
มาอยู่แทนเขา และได้ทำลายเขา
เสียให้พินาศ และได้อาศัยอยู่
ในที่ของเขาเหมือนพวกอิสรา-
เอลได้กระทำแก่เมืองที่พระเย-
โฮวาห์ประทานให้เขายึดครอง
นั้น

13 ข้าพเจ้ากล่าวว่า `บัดนี้เจ้า
ทั้งหลายจงยกเดินข้ามลำธาร
เศเรต' เราทั้งหลายจึงข้ามลำ-

(3) พบญ 2:7, 14 (4) กตว 20:14, 21; พบญ 23:7 (5) ปฐก 36:8; ยชว 24:4

(7) พบญ 8:2-4; มธ 6:8, 32 (8) กตว 21:4; วนฉ 11:18 (9) ปฐก 19:36-38

(10) ปฐก 14:5; กตว 13:22 (12) ปฐก 14:6; 36:20; พบญ 2:22 (13) กตว 21:12

ธารเศเรต

14 และนับตั้งแต่เรามาจากคา-
เดชบาร์เนีย จนถึงได้ข้ามลำธาร
เศเรตนั้น ได้สามสิบแปดปีจน
สิ้นยุคคนนี้ คือคนทั้งหลายที่จะ
ออกทัพได้นั้น ตายหมดจาก
ท่ามกลางค่าย ตามที่พระเยโฮ-
วาห์ทรงปฏิญาณกับเขาไว้

15 แท้จริงพระหัตถ์พระเยโฮ-
วาห์ได้ทรงต่อสู้อาณาจักร
ทำลายเขาจากท่ามกลางค่ายจน
เขาทั้งหลายสูญเสียชีวิตหมด

16 ต่อมา เมื่อคนที่ออกทัพได้
มาตายเสียชีวิตจากท่ามกลาง
คนเหล่านั้นแล้ว

17 พระเยโฮวาห์ได้ตรัสแก่
ข้าพเจ้าว่า

18 `วันนี้ เจ้าทั้งหลายจะเดิน
ข้ามตำบลอาร์เซตแดนของคน
โมอับ

19 และเมื่อเข้าไปใกล้แนวหน้า
ของคนอัมโมนอย่าร้าว หรือรบ
กับเขาเลย เพราะเราจะไม่ให้ที่
อยู่ของลูกหลานคนอัมโมนแก่
เจ้าให้ยึดครองเลย ด้วยเราได้
ให้ที่นั้นแก่ลูกหลานของโลท
เป็นผู้ยึดครองแล้ว'

20 (ทั้งที่นั่นก็นับว่าเป็นแผ่นดิน
ของพวกมนุษย์ยักษ์ แต่ก่อน
มนุษย์ยักษ์ได้อยู่ในนั้น แต่คน
อัมโมนได้เรียกชื่อของเขาว่า
คัมซุมมิม

21 คนเหล่านั้นใหญ่และมาก
และสูงอย่างคนอานาค แต่พระ
เยโฮวาห์ได้ทรงทำลายเขาเสีย
ให้พินาศ และพวกอัมโมนได้
เข้ายึดที่ของเขาและตั้งอยู่แทน

22 เหมือนพระองค์ได้ทรงกระ-
ทำให้แก่พวกลูกหลานเอซาวผู้
อยู่ที่เสอีร์ เมื่อพระองค์ทรงทำ
ลายพวกโฮรีเสียให้พินาศ และ
เขาได้ยึดที่ของพวกโฮรีแล้วตั้ง
อยู่แทนจนทุกวันนี้

23 ส่วนชาวอิวาห์ที่อยู่ในเฮ-
เซริมจนถึงกาซา คนคัฟโธร์ซึ่ง
มาจากตำบลคัฟโธร์ ก็ได้ทำลาย
เขาและตั้งอยู่แทน)

24 `พวกเจ้าจงลุกเดินทางไป
ข้ามลุ่มแม่น้ำอารโนน ดุเถิด เรา
ได้มอบลิโชนชาวอาโมไรต์ ผู้
เป็นกษัตริย์เมืองเฮซโบน และ
เมืองของเขาไว้ในมือของพวก
เจ้า เจ้าทั้งหลายจงตั้งต้นยึด
เมืองนั้นและสู้รบกับเขา

25 ตั้งแต่นั้นนี้ ไปเราจะให้ชน
ชาติทั้งหลายทั่วใต้ฟ้าครั้นคร้าม
ต่อพวกเจ้าและกลัวเจ้า คน
ประเทศผู้จะได้ยินข่าวเรื่องเจ้า
จะกลัวตัวสั่นและมีความระทม
เพราะเจ้า'

26 ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงใช้ผู้สื่อสาร
จากถิ่นทุรกันดารเคเดโมทไป
ผู้ลิวโชนกษัตริย์เมืองเฮซโบน
นั้น ทูลถ้อยคำอันสันติว่า

(14) กตว 13:26; 14:33, 35; 26:64 (19) ปฐก 19:38; กตว 21:24 (20) ปฐก 14:5

(21) พบญ 2:10 (22) ปฐก 14:6; 36:8, 20-30 (23) ปฐก 10:14; ชชว 13:3

(24) กตว 21:13-14; พบญ 1:4 (25) อพย 15:14-16 (26) กตว 21:21-32; พบญ 1:4

27 `ขอให้ข้าพเจ้าเดินข้ามแผ่นดินของท่าน ข้าพเจ้าจะเดินไปตามทางหลวง จะไม่เลี้ยวไปทางขวามือหรือซ้ายมือเลย

28 ขอท่านได้ขายเสปียงเอาเงินของข้าพเจ้า เพื่อข้าพเจ้าจะได้กิน และขอขายน้ำเอาเงินของข้าพเจ้า เพื่อข้าพเจ้าจะได้ดื่ม ขอให้ข้าพเจ้าเดินเท้าข้ามประเทศของท่านเท่านั้น

29 (ดูจพวกลูกหลานเอชวาที่อยู่ตำบลเสอีร์ และพวกโมอับที่อยู่ตำบลอาร์ ได้กระทำแก่ข้าพเจ้านั้น) จนข้าพเจ้าข้ามแม่น้ำจอร์แดนเข้าไปในแผ่นดินที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลายได้ทรงประทานแก่ข้าพเจ้า

30 แต่สิโหนกษัตริย์เมืองเฮชโบน ไม่ยอมให้เราทั้งหลายข้ามประเทศของท่าน เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกท่านได้ทรงกระทำจิตใจของสิโหนให้กระด้าง กระทำใจของท่านให้แข็งไป เพื่อจะได้ทรงมอบเขาไว้ในมือของพวกท่าน ตั้งเป็นอยู่ทุกวันนี้

31 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า `ดูเถิด เราได้เริ่มมอบสิโหนและเมืองของเขาไว้กับเจ้า จงตั้งต้นเข้ายึดครองที่นั่นเพื่อเจ้าจะได้แผ่นดินของเขา

เป็นกรรมสิทธิ์

32 แล้วสิโหนยกออกมาต่อสู้กับเรา ทั้งท่านและพลโยธาทั้งหลายของท่านที่ตำบลยาฮาส

33 และพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราทั้งหลายได้ทรงมอบท่านไว้ต่อหน้าเรา และเราได้ตีทำลายท่านกับโอรสและพลโยธาทั้งหลายของท่านเสีย

34 ครึ่งนั้นเราได้ยึดเมืองทั้งปวงของท่าน และเราได้ทำลายเสียสิ้น คือผู้ชายผู้หญิงและเด็กทั้งหลายในทุกเมือง ไม่ให้มีเหลือเลย

35 แต่ฝูงสัตว์เราได้ยึดมาเป็นของเรา ทั้งของริบไตในเมืองเหล่านั้นที่เราตีมา

36 ตั้งแต่อาโรเออร์ที่อยู่ริมลุ่มแม่น้ำอารโนนและตั้งแต่เมืองที่อยู่ใกล้ลุ่มแม่น้ำนั้นจนถึงเมืองกิเลอาด ไม่มีเมืองใดที่ต่อต้านเราได้ พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราได้ทรงมอบทั้งหมดไว้แก่เรา

37 แต่ท่านทั้งหลายมิได้เข้าใกล้แผ่นดินคนอัมโมน คือฝั่งแม่น้ำยับบอกและเมืองที่อยู่บนภูเขาและที่ใด ๆ ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราตรัสห้ามเรานั้น

อิสราเอลยึดแผ่นดินของ
โอกกษัตริย์เมืองบาซาน
3 เราทั้งหลายจึงได้หันไปขึ้น
ทางสู่เมืองบาซาน แล้วโอก

(27) กตว 21:21-22 (28) กตว 20:19 (29) กตว 20:18 (30) อพย 4:21; กตว 21:33 (31) พบญ 1:3, 8 (32) กตว 21:23 (33) อพย 23:31; กตว 21:24 (34) สนต 27:28 (36) พบญ 3:12; 4:48; ยชว 13:9 (37) ปฐก 32:22; กตว 21:24 (1) กตว 21:33-35

กษัตริย์เมืองบาซันก็ออกมาสู้รบกับเรา ตัวเองและพลโยธาทั้งหมดของท่านมารบกับเราที่ตำบลเอเดรอี

2 แต่พระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า 'เจ้าอย่ากลัวเขาเลย เพราะเราจะมอบเขากับพลโยธาทั้งหมดของเขาและแผ่นดินของเขาไว้ในมือของเจ้า เจ้าจะกระทำแก่เขาเหมือนเจ้าได้กระทำแก่สิโหนกษัตริย์ของคนอาโมไรต์ซึ่งอยู่ตำบลเฮซโบนนั้น'

3 พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราจึงได้ทรงมอบไว้ในมือของเรา ทั้งอ็อกกษัตริย์เมืองบาซัน และพลโยธาทั้งหลายของท่าน และเราทั้งหลายได้ฆ่าตีเขาจนไม่มีเหลือ

4 ครั้งนั้นเราทั้งหลายได้ตีเอาบ้านเมืองทั้งหลายของเขาจนไม่มีเหลือสักเมืองเดียวซึ่งเราไม่ได้ยึดมารวมหกลีบเมือง ดินแดนอารโกบทั้งหมด ซึ่งเป็นราชอาณาจักรของอ็อกกษัตริย์เมืองบาซัน

5 บรรดาเมืองเหล่านี้เป็นเมืองที่มีกำแพงสูงโดยรอบ มีประตูมีตาลประตู และยังมีเมืองอีกมากที่ไม่มีกำแพง

6 เราได้ตีทำลายสิ้น ได้ทำลายทุก ๆ เมืองเสียสิ้น รวมทั้งผู้ชายผู้หญิงและเด็กทั้งหลาย เหมือน

เราได้กระทำกับสิโหนกษัตริย์เมืองเฮซโบนนั้น

7 แต่ฝูงสัตว์ทั้งหมด และของริบได้ในเมืองเหล่านั้นเราได้ยึดมาเป็นของเรา

8 ครั้งนั้นเราได้ยึดแผ่นดินเสียจากมือของกษัตริย์ทั้งสองของคนอาโมไรต์ ผู้ที่อยู่ปากแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้ ตั้งแต่ลุ่มแม่น้ำอารโนนถึงภูเขาเฮอร์โมน

9 (ภูเขาเฮอร์โมนนั้นชาวไซดอนเรียกชื่อว่าสิริออน และชาวอาโมไรต์เรียกชื่อว่าเสนีร์)

10 คือเมืองทั้งหลายในที่ราบสูงและกิเลอาดทั้งหมด และบาซันทั้งหมด จนถึงสาเลคาห์และเอเดรอี ซึ่งเป็นหัวเมืองแห่งราชอาณาจักรอ็อกในเมืองบาซัน

11 ด้วยยังเหลืออยู่ แต่อ็อกกษัตริย์เมืองบาซันซึ่งเป็นพวกมนุษย์ยักษ์ ดุเถิด เตียงนอนของท่านทำด้วยเหล็ก เตียงนอนนั้นไม่อยู่ที่เมืองรับบัทแห่งคนอัมโมนดอกหรือ ยาวตั้งเก้าศอก กว้างสี่ศอกขนาดศอกคนเรา

12 แผ่นดินนี้ที่เรายึดครองได้ครั้งนั้น คือตั้งแต่อาโรเออร์ ซึ่งอยู่ริมลุ่มแม่น้ำอารโนน และแดนเทือกเขากิเลอาดครึ่งหนึ่งกับหัวเมืองทั้งหลายเหล่านั้น เราก็ได้ให้แก่คนรูเบนและคน

(2) กตว 21:34; ยชว 13:21 (4) พบญ 3:13-14; 1 พกษ 4:13 (6) พบญ 2:24, 34-35

(8) กตว 32:33; สดต 29:6 (9) 1 พศต 5:23 (10) พบญ 4:49; ยชว 12:5; 13:11

(11) พบญ 2:11, 20; ยรม 49:2; อมส 2:9 (12) กตว 32:33; 34:14; พบญ 2:36

กาด

13 ส่วนกิเลอาดที่ยังเหลืออยู่ กับเมืองบาซานทั้งหมด ซึ่งเป็นราชอาณาจักรของโอก คือดินแดนอารโอบทั้งหมด เราก็ได้ให้ไว้กับครึ่งหนึ่งของคนตระกูลมนัสเสห์ ทั้งหมดเมืองบาซานนั้นเรียกว่า ดินแดนของพวกมนุษยย์กษั

14 ยาอีร์คนมนัสเสห์ก็ได้ดินแดนอารโอบทั้งหมด จนถึงเขตแดนเมืองชาวเกซูร์ และเมืองมาอาคาคห์ และได้เรียกชื่อเมืองเหล่านั้นตามชื่อของตนว่า บา-ซานฮาโวทยาอีร์ จนถึงทุกวันนี้

15 เมืองกิเลอาดนั้นเราให้แก่มาคีร์

16 แก่คนรูเบนและคนกาดนั้น เราให้ตำบลตั้งแต่กิเลอาดถึงลุ่มแม่น้ำอารโนน ถือเอากลางลุ่มน้ำเป็นแดนเรื่อยมาถึงแม่น้ำยับบอกอันเป็นแดนของคนอัม-โมน

17 ทั้งแถบที่ราบด้วย มีแม่น้ำจอร์แดนเป็นพรมแดน ตั้งแต่ทะเลคินเนเรทจนถึงทะเลแห่งที่ราบ คือทะเลเค็ม ที่อัสโดดปีส-กาห์ ซึ่งอยู่ที่ศตวันออก

18 ครั้นนั้น ข้าพเจ้าได้บัญชาท่านทั้งหลายว่า `พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านได้ทรงให้ท่านทั้งหลายยึดครองแผ่นดินนี้

ทแก่ลัทธิทหารทั้งสิ้นของท่าน จงถืออาวุธยกข้ามไปก่อนคนอิส-ราเอลผู้เป็นพี่น้องของท่าน

19 แต่ภรรยาของท่าน บุตรเล็ก ๆ ทั้งหลายของท่าน กับฝูงสัตว์ของท่าน (เพราะข้าพเจ้าทราบอยู่แล้วว่า ท่านทั้งหลายมีฝูงสัตว์เป็นอันมาก) จงอยู่ในเขตเมืองที่เรายกให้นั้นก่อน

20 กว่าพระเยโฮวาห์จะโปรดให้พี่น้องของท่านได้หยุดพักเหมือนได้ประทานแก่ท่านแล้ว จนเขาทั้งหลายจะยึดครองแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่เขาที่ ฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้นแล้ว ท่านทั้งหลายต่างจึงจะกลับมาอยู่ที่อยู่ของตน ซึ่งข้าพเจ้าได้ให้แก่ท่านทั้งหลาย'

21 ครั้นนั้นข้าพเจ้าได้สั่งโยชูวาว่า `นัยน์ตาของท่านได้เห็นบรรดากิจการซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านได้ทรงกระทำแก่กษัตริย์ทั้งสองนั้นแล้ว ดังนั้นพระเยโฮวาห์จะทรงกระทำแก่อาณาจักรทั้งปวงซึ่งท่านจะข้ามไปอยู่เช่นเดียวกัน

22 ท่านอย่าได้กลัวเขาเลย เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน พระองค์นั้นทรงสู้รบเพื่อท่าน'

23 ครั้นนั้นข้าพเจ้าได้อ้อนวอน

(13) ยชา 13:29-31 (14) กตว 32:41; ยชา 13:13; 1 พศด 2:22 (15) กตว 32:39-40 (16) กตว 21:24; 2 ซมอ 24:5 (17) ปฐก 14:3; กตว 34:11-12 (18) กตว 32:20 (20) พพย 12:9; ยชา 22:4 (21) กตว 27:22 (22) อพย 14:14 (23) 2 คร 12:8-9

พระเยโฮวาห์ว่า

24 โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า
พระเจ้า พระองค์เพียงทรงสำแดง
อานุภาพและฤทธิ์พระหัตถ์ของ
พระองค์แก่ผู้รับใช้ของพระองค์
เพราะมีพระเจ้าองค์ไหนเล่าใน
สวรรค์หรือในแผ่นดินโลกซึ่ง
สามารถกระทำตามการสำคัญ
และการอิทธิฤทธิ์ตั้งพระองค์ได้

25 ขอพระองค์ทรงโปรดอนุ-
ญาติให้ข้าพระองค์ข้ามไป
แผ่นดินอันดีที่อยู่ปากแม่น้ำ
จอร์แดนข้างโน้น ดูแดนเทือก
เขางดงามและเลบานอนด้วย'

26 แต่พระเยโฮวาห์ได้พระพิ-
โรธต่อข้าพเจ้า เพราะท่านทั้งหลาย
เป็นเหตุ พระองค์จึงมิได้
ทรงโปรดฟังข้าพเจ้า และพระ
เยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า 'พอ
แล้ว เจ้าอย่าได้พูดกับเราด้วย
เรื่องนี้ต่อไปเลย

27 เจ้าจงขึ้นไปถึงยอดเขาปีส-
กาห์ และเพ่งตาของเจ้าดูทิศ
ตะวันตก ทิศเหนือ ทิศใต้ และ
ทิศตะวันออก และดูแผ่นดินนั้น
ด้วยนัยน์ตาของเจ้า เพราะเจ้า
จะข้ามแม่น้ำจอร์แดนนี้ไปไม่ได้
เลย

28 แต่เจ้าจงกำชับโยชูวา จง
สนับสนุนและจิตใจของเขาให้เข้ม
แข็ง เพราะเขาจะต้องนำหน้าชน
ชาตินี้ข้ามไป และจะ让他ทาง

หลายเข้าถือกรรมสิทธิ์ในแผ่นดิน
ที่เจ้าแลเห็นนั้น'

29 ฉะนั้น เราทั้งหลายจึงยัง
อยู่ในหุบเขาตรงหน้าเบธเปโอรี"

คำสั่งสอนและคำตักเตือน

4 "ฉะนั้นบัดนี้ โอ คนอิสรา-
เอลทั้งหลาย จงฟังกฎ
เกณฑ์และคำตัดสินซึ่งข้าพเจ้า
สอนท่านทั้งหลาย จงประพฤติ
ตามเพื่อท่านทั้งหลายจะมีชีวิต
อยู่ และเข้าไปยึดครองแผ่นดิน
ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่ง
บรรพบุรุษของท่านประทานแก่
ท่าน

2 ท่านทั้งหลายอย่าเสริมเติมคำ
ที่ข้าพเจ้าได้บัญชาท่านไว้และ
อย่าตัดออกเพื่อท่านทั้งหลาย
จะรักษาพระบัญญัติของพระเย-
โฮวาห์พระเจ้าของท่าน ซึ่งข้าพ-
เจ้าได้บัญชาท่าน

3 นัยน์ตาของท่านทั้งหลายได้
เห็นการซึ่งพระเยโฮวาห์ทรง
กระทำ เพราะเหตุพระบาอัลเป-
โอรีแล้ว ด้วยว่าพระเยโฮวาห์
พระเจ้าของท่านทั้งหลายได้ทรง
ทำลายบรรดาคนที่ติดตามพระ
บาอัลเปโอรีจากท่ามกลางท่าน

ชื่อของเมืองลี้ภัยต่าง ๆ

4 แต่ท่านทั้งหลายผู้ที่ยึดพระ
เยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้ง
หลายมั่นคงอยู่ทุกคนได้มีชีวิต
อยู่ถึงวันนี้

(24) พบท 5:24; 11:2; 2 ซมอ 7:22 (25) พบท 4:22 (26) กตว 20:12; 27:14

(27) กตว 23:14; 27:12 (28) กตว 27:18, 23 (29) พบท 4:46; 34:6

(1) รม 10:5 (2) สภษ 30:6 (3) กตว 25:1-9

5 ดุเถิด ข้าพเจ้าได้สั่งสอนกฎเกณฑ์และคำตัดสินแก่ท่าน ดังที่ พระเยโฮวาห์ พระเจ้าของข้าพเจ้าได้ทรงบัญชาข้าพเจ้าไว้ เพื่อท่านทั้งหลายจะกระทำตามในแผ่นดินซึ่งท่านทั้งหลายกำลังเข้าไปยึดครองนั้น

6 จงรักษากฎเหล่านั้นและกระทำตาม เพราะนี่เป็นสติปัญญาของท่านทั้งหลายและความเข้าใจของท่านทั้งหลายท่ามกลางสายตาของชนชาติทั้งหลาย ซึ่งจะได้ยินถึงกฎเกณฑ์เหล่านี้แล้ว เขาจะกล่าวว่า ‘แท้ที่เดียวประชาชาติใหญ่นี้เป็นชนชาติที่มีปัญญาและความเข้าใจ’

7 เพราะมีประชาชาติใหญ่ชาติใดเล่าซึ่งมีพระเจ้าอยู่ใกล้ตนอย่างกับพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของพวกเราทรงอยู่ใกล้เราในสิ่งสารพัดเมื่อเราร้องทูลต่อพระองค์

8 และมีประชาชาติใหญ่ชาติใดเล่า ซึ่งมีกฎเกณฑ์และคำตัดสินอันชอบธรรมอย่างกับพระราชบัญญัติทั้งหมดนี้ ซึ่งข้าพเจ้าได้ตั้งไว้ต่อหน้าท่านทั้งหลายในวันนี้

9 แต่จงระวังตัว และรักษาจิตวิญญาณของตัวให้ดี เกรงว่าพวกท่านจะลืมสิ่งซึ่งนัยน์ตาได้เห็นนั้น และเกรงว่าสิ่งเหล่านั้น

จะหันไปเสียจากใจของท่าน ตลอดวันคืนแห่งชีวิตของพวกท่าน จงสอนเรื่องเหล่านี้ให้แก่ลูกของพวกท่านและหลานของพวกท่านว่า

10 ในวันนั้นที่ พวกท่านได้ยินอยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ พระเจ้าของพวกท่านที่โฮเรบ พระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า ‘จงรวบรวมประชาชนให้เข้ามาต่อหน้าเรา เพื่อเราจะให้เขาได้ยินคำของเรา เพื่อเขาทั้งหลายจะได้ฝึกตนที่จะยำเกรงเรา ตลอดวันคืนที่เขาใช้ชีวิตอยู่ในโลก และเพื่อว่าเขาจะได้สอนลูกหลานของเขาด้วย’

11 ท่านทั้งหลายได้เข้ามาใกล้ยืนอยู่ที่เชิงภูเขา และภูเขานั้นมีเพลิงลุกขึ้นถึงท้องฟ้า มีความมืด เมฆ และความมืดคลุมคลุมอยู่

12 แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับท่านทั้งหลายออกมาจากท่ามกลางเพลิง ท่านทั้งหลายได้ยินสำเนียงพระวณะ แต่ไม่เห็นรูปสัณฐาน มีแต่ได้ยินพระสุรเสียงเท่านั้น

13 และพระองค์ทรงประกาศพันธสัญญาของพระองค์แก่ท่าน ซึ่งพระองค์ทรงบัญชาให้ท่านทั้งหลายปฏิบัติตามคือ พระบัญญัติสิบประการ และพระ

(6) โยบ 28:28 (7) 2 ซมอ 7:23; อสย 55:6

(9) ปฐม 18:19; พบทู 29:2-8; สภษ 4:23 (10) อพย 19:9, 16-17

(12) พบทู 5:4, 22; 1 พกษ 19:11-18 (13) อพย 24:12; 34:28; พบทู 9:9, 11

องค์ทรงจารึกพระบัญญัตินั้นไว้
บนศิลาสองแผ่น

14 ในครั้งนั้นพระเยโฮวาห์ทรง
บัญชาให้ข้าพเจ้าสั่งสอนกฎ
เกณฑ์และคำตัดสินแก่ท่านทั้ง
หลาย เพื่อท่านทั้งหลายจะได้
กระทำตามในแผ่นดินซึ่งท่าน
กำลังจะข้ามไปยึดครองนั้น

15 เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจง
ระวังตัวให้ดี เพราะในวันนั้น
พวกท่านไม่เห็นสัญญาณอันใด
เมื่อพระเยโฮวาห์ตรัสกับท่าน
ทั้งหลายที่โฮเรบจากท่ามกลาง
เพลิง

16 เกรงว่าท่านทั้งหลายจะหลง
ทำรูปเคารพแกะสลักสำหรับตัว
ท่านทั้งหลายเป็นสัญญาณสิ่ง
หนึ่งสิ่งใด เป็นรูปตัวผู้หรือตัว
เมีย

17 เหมือนสัตว์เดียรัจฉานอย่าง
ใดในโลก เหมือนนกที่มีปีกบิน
ไปในอากาศ

18 เหมือนสิ่งใด ๆ ที่คลานอยู่
บนดิน เหมือนปลาอย่างใดที่อยู่ใน
น้ำใต้แผ่นดินโลก

19 เกรงว่าพวกท่านเงยหน้าขึ้น
ดูท้องฟ้าและเมื่อท่านเห็นดวง
อาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาว
คือบริวารของท้องฟ้า พวกท่าน
จะถูกเหนี่ยวรั้งให้นมัสการและ
ปรนนิบัติสิ่งเหล่านั้น เป็นสิ่งซึ่ง
พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวก

ท่านทรงแบ่งแก่ชนชาติทั้งหลาย
ทั่วใต้ฟ้าทั้งสิ้น

20 แต่พระเยโฮวาห์ทรงเลือก
ท่านทั้งหลายและนำท่านออกมา
จากเตาเหล็ก คือจากอียิปต์ ให้
เป็นประชาชนในกรรมสิทธิ์ของ
พระองค์ อย่างเป็นอยู่ทุกวันนี้
21 ยิ่งกว่านั้น เพราะท่านทั้ง
หลายเป็นเหตุ พระเยโฮวาห์ทรง
พระพิโรธต่อข้าพเจ้า และทรง
ปฎิญาณว่าข้าพเจ้าจะไม่ได้
ข้ามแม่น้ำจอร์แดน และข้าพเจ้า
จะไม่ได้เข้าไปในแผ่นดินดีซึ่ง
พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน
ทั้งหลายประทานแก่ท่านให้เป็น
มรดก

22 แต่ข้าพเจ้าจะตายเสียใน
แผ่นดินนี้ ข้าพเจ้าจะไม่ได้ข้าม
แม่น้ำจอร์แดน แต่ท่านทั้งหลาย
จะได้ข้ามไป และถือแผ่นดินดี
นั้นเป็นกรรมสิทธิ์

23 จงระวังตัวให้ดี เกรงว่าท่าน
ทั้งหลายจะลืมพันธสัญญาของ
พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน
ทั้งหลาย ซึ่งพระองค์ทรงกระทำ
ไว้แก่ท่าน และสร้างรูปเคารพ
สลักเป็นสัญญาณสิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่ง
พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน
ทั้งหลายทรงห้ามไว้

24 เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระ
เจ้าของท่านเป็นเพลิงที่เผา
ผลาญ เป็นพระเจ้าผู้ทรงหวง

(14) อพย 21:1 (15) ยชา 23:11; อสย 40:18 (16) อพย 20:4-5; พบญ 9:12; 31:29
(19) พบญ 17:3; 2 พกษ 21:3 (20) พบญ 27:9; ยรม 11:4 (21) กตว 20:12; 27:13
(22) พบญ 3:25, 27; 2 ปด 1:13 (23) พบญ 4:16 (24) อพย 20:5; 34:14; พบญ 9:3

แทน
 25 เมื่อพวกท่านมีลูกและมีหลานและได้อยู่ในแผ่นดินนั้นมาช้านาน และท่านกระทำตัวให้เสื่อมทรามโดยการทำรูปเคารพสลักเป็นสัญญาณสิ่งใด และกระทำชั่วในสายพระเนตรพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของท่านทั้งหลาย ซึ่งเป็นการยั่วให้พระองค์ทรงกริ้วโกรธ
 26 ข้าพเจ้าขออัญเชิญฟ้าและดินมาเป็นพยานกล่าวโทษท่านในวันนี้ว่า ท่านทั้งหลายจะพินาศอย่างสิ้นเชิงจากแผ่นดินซึ่งท่านทั้งหลายกำลังจะข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปยึดครองนั้น ท่านจะไม่ได้อยู่ในแผ่นดินนั้นนาน แต่ท่านจะถูกทำลายอย่างสิ้นเชิง
 27 และพระเยโฮวาห์ จะทรงกระทำให้ท่านทั้งหลายกระจัดกระจายไปอยู่ท่ามกลางชนชาติทั้งหลาย และท่านทั้งหลายจะเหลือจำนวนน้อยในท่ามกลางประชาชาติ ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงขับไล่ให้ท่านเข้าไปอยู่นั้น
 28 ณ ที่นั้นท่านทั้งหลายจะปรนนิบัติพระที่ทำด้วยไม้และศิลา เป็นงานที่มีคนทำไว้ ซึ่งไม่ดู ไม่ฟัง ไม่รับประทาน ไม่ดมกลิ่น
 29 แต่ ณ ที่นั้นแหละท่านทั้งหลายจะแสวงหาพระเยโฮวาห์

พระเจ้าของท่าน ถ้าพวกท่านค้นหาพระองค์ด้วยสุดจิตและสุดใจ พวกท่านจะพบพระองค์
 30 เมื่อพวกท่านมีความทุกข์ลำบาก ซึ่งสิ่งสารพัดเหล่านี้มาถึงท่าน ในกาลภายหลัง ถ้าพวกท่านจะกลับมาหาพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของท่าน และเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์
 31 (เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายเป็นพระเจ้าผู้ทรงกอปรด้วยพระเมตตา) พระองค์จะไม่ทรงละทิ้ง หรือทำลายท่านทั้งหลาย หรือลืมนพันธสัญญาซึ่งพระองค์ ทรงกระทำไว้กับบรรพบุรุษของท่าน โดยการปฏิญาณ
 32 เพราะบัดนี้จงถามดูเถิดว่า ในกาลวันที่ล่วงมาแล้วนั้นคือวันที่อยู่ก่อนท่านทั้งหลาย ตั้งแต่วันที่พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ไว้บนโลก และถามดูจากฟ้าข้างนี้ถึงฟ้าข้างโน้นว่า เคยมีเรื่องใหญ่โตอย่างนี้เกิดขึ้นบ้างหรือ หรือเคยได้ยินถึงเรื่องอย่างนี้บ้างหรือ
 33 มีชนชาติใดได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้าตรัสออกมาจากท่ามกลางเพลิง ดังที่ท่านได้ยินและยังมีชีวิตอยู่ได้
 34 หรือมีพระเจ้าองค์ใดได้ทรงเพียรพยายามไปนำประชาชาติ

(25) 2 พกษ 17:17 (26) พบญ 30:18-19 (27) ลนต 26:33 (28) พบญ 28:64
 (29) ลนต 26:39; พบญ 30:1-3 (30) ปฐก 49:1; พบญ 31:29 (31) ลนต 26:44
 (32) พบญ 28:64; 32:7 (33) อพย 20:22; 24:11 (34) อพย 6:6; 7:3; 13:3; 14:30

หนึ่งจากท่ามกลางอีกประชาชาติหนึ่งด้วยการลงใจ ด้วยการทำความหมายสำคัญ ด้วยการมหัศจรรย์ ด้วยการสงคราม ด้วยพระหัตถ์ทรงฤทธิ์ และด้วยพระกรที่ทรงเหยียดออก และด้วยเหตุน่ากลัวยิ่ง ตามลึงสารพัดซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายทรงกระทำเพื่อท่านในอียิปต์ต่อหน้าต่อตาท่าน 35 ที่ได้ทรงสำแดงแก่ท่านทั้งหลายนั้นก็เพื่อท่านจะได้ทราบว่า พระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้า นอกจากพระองค์แล้ว ไม่มีพระเจ้าอื่นใดอีกเลย

36 พระองค์ทรงโปรดให้พวกท่านได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์จากฟ้าสวรรค์ เพื่อว่าท่านจะอยู่ในวินัยปกครอง พระองค์ทรงโปรดให้ท่านเห็นเพลิงใหญ่ของพระองค์ในโลก และพวกท่านได้ยินพระวจนะของพระองค์จากกองเพลิง

37 และเพราะพระองค์ทรงรักบรรพบุรุษของพวกท่าน จึงทรงเลือกเชื้อสายของชาติที่มาจากภายหลังเขา และทรงพาท่านออกจากอียิปต์ท่ามกลางสายพระเนตรของพระองค์ ด้วยเดชา-นุกาพย์ยิ่งใหญ่ของพระองค์ 38 ทรงขับไล่ประชาชาติที่ใหญ่กว่าและมีกำลังมากกว่าพวก

ท่านเสียให้พ้นหน้าท่าน และนำท่านเข้ามา และทรงประทานแผ่นดินของเขาให้แก่ท่านเป็นมรดกตั้งทุกวันนี้

39 เหตุฉะนั้นจงทราบเสียในวันนี้ และตรึกรตรองอยู่ในใจว่า พระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าในฟ้าสวรรค์ เบื้องบนและบนแผ่นดินเบื้องล่าง ห้ามพระเจ้าอื่นใดอีกไม่เลย

40 เพราะฉะนั้น พวกท่านจงรักษากฎเกณฑ์และพระบัญญัติของพระองค์ ซึ่งข้าพเจ้าได้บัญชาแก่ท่านในวันนี้ เพื่อท่านและลูกหลานที่เกิดมาภายหลังท่านจะไปดีมาดี และวันคืนของท่านจะยืนนานอยู่ในแผ่นดิน ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกท่านประทานแก่ท่านเป็นนิตย์นั้น”

41 แล้วโมเสสกำหนดหัวเมืองทางดวงอาทิตย์ขึ้น ฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้สามหัวเมือง

42 เพื่อผู้ใดที่ฆ่าคนจะได้หลบหนีไปอยู่ที่นั่น คือผู้ที่ฆ่าเพื่อนบ้านโดยมิได้เจตนา โดยมิได้เกลียดชังเขาแต่ก่อน และเมื่อหนีไปอยู่ในเมืองนี้เมืองใดเมืองหนึ่งก็จะรอดชีวิต

43 หัวเมืองเหล่านี้คือเมืองเบเชอร์อยู่ในถิ่นทุรกันดารบนที่ราบสูงสำหรับคนรูเบน และเมืองราโมทที่กิเลอาดสำหรับ

(35) อพย 8:10; 9:14 (36) อพย 19:9; 20:18 (37) อพย 13:3, 9, 14; พบบัญ 7:7-8

(38) พบบัญ 7:1 (39) พบบัญ 4:35; ยชว 2:11 (40) ลนต 22:31; พบบัญ 5:16; 32:46-47

(41) กตว 35:6; พบบัญ 19:2-13; ยชว 20:7-9 (42) พบบัญ 19:4 (43) ยชว 20:8

คนกาด และเมืองโกลานในบา-
ชานสำหรับคนมนัสเสห์

44 ต่อไปนี้เป็นพระราชบัญญัติ
ที่โมเสสได้ตั้งไว้ต่อหน้าคนอิส-
ราเอล

45 เหล่านี้เป็นพระโอวาท เป็น
กฎเกณฑ์และคำตัดสินซึ่งโมเสส
กล่าวแก่คนอิสราเอลเมื่อเขา
ออกจากอียิปต์แล้ว

46 ฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้ที่
หุบเขาตรงข้ามเบธเปโอร ใน
แผ่นดินของสิโหน กษัตริย์คน
อาโมไรต์ ผู้อยู่ที่เฮซโบนซึ่งโม-
เสสและคนอิสราเอลได้ตีพ่ายไป
ครั้งเมื่อออกมาจากอียิปต์แล้ว

47 คนอิสราเอลได้เข้ายึดแผ่น
ดินของท่านและแผ่นดินของโอก
กษัตริย์เมืองบาชาน เป็น
กษัตริย์สององค์ของคนอาโม-
ไรต์ ผู้อยู่ทางดวงอาทิตย์ขึ้น
ฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้

48 ตั้งแต่อาโรเออร์ที่อยู่ริมลุ่ม
แม่น้ำอารโนน ไปจนถึงภูเขา
สืออน คือเฮอร์โมน

49 รวมกับที่ราบทั้งหมด ซึ่งอยู่
ฟากตะวันออกของแม่น้ำจอร์-
แดนข้างนี้ จนถึงทะเลแห่งที่ราบ
ที่น้ำพุแห่งปิสกาห์

พันธสัญญาที่โฮเรบ

5 โมเสสได้เรียกคนอิสราเอล
ทั้งหมดเข้ามาแล้วกล่าวแก่
เขาทั้งหลายว่า "โอ คนอิสราเอล

ทั้งหลาย จงฟังกฎเกณฑ์และคำ
ตัดสิน ซึ่งข้าพเจ้ากล่าวให้เข้าหู
ของท่านทั้งหลายในวันนี้ เพื่อ
ท่านทั้งหลายจะได้เรียนรู้ รักษา
ไว้และกระทำตาม

2 พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา
ทรงกระทำพันธสัญญากับเราทั้ง
หลายที่โฮเรบ

3 มิใช่พระเยโฮวาห์จะทรงกระ-
ทำพันธสัญญานี้กับบรรพบุรุษ
ของเราทั้งหลาย แต่ทรงกระทำ
กับเรา คือเราทั้งหลายผู้มีชีวิต
อยู่ที่นี้ในวันนี้

4 พระเยโฮวาห์ตรัสกับท่านทั้ง
หลายที่ภูเขาสูงจากท่ามกลาง
เพลิงหนุต่อหน้า

5 (ครั้งนั้น ข้าพเจ้ายืนอยู่ระ-
หว่างพระเยโฮวาห์กับท่านทั้ง
หลาย เพื่อจะประกาศพระวจนะ
ของพระเยโฮวาห์แก่ท่านทั้ง
หลาย เพราะท่านทั้งหลายกลัว
เพลิง จึงมิได้ขึ้นไปบนภูเขา)
พระองค์ตรัสว่า

6 เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้า
ของเจ้า ผู้ได้นำเจ้าออกจาก
แผ่นดินอียิปต์ออกจากเรือน
ทาส

พระบัญญัติสิบประการ

7 อย่ามีพระอื่นใดนอกเหนือ
จากเรา

8 อย่าทำรูปเคารพสลักสำหรับ
ตนเป็นรูปสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งมีอยู่

(46) กตว 21:24; พบญ 1:4; 3:29 (47) กตว 21:35 (48) พบญ 2:36; 3:9, 12

(49) พบญ 3:17 (2) อพย 19:5 (3) สบ 8:9 (4) อพย 19:9

(5) อพย 19:16; กท 3:19 (6) อพย 20:2-17 (7) สชย 13:4 (8) อพย 20:3

ในฟ้าเบื้องบน หรือซึ่งมีอยู่ที่
แผ่นดินเบื้องล่าง หรือซึ่งมีอยู่
ในน้ำใต้แผ่นดิน

9 อย่างราบไหวหรือปรนนิบัติ
รูปเหล่านั้น เพราะเราคือพระ
เยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า เป็น
พระเจ้าที่ทรงแหก ให้โทษ
เพราะความชั่วช้าของบิดาตก
ทอดไปถึงลูกหลานของผู้ที่ซึ่ง
เราจนถึงสามชั่วสี่ชั่วอายุคน

10 แต่แสดงความเมตตาต่อคน
ที่รักเรา และรักษาบัญญัติของ
เรา จนถึงพันชั่วอายุคน

11 อย่าออกพระนามพระเยโฮ-
วาห์พระเจ้าของเจ้าอย่างไร
ประโยชน์ เพราะผู้ที่ออกพระ
นามพระองค์อย่างไรประโยชน์
นั้น พระเยโฮวาห์จะทรงถือว่า
ไม่มีโทษก็หามิได้

12 จงถือวันสะบาโต ถือเป็นวัน
บริสุทธิ์ ดังที่พระเยโฮวาห์พระ
เจ้าของเจ้าทรงบัญชาไว้แก่เจ้า

13 จงทำการงานทั้งสิ้นของเจ้า
หกวัน

14 แต่วันที่เจ็ดนั้นเป็นสะบาโต
ของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของ
เจ้า ในวันนั้นอย่ากระทำการงาน
ใดๆ ไม่ว่าตัวเอง หรือบุตรชาย
บุตรสาวของเจ้า หรือทาสทาสี
ของเจ้า หรือวัวของเจ้า หรือลา
ของเจ้า หรือสัตว์ใช้งานของเจ้า
หรือแขกที่อาศัยอยู่ในประตู

เมืองของเจ้า เพื่อทาสทาสีของ
เจ้าจะได้หยุดพักอย่างเจ้า

15 จงระลึกว่าเจ้าเคยเป็นทาส
อยู่ในแผ่นดินอียิปต์ และพระ
เยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าได้พา
เจ้าออกมาจากที่นั่นด้วยพระ
หัตถ์อันทรงฤทธิ์ และด้วยพระ
กรที่เหยียดออก เหตุฉะนั้นพระ
เยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าได้ทรง
บัญชาให้เจ้ารักษาวันสะบาโต

16 จงให้เกียรติแก่บิดามารดา
ของเจ้า ดังที่พระเยโฮวาห์พระ
เจ้าของเจ้าทรงบัญชาเจ้าไว้ เพื่อ
เจ้าจะมีชีวิตยืนนาน และเจ้าจะ
ไปได้มาดีในแผ่นดินซึ่งพระเย-
โฮวาห์พระเจ้าของเจ้าประทาน
ให้แก่เจ้า

17 อย่าฆ่าคน

18 อย่าล่วงประเวณีผิวเมียเขา

19 อย่าลักทรัพย์

20 อย่าเป็นพยานเท็จใส่ร้าย
เพื่อนบ้าน

21 อย่าอยากได้ ภรรยาของ
เพื่อนบ้าน และอย่าโลภครีว
เรือนของเพื่อนบ้าน คือไร่นา
ของเขา หรือทาสทาสีของเขา
หรือวัว ลาของเขา หรือสิ่งใดๆ
ซึ่งเป็นของของเพื่อนบ้าน'

22 พระวณะเหล่านี้พระเยโฮ-
วาห์ได้ตรัสแก่ชุมนุมชนทั้งปวง
ของท่านที่ภูเขาก่อออกมาจาก
ท่ามกลางเพลิง เมฆและความ

(9) อพย 34:7, 14-16 (10) ดนล 9:4 (11) อพย 20:7 (12) อพย 20:8

(13) อพย 23:12 (14) ฮบ 4:4 (15) พบญ 4:34, 37 (16) ลนต 19:3 (17) มธ 5:21

(18) อพย 20:14 (19) รม 13:9 (20) อพย 20:16 (21) อพย 20:17 (22) พบญ 4:13

มีดคลุมหนาที่บ ด้วยพระสุร-
เสียงอันดัง และมีได้ทรงเพิ่ม
เต็มสิ่งใดอีก และพระองค์ทรง
จารึกไว้บนแผ่นศิลาสองแผ่น
และประทานแก่ข้าพเจ้า

23 ต่อมา เมื่อท่านทั้งหลายได้
ยินพระสุรเสียงออกมาจากท่าม
กลางความมืดนั้น (ขณะเมื่อ
ภูเขานันมีเพลิงลุกอยู่) ท่านทั้ง
หลายเข้ามาใกล้ข้าพเจ้า คือหัว
หน้าตระกูลของท่านทั้งหมด
และพวกผู้ใหญ่ของท่าน

24 และท่านทั้งหลายกล่าวว่า `ดู
เถิด พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา
เราได้ทรงสำแดงสง่าราศีและ
ความใหญ่ยิ่งของพระองค์ และ
เราได้ยินพระสุรเสียงของพระ
องค์จากท่ามกลางเพลิง ในวันที่
เราได้เห็นพระเจ้าตรัสกับมนุษย์
และมนุษย์ยังคงชีวิตอยู่ได้

25 ฉะนั้นบัดนี้ เราทั้งหลายจะ
ต้องตายเสียทำไม เพราะเพลิง
ใหญ่ยิ่งนี้จะเผาผลาญเรา ถ้าเรา
ได้ยินพระสุรเสียงของพระเย-
โฮวาห์พระเจ้าของเราอีก เราก็
จะต้องตาย

26 เพราะในบรรดามนุษย์ทั้ง
หลายใครเล่า ผู้ได้ยินพระสุร-
เสียงของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์
ตรัสออกมาจากท่ามกลางเพลิง
อย่างที่เราได้ยินและยังมีชีวิตอยู่
ได้

27 ท่านจงเข้าไปใกล้ และฟัง
ทุกสิ่งซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้า
ของเราตรัส และนำพระวจนะทั้ง
สิ้นที่ พระเยโฮวาห์พระเจ้าของ
เราตรัสแก่ท่านนั้นมากล่าวแก่
เราทั้งหลาย และเราทั้งหลายจะ
ฟังและกระทำตาม'

28 เมื่อท่านทั้งหลายพูดกับ
ข้าพเจ้านั้น พระเยโฮวาห์ทรง
สูดเสียงแห่งถ้อยคำของท่าน
ทั้งหลาย และพระเยโฮวาห์ตรัส
กับข้าพเจ้าว่า `เราได้ยินเสียง
แห่งถ้อยคำของชนชาติซึ่งเขา
พูดกับเจ้าแล้ว สารพัดซึ่งเขาพูด
กับเจ้าเช่นนั้นก็ดีอยู่

29 โอ อยากให้มีจิตใจเช่นนี้อยู่
เสมอไปหนอ คือที่จะยำเกรงเรา
และรู้จักบัญญัติทั้งสิ้นของเรา
เขาทั้งหลายก็จะสุขเจริญอยู่
ตลอดชั่วลูกหลานของเขาเป็น
นิรันดร์

30 จงกลับไปบอกแก่เขาว่า
"เจ้าจงกลับไปเดินที่ของเจ้าทุก
คนเถิด"

31 แต่ตัวเจ้าจงยืนอยู่ที่นี้ใกล้
เรา และเราจะบอกข้อบัญญัติ
และกฎเกณฑ์และคำตัดสินทั้ง
สิ้นแก่เจ้า ซึ่งเจ้าจะต้องสอนเขา
ทั้งหลาย เพื่อเขาทั้งหลายจะ
กระทำตามในแผ่นดินซึ่งเราให้
เขายึดครองนั้น'

32 เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจง

(23) อพย 20:18-19 (24) อพย 19:19; พบญ 4:33 (25) พบญ 18:16

(26) พบญ 4:33 (27) อพย 20:19 (28) พบญ 18:17

(29) พบญ 4:40; 11:1; สดต 81:13 (31) กท 3:19 (32) พบญ 17:20; 28:14

ระวางที่จะกระทำดังที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายได้ทรงบัญชาไว้ นั่น ท่านทั้งหลายอย่าหันไปทางขวามือหรือทางซ้ายเลย

33 ท่านจงดำเนินตามวิถีทางทั้งสิ้นซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านได้ทรงบัญชาท่านไว้ เพื่อท่านจะมีชีวิตอยู่และเพื่อท่านจะไปดีมาดี และมีชีวิตยืนนานอยู่ในแผ่นดินซึ่งท่านจะยึดครองนั้น”

พระบัญญัติที่ใหญ่ที่สุด

6 “ต่อไปนี้เป็นพระบัญญัติกฎเกณฑ์และคำตัดสินซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายทรงบัญชาให้สอนท่านเพื่อท่านทั้งหลายจะได้กระทำตามในแผ่นดินซึ่งท่านจะข้ามไปยึดครองนั้น

2 เพื่อว่าพวกท่านจะได้ยำเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน โดยรักษากฎเกณฑ์และพระบัญญัติของพระองค์ทั้งสิ้น ซึ่งข้าพเจ้าบัญชาท่าน ทั้งตัวท่านและลูกหลานของท่าน ตลอดวันคืนแห่งชีวิตของท่านเพื่อว่าวันคืนของพวกท่านจะได้ยืนยาว

3 โอ คนอิสราเอลทั้งหลาย เหตุฉะนั้นจงฟัง และจงระวางที่จะกระทำตามเพื่อพวกท่านจะไปดีมาดี และเพื่อท่านทั้งหลาย

จะทวีมากยิ่งขึ้นในแผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ดังที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของท่านได้ทรงสัญญาไว้กับท่าน

4 โอ คนอิสราเอล จงฟังเถิด พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราทั้งหลายเป็นพระเยโฮวาห์เดียว

5 พวกท่านจงรักพระเยโฮวาห์ผู้เป็นพระเจ้าของท่าน ด้วยสุดจิตสุดใจของท่าน และด้วยสิ้นสุดกำลังของท่าน

จงอุตส่าห์สอนพระวาทะของพระเจ้าแก่ลูกหลานของตน

6 และจงให้ถ้อยคำที่ข้าพเจ้าบัญชาพวกท่านในวันนี้ อยู่ในใจของท่าน

7 และพวกท่านจงอุตส่าห์สอนถ้อยคำเหล่านี้แก่ลูกหลานของท่าน เมื่อท่านนั่งอยู่ในเรือนเดินอยู่ตามทาง และนอนลงหรือลุกขึ้น จงพูดถึงถ้อยคำนี้

8 จงเอาถ้อยคำเหล่านี้พันไว้ที่มือของท่านเป็นหมายสำคัญ และจงเป็นดังเครื่องหมายระหว่างนัยน์ตาของท่าน

9 และเขียนไว้ที่เสาประตูเรือนและที่ประตูของท่าน

10 เมื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกท่านจะพาท่านมาถึงแผ่นดินซึ่งพระองค์ทรงปฏิญาณไว้กับบรรพบุรุษของท่าน คือ

(33) พบบัญ 4:40; 10:12 (1) พบบัญ 12:1 (2) พบบัญ 4:40; ปญจ 12:13

(3) ปฐก 22:17; อพย 3:8; พบบัญ 7:13 (4) พบบัญ 4:35 (5) 2 พกษ 22:25; มธ 22:37

(6) พบบัญ 11:18-20 (7) พบบัญ 4:9; 11:19 (8) สกษ 3:3; 6:21; 7:3 (9) พบบัญ 11:20

แก้อับราฮัม อิสอัค และยาโคบ
ว่าจะให้แก่ท่าน มีหัวเมืองใหญ่
โตและดีซึ่งท่านไม่ได้สร้าง

11 และเรือนที่มีของดีเต็ม ซึ่ง
พวกท่านมิได้สะสมไว้ และบ่อ
ขังน้ำ ที่ท่านมิได้ขุด และสวน
องุ่นกับต้นมะกอกเทศ ซึ่งท่าน
มิได้ปลูกไว้ และเมื่อท่านได้รับ
ประทานก็อิมหน่า

12 แล้วจงระวังกลัวว่าพวกท่าน
จะลืมพระเยโฮวาห์ผู้ทรงพาท่าน
ออกจากแผ่นดินอียิปต์ออกจาก
เรือนทาสนั้น

13 พวกท่านจงยำเกรงพระเย-
โฮวาห์พระเจ้าของท่าน ท่านจง
ปรนนิบัติพระองค์ และปฏิบัติตาม
โดยออกพระนามของพระองค์

14 ท่านทั้งหลายอย่าติดตาม
พระอื่น ซึ่งเป็นพระของชนชาติ
ทั้งหลายที่อยู่ล้อมรอบท่าน

15 (เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระ
เจ้าของพวกท่าน ผู้ทรงสถิต
ท่ามกลางท่าน เป็นพระเจ้า
ทรงแห่น) กลัวว่าพระเยโฮวาห์
พระเจ้าของพวกท่านจะทรง
พิโรธต่อท่าน และทำลายท่าน
เสียจากพื้นแผ่นดินโลก

16 อย่างทดลองพระเยโฮวาห์
พระเจ้าของท่านทั้งหลาย ดั่งที่
ได้ทดลองพระองค์ที่มีสสาร

17 ท่านทั้งหลายจงอุตส่าห์รัก-
ษาพระบัญญัติของพระเยโฮวาห์

พระเจ้าของท่าน และพระโอวาท
ของพระองค์และกฎเกณฑ์ของ
พระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงบัญชา
ท่านไว้

18 พวกท่านจงกระทำการที่ ถูก
ต้องและที่ประเสริฐในสายพระ
เนตรพระเยโฮวาห์ เพื่อพวก
ท่านจะมีสวัสดิภาพ และเพื่อ
ท่านจะได้เข้าไปครอบครอง
แผ่นดินที่ดีซึ่งพระเยโฮวาห์ทรง
ปฏิญาณไว้กับบรรพบุรุษของ
ท่าน

19 โดยขับไล่ศัตรูทั้งสิ้นของ
ท่านออกไปให้พ้นหน้าพวกท่าน
ดั่งที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาไว้

20 เมื่อเวลาต่อไปบุตรชายของ
ท่านจะถามท่านว่า `พระโอวาท
กฎเกณฑ์และคำตัดสินซึ่งพระ
เยโฮวาห์พระเจ้าของเราทั้ง
หลาย ได้บัญชาท่านทั้งหลายไว้
นั้นมีความหมายว่าอะไร`

21 แล้วท่านจะตอบบุตรชายของ
ท่านว่า `เราเป็นทาสของฟาโรห์
อยู่ในอียิปต์ และพระเยโฮวาห์
ได้ทรงพาเราออกมาจากอียิปต์
ด้วยพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์`

22 และพระเยโฮวาห์ทรงสำแดง
หมายสำคัญและการมหัศจรรย์
ทั้งที่ใหญ่โตและที่ร้ายเหนืออียิปต์และเหนือฟาโรห์ ตลอดจน
ทั้งราชวงศ์ของท่าน ต่อหน้าต่อ
ตาเราทั้งหลาย

(11) พบท 8:10; 11:15 (12) พบท 8:11-18 (13) พบท 5:11 (14) พบท 13:7
(15) อพย 20:5; 33:3 (16) มธ 4:7 (17) พบท 11:22 (18) อพย 15:26; พบท 8:7
(19) กตว 33:52-53 (20) อพย 13:8, 14 (21) อพย 13:3

23 แล้วพระองค์ได้ทรงพาเรา
ออกมาจากที่นั่น เพื่อจะทรงนำ
เราเข้าไปในแผ่นดิน ซึ่งพระ
องค์ทรงปฏิญาณว่าจะประทาน
แก่บรรพบุรุษของเรา และประ-
ทานแผ่นดินนั้นแก่เรา

24 พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาให้
เราก่อทำตามกฎเกณฑ์เหล่านี้
ทั้งสิ้น คือให้ยำเกรงพระเยโฮ-
วาห์พระเจ้าของเรา เพื่อเป็นผล
ดีแก่เราเสมอ เพื่อพระองค์จะ
ทรงรักษาชีวิตของเราไว้ให้คง
อยู่ ตั้งทุกวันนี้

25 ถ้าเราทั้งหลายจะระวังที่จะ
กระทำตามพระบัญญัติทั้งสิ้นนี้
ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระ
เจ้าของเรา ดังที่พระองค์ทรง
บัญชาเราไว้ ก็จะเป็นความ
ชอบธรรมแก่เราทั้งหลาย”

ห้ามแต่งงานหรือมีสการ กับคนต่างความเชื่อ

7 “เมื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้า
ของท่านทั้งหลายจะทรงพา
ท่านเข้าไปในแผ่นดินซึ่งท่านทั้ง
หลายกำลังจะเข้ายึดครอง และ
กวาดไล่ประชาชาติหลายชาติให้
ออกไปพ้นหน้าท่าน คือคนฮิต-
ไทต์ คนเกอร์กาซี คนอาโมไรต์
คนคานาอัน คนเปริสซี คนฮี-
ไวต์ และคนเยบส เป็นเจ็ดประ-
ชาชาติซึ่งใหญ่โตกว่าและมีกำลัง
มากกว่าท่าน

2 และเมื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้า
ของท่านจะทรงมอบเขาทั้งหลาย
ไว้ต่อหน้าท่าน พวกท่านจะต้อง
ตีเขาให้พ่ายแพ้ไปนั้น และทำ
ลายเขาให้สิ้นทีเดียว อย่าได้
กระทำพันธสัญญาใด ๆ กับเขา
เลยและอย่ามีความเมตตาต่อ
เขาด้วย

3 พวกท่านอย่าทำการแต่งงาน
กับพวกเขา อย่ายกบุตรสาวของ
ท่านให้แก่บุตรชายของเขา หรือ
รับบุตรสาวของเขามาให้แก่บุตร
ชายของท่าน

4 เพราะว่าพวกเขาจะทำให้บุตร
ชายของพวกเจ้าหันเหไปจาก
การติดตามเรา ไปปฏิบัติพระ
อื่น ๆ พระเยโฮวาห์จะทรงพระ
พิโรธต่อท่านทั้งหลายและจะ
ทรงทำลายท่านเสียโดยเร็ว

5 แต่จงกระทำแก่เขาทั้งหลาย
อย่างนี้ ท่านทั้งหลายจงทำลาย
แท่นบูชาของเขาเสีย และหัก
ทำลายเสาศักดิ์สิทธิ์ของเขาเสีย
จงโค่นเสารูปเคารพของเขาลง
เสีย และเผารูปเคารพแกะสลัก
ของเขาเสียด้วยไฟ

6 เพราะว่าพวกท่านเป็นชนชาติ
บริสุทธิ์สำหรับพระเยโฮวาห์
พระเจ้าของท่าน พระเยโฮวาห์
พระเจ้าของท่านทรงเลือกท่าน
ออกจากชนชาติทั้งหลายที่อยู่
บนพื้นโลกให้มาเป็นชนชาติใน

(24) พบญ 4:1; 6:2 (25) ลนต 18:5; พบญ 24:13 (1) ปฐก 15:19-21; อพย 33:2

(2) อพย 23:32-33; กตว 31:17 (3) อพย 34:15-16; ยชว 23:12 (4) พบญ 6:15

(5) อพย 23:24; 34:13 (6) อพย 19:5-6; อมส 3:2; 1 ปต 2:9

กรรมสิทธิ์ของพระองค์
7 ที่ พระเยโฮวาห์ทรงรักและ
ทรงเลือกท่านทั้งหลายนั้น มิใช่
เพราะท่านทั้งหลายมีจำนวน
มากกว่าประชาชนชาติอื่น ด้วย
ว่าในบรรดาชนชาติทั้งหลาย
ท่านเป็นจำนวนน้อยที่สุด

8 แต่เพราะพระเยโฮวาห์ทรงรัก
ท่านทั้งหลาย และพระองค์ทรง
รักษาคำปฏิญาณซึ่งพระองค์
ทรงปฏิญาณไว้กับบรรพบุรุษ
ของท่านทั้งหลาย พระเยโฮวาห์
จึงทรงพาท่านทั้งหลายออกมา
ด้วยพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ และ
ทรงไถ่ท่านทั้งหลายให้พ้นจาก
เรือนทาส จากหัตถ์ฟาโรห์
กษัตริย์อียิปต์

9 เหตุฉะนั้นจึงทราบเถิดว่า พระ
เยโฮวาห์พระเจ้าของพวกท่าน
เป็นพระเจ้า เป็นพระเจ้าสัตย์
ซื่อ ผู้ทรงรักษาพันธสัญญาและ
ความเมตตาต่อบรรดาผู้ที่รัก
พระองค์และรักษาพระบัญญัติ
ของพระองค์ถึงพันชั่วอายุคน

10 และทรงตอบแทนผู้ที่เกลียด
ชังพระองค์ต่อหน้าตัวเขาเอง
ด้วยทรงทำลายเขาเสีย พระองค์
จะไม่ ทรงลดหย่อนโทษผู้ที่
เกลียดชังพระองค์ พระองค์จะ
ทรงตอบแทนต่อหน้าตัวเขาเอง

11 เหตุฉะนั้นพวกท่านจงระวังที่
จะกระทำตามพระบัญญัติ กฎ

เกณฑ์ และคำตัดสินซึ่งข้าพเจ้า
ได้บัญชาท่านในวันนี้

ผลของการเชื่อฟังพระเจ้า

คือจะมีชัยและรับพระพร

12 ต่อมา ถ้าท่านทั้งหลายเชื่อ
ฟังคำตัดสินเหล่านี้ รักษาและ
กระทำตาม พระเยโฮวาห์พระ
เจ้าของพวกท่านจะทรงกระทำ
ตามพันธสัญญาและความเมตตา-
ตากับท่าน ซึ่งพระองค์ทรงปฏิ-
ญาณไว้กับบรรพบุรุษของท่าน

13 พระองค์จะทรงรักท่าน อวย
พระพรแก่ท่านให้จำเริญยิ่งทวี
ขึ้น พระองค์จะทรงอำนวยพระ
พรผู้บังเกิดจากครรภ์ของพวก
ท่าน และผลแห่งพื้นดินของ
ท่าน ทั้งข้าว น้ำองุ่น และน้ำมัน
ของท่านทั้งหลาย ให้ลูกวัวและ
ลูกแพะแกะของท่านทวีขึ้นใน
แผ่นดิน ซึ่งพระองค์ทรงปฏิ-
ญาณแก่บรรพบุรุษของท่านที่จะ
ให้แก่ท่าน

14 ท่านทั้งหลายจะได้รับพระ
พรเหนือชนชาติทั้งหลายหมด
จะไม่มีชายหรือหญิงเป็นหมัน
ท่ามกลางท่าน หรือในหมู่สัตว์
เลี้ยงของท่านด้วย

15 และพระเยโฮวาห์จะทรงยก
ความเจ็บไข้ทั้งสิ้นไปเสียจาก
พวกท่าน และโรคภัยอย่างใน
อียิปต์ซึ่งท่านได้ทราบนั้น พระ
องค์จะไม่ทรงให้เกิดแก่ท่าน แต่

(7) พบญ 4:37; 10:22 (8) อพย 13:3, 14 (9) อพย 20:6; พบญ 5:10; นม 1:5

(10) 2 ปต 3:10 (13) พบญ 28:4; สดต 146:8; สภข 15:9; ยน 14:21

(14) อพย 23:26 (15) อพย 9:14; 15:26; พบญ 28:27, 60

จะทรงให้เกิดแก่ทุกคนที่เกลียดชังพวกท่าน

16 พวกท่านจงทำลายชนชาติทั้งหลายซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกท่านจะทรงมอบให้ท่านอย่าให้นัยน์ตาของท่านมีเมตตาต่อเขาเลย พวกท่านอย่าปฏิบัติพระของเขา เพราะการอย่างนั้นจะเป็นบ่วงดักท่านทั้งหลาย

17 ถ้าท่านทั้งหลายจะนึกในใจว่า 'ประชาชาติเหล่านี้โตกว่าเราเราจะขับไล่เขาอย่างไรได้'

18 ท่านทั้งหลายอย่ากลัวเขาเลย แต่จงระลึกถึงการที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านกระทำต่อฟาโรห์และต่อชาวอียิปต์ทั้งสิ้นนั้น

19 การทดลองใหญ่ยิ่งซึ่งนัยน์ตาท่านได้เห็นแล้ว ทั้งหมายสำคัญ การมหัศจรรย์ พระหัตถ์ทรงฤทธิ์ และพระกรที่เหยียดออก ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านได้ ทรงใช้พาท่านทั้งหลายออกมา พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายจะทรงกระทำต่อชนชาติทั้งหลายที่ท่านกลัวอย่างนั้นแหละ

20 ยิ่งกว่านั้นอีก พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายจะทรงใช้ฝูงต่อมาท่ามกลางเขา จนกว่าผู้ที่เหลืออยู่ และช้อนตัวหลบจากท่านจะถูกทำลายสิ้น

21 พวกท่านอย่าวิตกเพราะเขาด้วยว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกท่านอยู่ท่ามกลางท่าน ทรงเป็นพระเจ้ายิ่งใหญ่ที่น่ากลัว

22 พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกท่านจะกวาดไล่ประชาชาติเหล่านี้ให้พ้นหน้าท่านที่ละเล็กที่ละน้อย ท่านอย่ากำจัดเขาเสียทันที กลัวว่าสัตว์หุงจะเพิ่มแก่ท่านขึ้นมากไป

23 แต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกท่านจะทรงมอบเขาไว้ให้ท่านทั้งหลาย และจะกระทำให้เขาเกิดโกลาหลใหญ่จนเขาทั้งหลายจะพินาศ

24 และพระองค์จะทรงมอบกษัตริย์ของเขาไว้ในมือของท่าน และท่านทั้งหลายจะกระทำให้ชื่อของเขาพินาศไปจากใต้ฟ้า จะไม่มีผู้ใดต่อต้านท่านทั้งหลายได้ จนกว่าท่านจะทำลายเขาเสีย

25 ท่านทั้งหลายจงเผารูปแกะสลักอันเป็นรูปพระทั้งหลายของเขาเสียด้วยไฟ ท่านทั้งหลายอย่าปรารถนาอยากได้เงินหรือทองซึ่งปิดรูปพระอยู่นั้น หรือนำไปเป็นของท่าน เกรงว่าท่านจะติดกับดักอยู่ในนั้นเอง เพราะว่ามันเป็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน

26 พวกท่านอย่านำสิ่งพึงรัง-

(16) อพย 23:33; วนฉ 8:27; สดต 106:36 (18) สดต 105:5 (19) พบญ 4:34; 29:3

(20) อพย 23:28; ยชา 24:12 (22) อพย 23:29-30

(24) ยชา 10:24, 42; 12:1-24; 23:9 (25) สภข 23:6 (26) ลนต 27:28

เกี่ยวเข้าไปในเรือนของท่าน
กลัวว่าท่านจะเป็นที่ต่อห้าม
เหมือนของนั้น พวกท่านจงรัง-
เกียจและเกลียดมันอย่างที่สุด
ด้วยเป็นของที่ต้องห้าม”

คำตัดเตือนและคำเตือนใจ
8 “บัญญัติทั้งสิ้นซึ่งข้าพเจ้า
บัญชาท่านในวันนั้น ท่าน
ทั้งหลายจงระวังกระทำตาม
เพื่อท่านทั้งหลายจะมีชีวิตและ
ทวีมากขึ้น และเข้าไปยึดครอง
แผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์ทรง
ปฏิญาณกับบรรพบุรุษของท่าน
2 ท่านทั้งหลายจงระลึกถึงทาง
ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน
ทรงนำท่านอยู่ในถิ่นทุรกันดาร
ถึงสี่สิบปีเพื่อพระองค์จะทรง
กระทำให้ท่านถ่อมใจและทอด
ลองให้ทราบวจิตใจของท่าน
เป็นอย่างไร ดูว่าท่านจะรักษา
พระบัญญัติของพระองค์หรือไม่
3 พระองค์ทรงกระทำให้ท่าน
ถ่อมใจ และปล่อยท่านให้หิว
และเลี้ยงท่านด้วยมานา ซึ่งท่าน
เองหรือบรรพบุรุษของท่านก็ไม่
ทราบว่าเป็นอะไร เพื่อพระองค์
จะทรงกระทำให้ท่านตระหนัก
แก่ใจว่า มนุษย์จะบำรุงชีวิตด้วย
อาหารสิ่งเดียวก็หาไม่ได้ แต่
มนุษย์จะมีชีวิตอยู่ได้ด้วยพระ
วจนะทุกคำซึ่งออกมาจากพระ
โอษฐ์ของพระเยโฮวาห์

4 ในเวลาสี่สิบปีนั้น เสื้อผ้าของ
ท่านก็ไม่ขาดวิน และเท้าของ
ท่านก็ไม่บวม

5 ท่านทั้งหลายจงพิจารณาอยู่
ในใจเถอะว่า พระเยโฮวาห์พระเจ้า
ของท่านทั้งหลายทรงเตือน
ท่าน เหมือนกับบิดาเตือนบุตร
ของตนเช่นกัน

6 เหตุฉะนั้นท่านจงรักษาพระ
บัญญัติของพระเยโฮวาห์พระเจ้า
ของท่าน โดยดำเนินตาม
พระมรรคาของพระองค์ และ
เกรงกลัวพระองค์

7 เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้า
ของท่านจะทรงพาท่านเข้าไปใน
แผ่นดินที่ดี เป็นแผ่นดินที่มี
ธารน้ำ น้ำพุ และน้ำบาดาลไหล
ออกมากกลางหุบเขาและเนินเขา
8 แผ่นดินที่มีข้าวสาลีและข้าว
บาร์เลย์ ถั่วองุ่น ต้นมะเดื่อ ต้น
ทับทิม เป็นแผ่นดินที่มีน้ำมัน
มะกอกเทศและน้ำผึ้ง

9 เป็นแผ่นดินที่ท่านจะรับประทาน
อาหารอย่างอุดมซึ่งท่านจะ
ไม่ขาดสิ่งใดเลย เป็นแผ่นดินที่
ศิลาเป็นเหล็ก และท่านจะขุด
ทองสัมฤทธิ์ได้จากภูเขา

10 เมื่อท่านได้รับประทานอิ่ม
หน้าแล้ว ท่านจงสรรเสริญพระ
เยโฮวาห์พระเจ้าของพวกท่าน
ในเรื่องแผ่นดินอันดี ซึ่งพระ
องค์ประทานแก่ท่านนั้น

(1) พบทย 4:1; 6:24; 30:16 (2) อพย 16:4; พบทย 1:3; 2:7; 29:5; สดต 136:16

(3) อพย 16:2-3, 12, 14 (4) พบทย 29:5; นม 9:21 (5) พบทย 4:36; 2 ซมอ 7:14

(6) พบทย 5:33 (7) พบทย 11:9-12; ยรม 2:7 (10) พบทย 6:11-12

11 ท่านทั้งหลายจงระวังตัวอย่าลืมพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ด้วยไม่รักษาพระบัญญัติและคำตัดสินและกฎเกณฑ์ของพระองค์ ซึ่งข้าพเจ้าได้บัญชาท่านในวันนี้

12 เกรงว่าเมื่อท่านได้รับประทานอิมหน่า ได้สร้างบ้านเรือนดีๆ และได้อาศัยอยู่ในนั้น

13 และเมื่อฝูงวัวและฝูงแพะแกะของท่านทวีขึ้น มีเงินทองมากขึ้น และบรรดาซึ่งท่านมีอยู่ก็ทวีขึ้น

14 จิตใจของท่านทั้งหลายจะผยองขึ้น และท่านทั้งหลายก็ลืมพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลาย ผู้ทรงนำท่านทั้งหลายออกจากแผ่นดินอียิปต์ ออกจากเรือนทาส

15 ผู้ทรงนำท่านมาตลอดถิ่นทุรกันดารใหญ่นากแล้ว ซึ่งมีงูแมวเซาและแมลงป่อง และดินแห้งแล้งไม่มีน้ำ ผู้ทรงประทานน้ำจากหินแข็งให้แก่ท่าน

16 ผู้ทรงเลี้ยงท่านทั้งหลายด้วยมานาในถิ่นทุรกันดารซึ่งบรรพบุรุษของท่านไม่ทราบ เพื่อว่าพระองค์จะทรงกระทำให้ท่านถ่อมใจและทดลองท่าน เพื่อกระทำให้เกิดประโยชน์แก่ท่านในปัจจุบันปลาย

17 เกรงว่า ท่านจะนึกในใจว่า

‘กำลังและเรี่ยวแรงของข้านำทรัพย์มีค่านี้มาให้’

18 ท่านทั้งหลายจงจำพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลาย เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ให้กำลังแก่ท่านที่จะได้ทรัพย์สมบัตินี้ เพื่อว่าพระองค์จะทรงดำรงพันธสัญญาซึ่งพระองค์ทรงกระทำโดยปฏิญาณต่อบรรพบุรุษของท่าน ตั้งวันนี้

19 และถ้าท่านลืมพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ไปดำเนินตามพระอื่นและปฏิบัตินมัสการพระเหล่านั้น ข้าพเจ้าขอเตือนท่านจริงๆ ในวันนี้ว่า ท่านจะต้องพินาศเป็นแน่

20 อย่างกับบรรดาประชาชาติซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้พินาศไปต่อหน้าท่าน ท่านทั้งหลายจะพินาศอย่างนั้นแหละ เพราะท่านไม่เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลาย”

รูปวิวทองคำและแผ่นศิลาที่แตก

9 “โอ คนอิสราเอล จงฟังเถิด ท่านกำลังจะข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปในวันนี้ เพื่อจะเข้าไปยึดครองประชาชาติที่ใหญ่กว่าและมีกำลังมากกว่าท่าน ทั้งเมืองที่ใหญ่มีกำแพงสูงเทียมฟ้า 2 ประชาชนที่สูงใหญ่ เป็นลูก

(12) พบย 28:47; สภข 30:9; ฮชย 13:6 (14) พบย 8:11; สดต 106:21; อสด 28:17

(15) อพย 17:6; กตว 20:11 (16) อพย 16:15; ยรม 24:5-6 (18) พบย 7:8

(19) พบย 4:26; 30:18 (20) ดนล 9:11-12 (2) กตว 13:22, 28, 33; ยชา 11:21-22

หลานของคนอานาค ผู้ที่ท่านทั้งหลายรู้จักแล้ว และผู้ที่ท่านได้ยินเขาพูดว่า 'ใครจะยืนหยัดต่อสู้กับลูกหลานของอานาคได้' 3วันนี้ ท่านทั้งหลายจงเข้าใจเถอะว่า ผู้ที่ไปข้างหน้าท่านนั้นคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน พระองค์จะทรงทำลายเขาตั้งเพลิงเผาผลาญและทรงกระทำให้เขาพ่ายแพ้ต่อหน้าท่าน ดังนั้นท่านจะได้ขับไล่เขาออกไป กระทำให้เขาพินาศโดยเร็ว ดังที่พระเยโฮวาห์ทรงตรัสไว้กับท่านทั้งหลายแล้วนั้น

4 เมื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านได้ขับไล่เขาออกไปต่อหน้าท่านทั้งหลายแล้ว ท่านทั้งหลายอย่านึกในใจว่า 'เพราะความชอบธรรมของข้า พระเยโฮวาห์จึงทรงนำข้ามาให้ยึดครองแผ่นดินนี้' แต่เพราะความชั่วของประชาชาติเหล่านี้ พระเยโฮวาห์จึงทรงขับไล่เขาออกไปต่อหน้าท่าน

5 ซึ่งท่านทั้งหลายกำลังเข้าไปยึดครองแผ่นดินนั้นนั้น มิใช่เพราะความชอบธรรมของท่านหรือความสัตย์ธรรมในใจของท่าน แต่เป็นเพราะความชั่วของประชาชาตินี้ ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านต้องขับไล่เขาออกเสียต่อหน้าท่านทั้งหลาย

และเพื่อว่า พระองค์จะทรงให้เป็นจริงตามพระวจนะซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงปฏิญาณต่อบรรพบุรุษของท่าน คือต่ออับราฮัม ต่ออิสอัค และต่อยาโคบ

6 เพราะฉะนั้นท่านทั้งหลายจงเข้าใจเถิดว่า ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแผ่นดินนี้ให้ท่านยึดครองนั้น มิใช่เพราะความชอบธรรมของท่าน เพราะว่าท่านทั้งหลายเป็นชนชาติค่อแข็ง

7 จงจำไว้และอย่าลืมเสียว่าพวกท่านได้กระทำให้พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านพิโรธที่ในถิ่นทุรกันดาร ตั้งแต่วันที่ท่านออกจากแผ่นดินอียิปต์ กระทั่งท่านมาถึงที่นี่ ท่านมักกบฏต่อพระเยโฮวาห์อยู่

8 แม้ว่าที่โฮเรบท่านก็กระทำให้พระเยโฮวาห์ทรงพิโรธ และพระเยโฮวาห์ก็ทรงกริ้วมากถึงกับจะทำลายท่านทั้งหลายเสีย

9 เมื่อข้าพเจ้าขึ้นไปบนภูเขาเพื่อจะรับแผ่นศิลา เป็นแผ่นศิลาพันธสัญญาซึ่งพระเยโฮวาห์กระทำไว้กับท่าน ข้าพเจ้าอยู่บนภูเขาสี่สิบวันสี่สิบคืน ข้าพเจ้าไม่ได้รับประทานอาหารหรือดื่มน้ำ

10 และพระเยโฮวาห์ได้ประทานแผ่นศิลาสองแผ่นที่จารึกด้วยนิ้วพระหัตถ์ของพระเจ้าให้แก่

(3) อพย 23:31; พบญ 1:33; 4:24; 7:24 (4) ปฐม 15:16; สดต 18:3; พบญ 8:17
 (5) ปฐม 50:24; ทต 3:5 (6) อพย 34:9; พบญ 31:27 (7) อพย 14:11; กตว 14:22
 (8) อพย 32:4; สดต 106:19 (9) อพย 24:12, 15, 18 (10) อพย 31:18; พบญ 4:13

ข้าพเจ้า บนคิลานั้นมีพระวณะ
ทั้งสี่ซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ตรัส
กับท่านทั้งหลายบนภูเขา จาก
ท่ามกลางเพลิงในวันที่ประชุม
กันอยู่

11 ต่อมา เมื่อสิ้นสี่สิบวันสี่สิบ
คืนแล้ว พระเยโฮวาห์ประทาน
แผ่นศิลาสองแผ่น เป็นแผ่นศิลา
พันธสัญญา

12 แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับ
ข้าพเจ้าว่า ‘จงลุกขึ้นลงไปจากที่
นี้โดยเร็วเถิด เพราะชนชาติของ
เจ้าซึ่งเจ้านำออกจากอียิปต์ได้
หลงกระทำผิด เขาได้หันเสีย
จากทางซึ่งเราบัญชาเขาไว้นั้น
อย่างรวดเร็ว เขาได้หล่อรูป
เคารพไว้สำหรับตัวเขาทั้งหลาย’

13 ยิ่งกว่านั้นอีกพระเยโฮวาห์
ยังตรัสกับข้าพเจ้าว่า ‘เราได้เห็น
ชนชาตินี้แล้ว และดูเถิด เขาทั้ง
หลายเป็นชนชาติคอแข็ง

14 ขออย่าทักท้วงเรา ให้เรา
ทำลายเขา และลบชื่อของเขา
เสียจากใต้ฟ้า และเราจะตั้งเจ้า
ให้เป็นประชาชาติที่มีกำลังกว่า
และใหญ่กว่าเขา’

15 ข้าพเจ้าจึงกลับลงมาจากภู
เขา และภูเขานั้นก็มีเพลิงลุกอยู่
และศิลาพันธสัญญาสองแผ่น
นั้นก็อยู่ในมือทั้งสองของข้าพ-
เจ้า

16 ดูเถิด เมื่อข้าพเจ้ามองดูก็

แลเห็นท่านทั้งหลายกระทำบาป
ต่อพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของ
ท่านทั้งหลายแล้ว ท่านทั้งหลาย
ได้หล่อรูปปลุกวัวไว้สำหรับท่าน
ท่านได้เห็นจากพระมรรคาซึ่ง
พระเยโฮวาห์ได้บัญชาแก่ท่าน
อย่างรวดเร็ว

17 ข้าพเจ้าจึงยกศิลาทั้งสอง
แผ่นเหวี่ยงเสียจากมือทั้งสอง
ของข้าพเจ้าและทำศิลาให้แตก
ต่อหน้าต่อตาของท่านทั้งหลาย

18 แล้วข้าพเจ้าก็ทรุดกราบลง
ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์อย่าง
ครั้งก่อนสี่สิบวันสี่สิบคืน มิได้
รับประทานอาหารหรือดื่มน้ำ
เพราะเหตุบาปทั้งสิ้นที่ท่านทั้ง
หลายได้กระทำ คือได้ประพฤติ
อย่างชั่วช้าในสายพระเนตรของ
พระเยโฮวาห์ ซึ่งเป็นการร้าย
ให้พระองค์ทรงกริ้วโกรธ

19 เพราะข้าพเจ้ากลัวพระพิโรธ
และความไม่พอพระทัยอย่างรุนแรง
ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงมีต่อ
ท่าน พระองค์ก็จะทรงทำลาย
ท่านอยู่แล้ว แต่พระเยโฮวาห์
ทรงฟังข้าพเจ้าในครั้งนั้นด้วย

20 พระเยโฮวาห์ทรงพิโรธต่อ
อาโรนมากจะทำลายเขาอยู่แล้ว
ในครั้งนั้น ข้าพเจ้าก็อธิษฐาน
เผื่ออาโรนด้วย

21 แล้วข้าพเจ้าจึงเอาสิ่งที่บาป
หนานั้น คือรูปปลุกวัวซึ่งท่าน

(12) อพย 32:7; พบญ 31:29 (13) อพย 32:9; พบญ 9:6 (14) อพย 32:3, 10

(15) อพย 19:18; 32:15-19 (16) อพย 32:19 (17) อพย 32:19

(18) อพย 34:28; สดต 106:23 (19) อพย 32:10-11; สบ 12:21 (21) อพย 32:20

สร้างขึ้นนั้นเผาเสียด้วยไฟ แล้ว
ทุบแล้วบดให้เป็นผงละเอียด
อย่างกับฝุ่น แล้วข้าพเจ้าก็โยน
ผงนั้นลงไปในลำธารซึ่งไหลลง
มาจากภูเขา

22 ท่านทั้งหลายได้กระทำให้
พระเยโฮวาห์ทรงพิโรธที่ทาเบ-
ราห์ และที่มัสสาห์ และที่ชิบ-
โรทที่ธาอาวาท

23 และเมื่อพระเยโฮวาห์ทรงใช้
ท่านไปจากคาเดชบารเนีย ตรัส
ว่า ‘จงขึ้นไปยึดครองแผ่นดิน
นั้นซึ่งเราได้ให้แก่เจ้า’ และท่าน
ก็กบฏต่อพระบัญญัติของพระ
เยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ไม่
ยอมเชื่อพระองค์ หรือเชื่อฟัง
พระสุรเสียงของพระองค์

24 ท่านทั้งหลายได้กบฏต่อพระ
เยโฮวาห์เสมอตั้งแต่วันที่ข้าพ-
เจ้ารู้จักท่านทั้งหลาย

25 ข้าพเจ้าจึงกราบลงต่อพระ
พักตร์พระเยโฮวาห์สี่สิบวันสี่สิบบ
คืนนี้ อย่างข้าพเจ้ากราบลงครั้ง
ก่อนนั้น เพราะพระเยโฮวาห์ได้
ตรัสว่า จะทรงทำลายท่านทั้ง
หลายเสีย

26 ข้าพเจ้าได้อธิษฐานต่อพระ
เยโฮวาห์ว่า ‘โอ ข้าแต่องค์พระผู้
เป็นเจ้าพระเจ้า ขออย่าทรงทำ
ลายประชาชนของพระองค์ และ
มรดกของพระองค์ ซึ่งพระองค์
ทรงได้เขาทั้งหลายมาด้วยความ

ยิ่งใหญ่ของพระองค์ เป็นคนที่
พระองค์ทรงนำออกมาจากอียิปต์
ด้วยพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์

27 ขอทรงระลึกถึงบรรดาผู้รับ
ใช้ของพระองค์ คืออับราฮัม
อิสอัค และยาโคบ ขออย่าทรง
ใส่พระทัยในความต้อตึง ความ
ชั่วร้าย หรือบาปของชนชาตินี้

28 กลัวว่าชาวแผ่นดินซึ่งพระ
องค์ทรงพาเข้าพระองค์ทั้งหลาย
จากมานั้นจะว่า เพราะพระเย-
โฮวาห์ไม่สามารถจะพาเขาทั้ง
หลายเข้าไปในแผ่นดินซึ่งพระ
องค์ทรงสัญญากับเขาไว้ และ
เพราะว่าพระองค์ทรงเกลียดชัง
เขา พระองค์จึงทรงพาเขาออก
มาฆ่าเสียในถิ่นทุรกันดาร

29 เพราะว่าเขาทั้งหลายเป็น
ประชาชนของพระองค์และเป็น
มรดกของพระองค์ ซึ่งพระองค์
ทรงนำเขาออกมาด้วยเดชานุ-
ภาพยิ่งใหญ่และด้วยพระกรที่
เหยียดออกของพระองค์”

ไม่มีพระอื่นใด

เหมือนพระเยโฮวาห์

10 “ครั้งนั้น พระเยโฮวาห์
ตรัสกับข้าพเจ้าว่า ‘จง
สกัดศิลาสองแผ่นให้เหมือน
อย่างเดิม และขึ้นมาหาเราที่บน
ภูเขาและทำหีบไม้ไว้ด้วย
2 และเราจะจารึกถ้อยคำที่อยู่ใน
แผ่นศิลาแผ่นเดิมที่เจ้าทำ

(22) อพย 17:7; กตว 11:1, 4, 34 (23) กตว 13:3; 14:11; สดต 106:24-25

(24) พบญ 9:7; 31:27 (25) พบญ 9:18 (26) พบญ 32:9

(1) อพย 25:10 (2) อพย 25:16, 21; พบญ 4:13

แตกเสียนั้น จงเก็บศิลานั้นไว้ในหีบไม้

3 ข้าพเจ้าจึงทำหีบด้วยไม้กระถินเทศ และสกัดศิลาสองแผ่นเหมือนอย่างเดิม ขึ้นไปบนภูเขา มีศิลาสองแผ่นอยู่ในมือของข้าพเจ้า

4 แล้วพระองค์จึงทรงจารึกพระบัญญัติสิบประการลงบนแผ่นศิลาย่างครั้งก่อน ซึ่งเป็นพระวจนะที่ พระเยโฮวาห์ตรัสกับท่านบนภูเขาจากท่ามกลางเพลิง ในวันที่ประชุมชน และพระเยโฮวาห์ทรงประทานแผ่นศิลานั้นแก่ข้าพเจ้า

5 แล้วข้าพเจ้าก็กลับลงมาจากภูเขา และเก็บแผ่นศิลานั้นไว้ในหีบซึ่งข้าพเจ้าได้ทำขึ้นและแผ่นศิลาก็ยังอยู่ในหีบนั้น ดังที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาข้าพเจ้าไว้

6 คนอิสราเอลเดินทางจากเบเอโรทของคณยาอาคัน มาถึงโมเสราห์ อาโรนก็สิ้นชีวิตและฝังไว้ที่นั่น และเอเลอาซาร์บุตรชายของเขาจึงปฏิบัติหน้าที่ปุโรหิตแทนเขา

7 เขาทั้งหลายเดินทางออกจากที่นั่นมาถึงกุดโกดาห์ และจากกุดโกดาห์ถึงโยทบาธาห์ เป็นแผ่นดินที่มีแม่น้ำลำธารมาก

8 ครั้งนั้น พระเยโฮวาห์ได้แยกตระกูลเลวี ให้หามหีบพันธสัญญา-

ญาแห่งพระเยโฮวาห์ ให้เฝ้าพระเยโฮวาห์เพื่อปรนนิบัติพระองค์ และให้อำนวยพรในพระนามของพระองค์ จนถึงทุกวันนี้

9 เหตุฉะนี้ คนเลวีจึงหามีส่วนแบ่ง หรือมรดกกับพวกพี่น้องของตนไม่ พระเยโฮวาห์ทรงเป็นส่วนมรดกของเขา ดังที่พระเยโฮวาห์ พระเจ้าของท่านทั้งหลายทรงสัญญาไว้กับเขานั้น

10 ข้าพเจ้าก็อยู่บนภูเขาอย่างครั้งก่อนสี่สิบวันสี่สิบคืน ครั้งนั้นพระเยโฮวาห์ทรงฟังข้าพเจ้าด้วย พระเยโฮวาห์ไม่พอพระทัยที่จะทำลายท่านทั้งหลาย

11 พระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า 'จงลุกขึ้นเดินทางนำหน้าประชาชนต่อไปเถิด เพื่อเขาทั้งหลายจะได้เข้าไปยึดแผ่นดินซึ่งเราปฏิญาณไว้แก่บรรพบุรุษว่าจะให้แก่เขานั้น'

12 และบัดนี้ คนอิสราเอล พระเยโฮวาห์ พระเจ้าของท่านทรงประสงค์ให้ท่านกระทำอย่างไร คือให้ยำเกรงพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของท่าน ให้ดำเนินตามพระมรรคาที่ปวงของพระองค์ ให้รักพระองค์ ให้ปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของท่าน ด้วยสุดจิตสุดใจของท่านทั้งหลาย

13 และให้รักษาพระบัญญัติและกฎเกณฑ์ของพระเยโฮวาห์

(4) อพย 20:1 (5) อพย 34:29; 40:20 (6) กตว 20:25-28 (7) กตว 33:32-34 (8) กตว 3:6; 4:5; 6:23 (9) กตว 18:20, 24 (10) อพย 32:14 (11) อพย 33:1 (12) พบย 6:5; มคา 6:8; มธ 22:37 (13) พบย 6:24

ซึ่งข้าพเจ้าบัญชาท่านในวันนี้ เพื่อประโยชน์ของท่านทั้งหลาย 14 ดูเถิด ไฟสวรรค์และฟ้า สวรรค์อันสูงสุด และโลกกับ บรรดาสิ่งสารพัดที่อยู่ในโลก เป็นของพระเยซูฮิวาห์พระเจ้า ของท่าน

15 แต่พระเยซูฮิวาห์ทรงฝังพระ ท้ายในบรรพบุรุษของท่านและ ทรงรักเขา และทรงเลือกเชื้อ สายของเขาที่มาภายหลังเขาคือ ท่านทั้งหลายจากชนชาติ ทั้ง หลาย อย่างเป็นทางการทุกวัน

16 เพราะฉะนั้น จงตัดหน้ งปลายหัวใจของท่านเสีย อย่าค่อ แข็งอีกต่อไป

17 เพราะว่าพระเยซูฮิวาห์พระ เจ้าของท่านเป็นพระเจ้าของพระ ทั้งหลาย และเป็นจอมของเจ้า ทั้งปวง เป็นพระเจ้าที่ยิ่งใหญ่ ทรงฤทธิ์และน่ากลัว ทรงปราศ- จากอคติ และมีได้ทรงเห็นแก่ อามิซสินบน

18 พระองค์ประทานความยุติ ธรรมแก่ลูกกำพร้าพ่อและแม่ ม่าย และทรงรักคนต่างด้าว ประทานอาหารและเครื่องนุ่ งห่มแก่เขา

19 เพราะฉะนั้น ท่านจงมีความ รักต่อคนต่างด้าว เพราะท่านทั้ง หลายก็เป็นคนต่างด้าวในแผ่นดินอียิปต์

20 ท่านทั้งหลายจงยำเกรงพระ เยฮิวาห์พระเจ้าของท่าน จง ปรนนิบัติพระองค์และติดพัน อยู่กับพระองค์ จงปฏิบัติตามด้วย ออกพระนามของพระองค์

21 พระองค์ทรงเป็นที่สรรเสริญ ของท่านทั้งหลาย พระองค์ทรง เป็นพระเจ้าของท่าน ผู้ทรง กระทำการใหญ่และน่ากลัวซึ่ง หน้ ยนต์ตาของท่านได้เห็น

22 บรรพบุรุษของท่านลงไป ในอียิปต์เจ็ดสิบคน และบัดนี้พระ เยฮิวาห์พระเจ้าของท่านทรง กระทำให้ท่านทั้งหลายมีมากดัง ดวงดาวในท้องฟ้า”

บทเรียนต่างๆจากการอพยพ และภัยพิบัติทั้งหลาย

11 “เหตุฉะนั้นพวกท่านจงรัก พระเยซูฮิวาห์พระเจ้า ของท่าน จงรักษาพระคำรัสสั่ง กฎเกณฑ์ และคำตัดสิน และ พระบัญญัติของพระองค์เสมอ ไป

2 ท่านทั้งหลายจงทราบในวันนี้ เพราะข้าพเจ้ามิได้กล่าวกับลูก หลานของท่านทั้งหลาย ผู้ไม่ได้ รู้เรื่องหรือเห็นถึงวินัยของพระ เยฮิวาห์พระเจ้าของท่าน ความ ยิ่งใหญ่ของพระองค์ พระหัตถ์ อันทรงฤทธิ์ และพระกรที่ เหยียดออกของพระองค์

3 ถึงการอัครรรยและถึงพระ

(14) 1 พทษ 8:27; นมต 9:6 (16) ลนต 26:41; พบญ 9:6, 13; 30:6; ยรม 4:4
 (17) พบญ 4:35, 39; 7:21; อสย 44:8, 45; 45:5; 46:9; ดนล 2:47; กจ 10:34
 (18) อพย 22:22-24; สดต 68:5; 146:9 (20) มธ 4:10

ราชกิจของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงกระทำในอียิปต์ต่อฟาโรห์ กษัตริย์อียิปต์ และต่อแผ่นดินทั้งสิ้นของท่าน

4 และซึ่งพระองค์ทรงกระทำต่อกองทัพอียิปต์ ต่อม้าของเขา และต่อรถรบของเขา และที่พระองค์ทรงกระทำให้น้ำในทะเลแดงท่วมเขาเมื่อเขาไล่ติดตามท่านทั้งหลาย และที่พระเยโฮวาห์ทรงทำลายเขาทั้งหลายจนทุกวันนี้

5 และที่พระองค์ทรงกระทำแก่ท่านทั้งหลายในถิ่นทุรกันดาร จนท่านทั้งหลายมาถึงที่นี่

6 และที่ ทรงกระทำต่อดาธาน และอาบิรามบุตรชายของเอลีอับบุตรชายของรูเบน คือแผ่นดินได้อ้าปากกลืนเขาเข้าไป ทั้งคริวเรอเน เต็นท์ และสิ่งมีชีวิตทุกอย่างที่ติดตามเขาไป ในท่ามกลางคนอิสราเอลทั้งปวง

7 เพราะนี้ยัคน์ตาของท่านทั้งหลายได้เห็นพระราชกิจอันยิ่งใหญ่ทั้งหมดของพระเยโฮวาห์ ซึ่งพระองค์ทรงกระทำนั้น

8 เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงรัก-ษาบัญญัติทั้งสิ้นซึ่งข้าพเจ้าได้บัญชาแก่ท่านทั้งหลายในวันนี้ เพื่อท่านทั้งหลายจะเข้มแข็งและเข้าไปยึดครองแผ่นดินซึ่งท่านทั้งหลายกำลังจะข้ามไปครอบ

ครองนั้นมาเป็นกรรมสิทธิ์ 9 และเพื่อท่านจะมีชีวิตยืนนานในแผ่นดิน ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงปฏิญาณแก่บรรพบุรุษว่าจะให้แก่เขาและแก่เชื้อสายของเขา เป็นแผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์

10 เพราะว่าแผ่นดินซึ่งท่านทั้งหลายกำลังเข้าไปยึดครองนั้นไม่เหมือนแผ่นดินอียิปต์ ซึ่งท่านได้จากมา ในที่นั้นท่านหว่านพืชและเอาเท้ารดน้ำเหมือนเป็นสวนผัก

11 แต่แผ่นดินซึ่งท่านจะไปยึดครองนั้น เป็นแผ่นดินที่มีเนินเขาและหุบเขา ซึ่งมีน้ำฝนจากฟ้ารดอยู่

12 เป็นแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายทรงดูแล พระเนตรของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านอยู่เหนือแผ่นดินนั้นเสมอ ตั้งแต่ต้นปีจนถึงสิ้นปี

13 ต่อมาถ้าท่านทั้งหลายจะเชื่อฟังบัญญัติของข้าพเจ้าซึ่งข้าพเจ้าบัญชาท่านไว้ในวันนี้ ให้รักพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายและปรนนิบัติพระองค์ด้วยสุดจิตสุดใจของท่าน

14 เราจะให้ฝนตกบนแผ่นดินของเจ้าตามฤดูกาล คือฝนต้นฤดูและฝนชุกปลายฤดู เพื่อเจ้า

(4) อพย 14:28; พบบัญ 1:40 (6) สดต 106:16-18 (7) พบบัญ 10:21; 29:2

(8) ยชว 1:6-7 (9) อพย 3:8; พบบัญ 4:40; 5:16, 33; 6:2; 9:5

(11) พบบัญ 8:7 (12) 1 พกษ 9:3 (14) พบบัญ 28:12; ยอล 2:23

ทั้งหลายจะได้เก็บพืชผล น้ำ
องุ่น และน้ำมัน

15 และเราจะให้หญ้าในทุ่งสำ-
หรับฝูงสัตว์ของเจ้า และเจ้าจะ
ได้รับประทานอิมหน่า'

16 จงระวังตัวอย่าให้จิตใจของ
ท่านทั้งหลายลุ่มหลงและหันเห
ไปปรนนิบัตินมัสการพระอื่น

17 และพระเยโฮวาห์จึงทรงกริ้ว
ต่อท่าน ปิดฟ้าสวรรค์ไม่ให้ฝน
ตก และแผ่นดินก็ไม่งอกพืชผล
และท่านทั้งหลายจะพินาศจาก
แผ่นดินดีซึ่งพระเยโฮวาห์ประ-
ทานแก่ท่านนั้นเสียอย่างรวดเร็ว

18 เหตุฉนั้น ท่านทั้งหลายจง
จดจำถ้อยคำเหล่านี้ของข้าพเจ้า
ไว้ในจิตใจของท่านทั้งหลาย
จงเอาถ้อยคำเหล่านี้ไว้ในมือ
ของท่านเป็นหมายสำคัญ จง
เป็นดังเครื่องหมายระหว่าง
นัยน์ตาของท่าน

19 และท่านจงสอนถ้อยคำเหล่านี้
แก่ลูกหลานของท่านทั้งหลาย
จงพูดถึงถ้อยคำเหล่านี้เมื่อท่าน
นั่งอยู่ในเรือน และเมื่อท่านเดิน
อยู่ตามทาง เมื่อท่านนอนลง
หรือลุกขึ้น

20 ท่านจงเขียนคำเหล่านี้ไว้ที่
เสาประตูเรือน และที่ประตูของ
ท่าน

21 เพื่ออายุของท่านและอายุ
ของลูกหลานของท่านจะได้ยืน

นานในแผ่นดิน ซึ่งพระเยโฮวาห์
ทรงปฏิญาณที่จะประทานแก่
บรรพบุรุษของท่าน ตราบเท่า
บรรดาวันที่ฟ้าสวรรค์อยู่เหนือ
โลก

22 เพราะถ้าท่านระวังที่จะกระ-
ทำตามบัญญัติทั้งปวงซึ่งข้าพเจ้า
ได้บัญชาท่าน คือรักพระเยโฮ-
วาห์พระเจ้าของท่าน ดำเนินใน
พระมรรคาทั้งสิ้นของพระองค์
และติดสนิทอยู่กับพระองค์แล้ว

23 พระเยโฮวาห์จะทรงขับไล่
บรรดาประชาชาติเหล่านี้ให้ออก
ไปพ้นหน้าท่านทั้งหลาย แล้ว
ท่านจะเข้ายึดครองแผ่นดินของ
ประชาชาติที่ใหญ่กว่าและมีกำ-
ลังมากกว่าท่าน

24 ฝ่าเท้าของท่านทั้งหลายจะ
เหยียบบลที่ใด ที่นั้นจะเป็นของ
ท่าน อาณาเขตของท่านจะเริ่ม
จากถิ่นทุรกันดารไปจนถึงเล-
บานอน และจากแม่น้ำคือแม่น้ำ
ยูเฟรติสไปจนถึงทะเลตะวันตก

25 จะไม่มีผู้ใดสามารถต่อต้าน
ท่านได้ เพราะพระเยโฮวาห์พระ
เจ้าของท่านจะทรงกระทำให้
ท่านทั้งหลายเป็นที่ เกรงขาม
และตกใจกลัวของแผ่นดินที่
ท่านทั้งหลายจะเหยียบย่ำไป
ตามที่พระองค์ทรงสัญญาไว้กับ
ท่าน

26 ดูเถิด วันนี้ข้าพเจ้าได้นำคำ

(15) พบญ 6:11 (16) พบญ 8:19 (17) พบญ 4:26; 6:15 (18) พบญ 6:6-9

(19) พบญ 4:9-10 (20) พบญ 6:9 (21) พบญ 4:40; สดต 72:5 (22) พบญ 10:20

(23) พบญ 4:38; 9:1 (24) ปฐก 15:18; ยชว 1:3 (25) อพย 23:27 (26) พบญ 30:1

อวยพรและคำสาปแข่งมาไว้ตรงหน้าท่านทั้งหลาย

27 ถ้าท่านเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของท่าน ซึ่งข้าพเจ้าบัญชาท่านในวันนี้ ท่านก็จะเป็นไปตามพรนั้น

28 ถ้าท่านไม่เชื่อฟังพระบัญญัติของพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของท่าน แต่หันเหไปเสียจากทางซึ่งข้าพเจ้าได้บัญชาท่านในวันนี้ ไปติดตามพระอื่นซึ่งท่านไม่รู้จัก ท่านก็จะเป็นไปตามคำสาปแข่งนั้น

29 และต่อมาเมื่อพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของท่านนำท่านเข้าไปในแผ่นดินซึ่งท่านจะเข้าไปยึดครองนั้น ท่านจงตั้งคำอวยพรไว้บนภูเขาเกริชิม และตั้งคำสาปแข่งไว้บนภูเขาเอบาล

30 ภูเขาเหล่านี้ อยู่ปากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น ไปตามทางที่ดวงอาทิตย์ตกในแผ่นดินคนคานาอัน ผู้อาศัยอยู่ในที่ราบตรงหน้ากาลกาลข้างที่ราบโมเรห์ มิใช่หรือ

31 เพราะท่านทั้งหลายจะต้องข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปยึดครองแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน และท่านจะยึดครองและอาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้น

32 ท่านจงระวังที่จะรักษากฎ

เกณฑ์และคำตัดสินทั้งปวงซึ่งข้าพเจ้าตั้งไว้ต่อหน้าท่านทั้งหลายในวันนี้”

กฎเกณฑ์และคำตัดสินต่าง ๆ สำหรับอิสราเอล

ในแผ่นดินคานาอัน

12”ต่อไปนี้เป็นกฎเกณฑ์และคำตัดสินซึ่งท่านจะต้องระวังที่จะกระทำตามในแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์ พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของท่านประทานให้ท่านยึดครองตลอดวันคืนซึ่งท่านมีชีวิตอยู่ในโลก

2 ท่านทั้งหลายจงทำลายบรรดาสถานที่ซึ่งประชาชาติที่ท่านจะยึดครองนั้น ใช้เป็นที่ปรนนิบัติพระของเขา ซึ่งอยู่บนภูเขาสูง และบนเนินเขา และไต่ต้นไม้เขียวสดทุกต้น

3 ท่านจงรื้อแท่นบูชาของเขา และทุ้มเสาศักดิ์สิทธิ์ของเขาให้แตกเป็นชิ้น ๆ และเผาเสารูปเคารพของเขาเสียด้วยไฟ ท่านจงฟันทำลายรูปแกะสลักอันเป็นรูปพระของเขาเสีย และลบชื่อของพระเหล่านั้นออกเสียจากที่นั้น

4 ท่านทั้งหลายอย่ากระทำดังนั้นแก่พระเยโฮวาห์ พระเจ้าของท่าน

5 ท่านจงแสวงหาสถานที่ จากเขตแดนของบรรดาตระกูลของ

(27) พบญ 28:1-14 (28) พบญ 28:15-68 (29) พบญ 27:13-26 (30) ปฐก 12:6 (1) พบญ 4:9-10; 6:1; 1 พกษ 8:40 (2) อพย 34:13; 2 พกษ 16:4; 17:10-11 (3) กตว 33:52; พบญ 7:5; วนล 2:2 (4) พบญ 12:31 (5) อพย 15:13; 1 ซมอ 2:29

ท่าน ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้า
ของท่านทั้งหลายจะทรงเลือก
เพื่อสถาปนาพระนามของพระ
องค์ไว้ คือให้เป็นที่ประทับของ
พระองค์ ท่านทั้งหลายจงไปเฝ้า
พระองค์ที่นั่น

6 และท่านทั้งหลายจงนำเครื่อง
เผาบูชาและเครื่องสัตวบูชาของ
ท่านไปที่นั่น ทั้งลิบซึกหนึ่งและ
เครื่องบูชาที่จะยื่นถวาย ทั้ง
เครื่องบูชาปฏิญาณ เครื่องบูชา
ตามใจสมัคร และผลรุ่นแรก
ที่ได้จากฝูงวัวและฝูงแพะแกะ

7 ท่านทั้งหลายจงรับประทานที่
นั่นต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์
พระเจ้าของท่าน ทั้งท่านและ
ครอบครัวของท่านจงปิติรำเริง
ในบรรดากิจการซึ่งมีของท่านได้
กระทำนั้น ซึ่งพระเยโฮวาห์พระ
เจ้าของท่านอวยพระพรแก่ท่าน
ทั้งหลาย

8 ท่านทั้งหลายอย่ากระทำตาม
บรรดากิจการที่เรากระทำอยู่ที่นี้
ทุกวันนี้ คือทุกคนทำตามอะไร
ก็ตามที่ถูกต้องในสายตาของตน
เอง

9 เพราะว่าท่านทั้งหลายยังไป
ไม่ถึงที่หยุดพักและถึงมรดก ซึ่ง
พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน
ประทานแก่ท่าน

10 แต่เมื่อท่านข้ามแม่น้ำจอร์-
แดนไปแล้ว และอาศัยอยู่ใน

แผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้า
ของท่านทั้งหลายประทานเป็น
มรดกแก่ท่าน และเมื่อพระองค์
โปรดให้ท่านพักฟื้นศัตรูรอบ
ข้างของท่านทั้งสิ้น ท่านจึงอยู่
อย่างปลอดภัย

11 แล้วจงไปยังสถานที่ซึ่งพระ
เยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรง
เลือกไว้ ให้พระนามของพระ
องค์ประทับที่นั่น จงนำบรรดา
สิ่งต่างๆไปด้วยซึ่งข้าพเจ้าได้
บัญชาท่านทั้งหลาย คือเครื่อง
เผาบูชา และเครื่องสัตวบูชาของ
ท่าน ทั้งลิบซึกหนึ่ง และเครื่อง
บูชาที่จะยื่นถวาย ทั้งบรรดา
เครื่องบูชาปฏิญาณที่ดีที่สุดซึ่ง
ท่านได้ปฏิญาณไว้ต่อพระเยโฮ-
วาห์

12 และท่านทั้งหลายจงปิติรำ
เริงต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์
พระเจ้าของท่าน ทั้งตัวท่านทั้ง
หลายและบุตรชายบุตรสาวของ
ท่าน ทั้งทาสชายหญิงของท่าน
และคนเลวีซึ่งอยู่ในประต
เมืองของท่าน เพราะเขาไม่มี
ส่วนแบ่งหรือส่วนมรดกกับท่าน

13 ท่านทั้งหลายจงระวังให้ดี
อย่าถวายเครื่องเผาบูชาตามที่
ทุกแห่งซึ่งท่านเห็น

14 แต่จงถวายในสถานที่ซึ่งพระ
เยโฮวาห์จะทรงเลือกในท่าม-
กลางตระกูลหนึ่งของท่าน ท่าน

(6) ลนต 17:3-4; พบญ 14:23 (7) พบญ 12:12, 18; 14:26

(8) วนฉ 17:6; 21:25 (9) พบญ 3:20; 25:19; สดต 95:11

(10) ยชว 11:23 (12) พบญ 10:9; 12:18; 14:29; 26:11

จงถวายเครื่องเผาบูชาของท่าน
ที่นั่น และที่นั่นท่านจงกระทำ
ทุกสิ่งที่ข้าพเจ้าได้บัญชาท่านไว้
15 อย่างไรก็ตาม ท่านจะ
ฆ่าสัตว์และรับประทานเนื้อ
ในประตูเมืองทั้งหลายของท่าน
ตามที่ท่านปรารถนาก็ได้ ตาม
ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน
อำนวยการพระประทานแก่ท่าน
ทั้งหลาย ทั้งผู้ที่สะอาดและผู้ที่
มลทินก็รับประทานได้ อย่างที่
รับประทานเนื้อละมั่งและเนื้อ
กวาง

16 แต่ท่านทั้งหลายอย่ารับประทาน
เลือดสัตว์เลย ท่านจง
เทลงบนพื้นดินเหมือนเทน้ำ

17 ส่วนสับซึกหนึ่งของพืช หรือ
น้ำองุ่น หรือน้ำมัน หรือลูกคอก
รุ่นแรกจากฝูงวัว หรือฝูงแพะ
แกะ หรือของถวายปฏิญาณตาม
ที่ท่านปฏิญาณไว้ หรือของถวาย
ตามใจสมัคร หรือของที่ท่านนำ
มาขึ้นถวาย ท่านทั้งหลายอย่า
รับประทานภายในประตูเมือง
ของท่าน

18 แต่ว่าท่านจงรับประทานของ
เหล่านี้ต่อพระพักตร์พระเยโฮ-
วาห์พระเจ้าของท่าน ในสถานที่
ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน
จะทรงเลือกไว้ ทั้งตัวท่านและ
บุตรชายบุตรสาวของท่าน ทาส
ชายหญิงของท่าน และคนเลวีผู้

อยู่ภายในประตูเมืองของท่าน
และท่านจงปีติรำเริงต่อพระ
พักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของ
ท่าน ในบรรดากิจการซึ่งมือท่าน
ได้กระทำนั้น

19 ท่านจงระวังอย่าทอดทิ้งคน
เลวีที่ราบเท่าวันที่ท่านอาศัยอยู่
ในโลก

20 เมื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้า
ของท่านทรงขยายอาณาเขตของ
ท่าน ดังที่พระองค์ทรงสัญญาไว้
กับท่านแล้วนั้น และท่านกล่าว
ว่า 'เราจะกินเนื้อสัตว์' เพราะ
พวกท่านอยากรับประทานเนื้อ
สัตว์ ท่านจะรับประทานเนื้อ
ตามใจปรารถนาของท่านได้

21 ถ้าสถานที่ซึ่งพระเยโฮวาห์
พระเจ้าของท่านทรงเลือกไว้
เพื่อสถาปนาพระนามของพระ
องค์ที่นั่นนั้นห่างจากท่านเกิน
ไป ท่านจงฆ่าสัตว์จากฝูงวัวฝูง
แพะแกะของท่านเถอะ ซึ่งพระ
เยโฮวาห์ทรงประทานแก่ท่าน
ดังที่ข้าพเจ้าบัญชาท่านไว้แล้ว
นั้น ท่านจงรับประทานในประตู
เมืองของท่านตามที่ใจของท่าน
ปรารถนาเถิด

22 ท่านจะรับประทานได้อย่าง
ที่ท่านรับประทานเนื้อละมั่งหรือ
เนื้อกวาง ทั้งผู้ที่มลทินและผู้ที่
สะอาดด้วยก็รับประทานได้

23 แต่พึงแน่ใจว่า ท่านไม่รับ

(15) พบญ 12:21-22; 14:5 (16) ปฐก 9:4; ลนต 7:26; 17:10-12; 1 ซมอ 14:33

(20) ปฐก 15:18; อพย 34:24; พบญ 11:24; 19:8

(21) พบญ 14:24 (23) ปฐก 9:4

ประทานเลือดสัตว์เลย เพราะว่าเลือดเป็นชีวิตของมัน ท่านอย่ารับประทานชีวิตพร้อมกับเนื้อ

24 ท่านอย่ารับประทานเลือด แต่ท่านจงเทเลือดลงบนดินอย่างเทน้ำ

25 ท่านอย่ารับประทานเลือดเพื่อท่านเองและลูกหลานของท่านที่มาภายหลังท่านจะจำเริญเป็นสุข เมื่อท่านกระทำสิ่งที่ถูกต้องตามสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์

26 แต่สิ่งบริสุทธิ์ซึ่งเป็นส่วนกำหนดจากท่านและของปฏิญาณของท่านนั้น ท่านจงนำไปยังสถานที่ซึ่งพระเยโฮวาห์จะทรงเลือกไว้

27 และถวายเครื่องเผาบูชาทั้งเนื้อและเลือดบนแท่นบูชาของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ท่านจงเทเลือดแห่งเครื่องสัตวบูชาลงบนแท่นบูชาของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน แต่ส่วนเนื้อนั้นท่านรับประทานได้

28 จงระวังที่จะฟังบรรดาถ้อยคำเหล่านี้ซึ่งข้าพเจ้าได้บัญชาท่านไว้ เพื่อท่านเองและลูกหลานของท่านที่มาภายหลังท่านจะจำเริญเป็นนิรันดร์ เมื่อท่านกระทำสิ่งที่ประเสริฐและถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน

29 เมื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะขจัดประชาชาติซึ่งท่านเข้าไปยึดครองนั้นออกไปให้พ้นหน้าท่าน และท่านก็ยึดครองเข้าอาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้น 30 จงระวังตัวว่าท่านจะไม่หลงติดตามเขาภายหลังจากที่เขาถูกทำลายต่อหน้าท่านแล้วนั้น และจะไม่ได้ถามเรื่องพระของเขาโดยกล่าวว่า ‘ประชาชาตินี้มีสมการพระของเขาอย่างไรเพื่อเราจะกระทำด้วย’

31 ท่านอย่ากระทำอย่างนั้นแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลาย เพราะว่าสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนทุกอย่างซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงเกลียดชัง พวกเขากระทำสิ่งนั้นต่อพระทั้งหลายของเขา แม้แต่บุตรชายและบุตรสาวของเขา เขาก็เผาด้วยไฟบูชาแด่พระของเขา

32 ทุกสิ่งที่ข้าพเจ้าบัญชาท่านไว้ นั้น จงระวังที่จะกระทำตามท่านอย่าเพิ่มอะไรเข้าหรือตัดอะไรออกไปจากสิ่งเหล่านั้น”

คำตักเตือนเรื่อง

ผู้พยากรณ์เท็จ

13 “ถ้าในหมู่พวกท่านเกิดมีผู้พยากรณ์หรือผู้ฝันเห็นเหตุการณ์ขึ้น และสำแดงหมายสำคัญหรือการมหัศจรรย์แก่ท่าน

(25) อพย 15:26; พบบัญ 4:40; 6:18 (26) กตว 5:9-10; 18:19 (27) ลนต 1:5, 9, 13 (28) พบบัญ 12:25 (29) อพย 23:23 (31) ลนต 18:3, 26, 30; 20:1-2; พบบัญ 18:10 (32) ยชว 1:7 (1) ศคย 10:2; มธ 24:24

2 และหมายสำคัญ หรือ การมหัศจรรย์ซึ่งเขาบอกท่านนั้นสำเร็จจริง ถ้าเขากล่าวว่า 'ให้เราติดตามพระอื่นกันเถิด' ซึ่งเป็นพระที่ท่านไม่รู้จัก และให้เราไปปรนนิบัติพระนั้น'

3 ท่านอย่าเชื่อฟังคำของผู้พยากรณ์ หรือผู้ฝันเห็นเหตุการณ์คนนั้น เพราะพระเยซู-ฮาวาห์พระเจ้าของท่านลงใจท่านดู เพื่อให้ทรงทราบว่า ท่านทั้งหลายรักพระเยซูฮาวาห์พระเจ้าของท่านด้วยสุดจิตสุดใจของท่านหรือไม่

4 ท่านทั้งหลายจงดำเนินตามพระเยซูฮาวาห์พระเจ้าของท่าน และยำเกรงพระองค์ และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ และเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์ และท่านจงปรนนิบัติพระองค์ และติดสนิทอยู่กับพระองค์

5 แต่ผู้พยากรณ์หรือผู้ฝันเห็นเหตุการณ์คนนั้นต้องมีโทษถึงตาย เพราะว่าเขาได้สั่งสอนให้กบฏต่อพระเยซูฮาวาห์พระเจ้าของท่าน ผู้ทรงนำท่านออกจากแผ่นดินอียิปต์ และทรงไถ่ท่านออกจากเรือนทาส เขากระทำให้ท่านทั้งหลายซึ่งพระเยซูฮาวาห์พระเจ้าของท่านบัญชาให้ท่านดำเนินตามเสีย ดังนั้นแหละท่านจะต้องล้างความชั่วเช่นนี้

จากท่ามกลางท่าน

6 ถ้าพี่ชายน้องชายของท่าน มารดาเดียวกันกับท่าน หรือ บุตรชายบุตรสาวของท่าน หรือ ภรรยาที่อยู่ในอ้อมอกของท่าน หรือมิตรสหายร่วมใจของท่าน ชักชวนท่านอย่างลับๆว่า 'ให้เราไปปรนนิบัติพระอื่นกันเถิด' ซึ่งเป็นพระที่ท่านเองหรือบรรพบุรุษของท่านไม่รู้จัก

7 เป็นพระบางองค์ของชนชาติทั้งหลายซึ่งอยู่รอบท่าน ไม่ว่า โกลีหรือโกล จากสุดปลายแผ่นดินโลกข้างนี้ถึงที่สุดปลายโลกข้างโน้น

8 ท่านอย่ายอมตามหรือเชื่อฟังเขา อย่าให้นัยนดาของท่าน เมตตาปราณีเขา ท่านอย่าไว้ชีวิตเขา หรืออย่าช้อนเขาไว้เลย

9 ท่านจงประหารชีวิตเขาเสียเป็นแน่ ท่านควรลงมือก่อนในการทำโทษเขาถึงตาย และต่อไปให้บรรดาประชาชนร่วมมือด้วย

10 ท่านจงเอาหินขว้างเขาให้ตาย เพราะเขาแสวงหาช่องที่จะพาท่านไปจากพระเยซูฮาวาห์พระเจ้าของท่าน ผู้ทรงพาท่านออกจากแผ่นดินอียิปต์ ออกจากเรือนทาส

11 และคนอิสราเอลทั้งปวงจะฟังและยำเกรง ไม่กระทำความชั่วเช่นนี้ท่ามกลางท่านทั้งหลาย

(2) พบญ 18:22 (3) พบญ 8:2, 16 (4) พบญ 30:20; 2 พกษ 23:3

(5) พบญ 17:5, 7 (6) ปฐก 16:5; พบญ 17:2; 1 ซมอ 18:1, 3

(8) สภษ 1:10 (9) พบญ 17:7 (11) พบญ 17:13

อีกเลย

12 ถ้าท่านทั้งหลายได้ยินว่า ในหัวเมืองหนึ่งหัวเมืองใดซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานให้ท่านอาศัยอยู่นั้น

13 มีบางคนที่เป็นคนอันธพาลได้ออกไปจากท่ามกลางท่าน ชักชวนชาวเมืองนั้นว่า 'ให้เราไปปรนนิบัติพระอื่นกันเถิด' ซึ่งเป็นพระที่ท่านไม่รู้จัก

14 ท่านทั้งหลายจงสอบถามและอุตส่าห์ค้นหาและถามดูอย่างขะมักเขม้น และดูเถิด ถ้าเป็นความจริงและเป็นเรื่องแน่นอนว่า สิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนนั้น มีคนกระทำกันอยู่ในหมู่พวกท่าน

15 ท่านจงฆ่าชาวเมืองนั้นเสียด้วยคมดาบ ทำลายเสียให้สิ้นเชิงด้วยคมดาบ ทุกคนทั้งหลายที่อาศัยในเมืองนั้นและฝูงสัตว์ด้วย

16 ท่านจงเก็บข้าวของทั้งสิ้นในเมืองนั้นไปกองไว้ที่กลางถนน และเผาเมืองนั้นกับบรรดาข้าวของในเมืองนั้นเสียด้วยไฟ เพื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านให้เมืองนั้นร้างอยู่เป็นนิตย์ อย่าสร้างขึ้นใหม่อีกเลย

17 อย่าให้ของต้องห้ามนั้นมาติดพันมือของท่าน เพื่อว่าพระเยโฮวาห์จะทรงหันจากพระพิ-

โรยยิ่งของพระองค์ และทรงสำแดงพระกรุณาคุณต่อท่าน และทรงเมตตาท่าน ให้ท่านทวีมากขึ้น ดังที่พระองค์ปฏิญาณไว้กับบรรพบุรุษของท่านนั้น

18 เมื่อท่านทั้งหลายเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน คือรักษาพระบัญญัติทั้งสิ้นของพระองค์ที่ข้าพเจ้าบัญชาท่านไว้ในวันนี้ และกระทำการที่ ถูกต้องตามสายพระเนตรพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน"

คำสั่งสอนเรื่องอาหาร

14 "ท่านทั้งหลายเป็นบุตรของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ท่านอย่าเชื่อคนเนื้อตัวเอง หรือกระทำหน้าผากให้โล้นเพื่อคนตาย

2 เพราะท่านทั้งหลายเป็นชนชาติบริสุทธิ์ แต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน และพระเยโฮวาห์ทรงเลือกจากประชาชาติทั้งหลายที่อยู่บนพื้นโลกให้เป็นชนชาติในกรรมสิทธิ์ของพระองค์

3 ท่านทั้งหลายอย่ารับประทานสิ่งพึงรังเกียจใดๆเลย

4 สัตว์ที่รับประทานได้มีดังต่อไปนี้ คือ วัว แกะ แพะ

5 กวาง ละมั่ง อีเก้ง แพะป่า สมัน โคป่า และแกะป่า

6 ท่านรับประทานสัตว์ทุกชนิด

(12) วนจ 20:1-2 (16) ยชว 6:24; 8:28; อสย 17:1; 25:2; ยรม 49:2 (17) ยชว 6:18
 (18) พบญ 12:25, 28, 32 (1) ลนต 19:28; 21:1-5; รม 8:16; กท 3:26
 (2) ลนต 20:26; พบญ 7:6; รม 12:1 (3) อสค 4:14 (4) ลนต 11:2-45; กจ 10:14

ที่แยกกีบและกีบผ้าออกเป็น
สองและเคี้ยวเอื้องนั้นได้

7 อย่างไรก็ตามในจำพวกสัตว์
ทั้งหลายที่เคี้ยวเอื้องหรือมีกีบ
ผ้า ท่านอย่ารับประทานสัตว์ต่อ
ไปนี้คือ อูฐ กระต่าย ตัวกระ-
จิงผา เพราะว่าสัตว์เหล่านี้เคี้ยว
เอื้องแต่กีบไม่ผ้า จึงเป็นสัตว์
มลทินแก่ท่าน

8 และหมูด้วยเพราะหมูมีกีบผ้า
แต่ไม่เคี้ยวเอื้อง จึงเป็นสัตว์
มลทินแก่ท่าน ท่านอย่ารับประ-
ทานเนื้อของมัน และซากของ
มันท่านก็อย่าแตะต้อง

9 ในบรรดาสัตว์น้ำทั้งสิ้นท่าน
รับประทานสัตว์เหล่านี้ได้ คือ
สัตว์ใด ๆ ที่มีครีบและเกล็ด ท่าน
รับประทานได้

10 แต่สัตว์ใด ๆ ที่ไม่มีครีบและ
เกล็ดท่านอย่ารับประทาน เป็น
สัตว์มลทินแก่ท่าน

11 นกสะอาดทุกชนิดท่านรับ
ประทานได้

12 แต่นกเหล่านี้ ท่านอย่ารับ
ประทานคือ นกอินทรี นกแร้ง
หมวดแพะ นกออก

13 นกเหยี่ยวหางยาว นก
เหยี่ยวดำ นกแร้งตามชนิดของ
มัน

14 บรรดานกแก่ตามชนิดของ
มัน

15 นกเค้าแมว นกเค้าโม่ง นก

นางนวล เหยี่ยวนกเขาตามชนิด
ของมัน

16 นกเค้าแมวเล็ก นกทืดทื่อ
นกอีโก้ง

17 นกกระทิง แร้ง และนก
อ้ายจู้

18 นกกระสาดำ นกกระสาตาม
ชนิดของมัน นกหัวขวาน และ
ค้างคาว

19 แมลงมีปีกทุกชนิดเป็นสัตว์
มลทินแก่ท่าน อย่ารับประทาน
เลย

20 สัตว์มีปีกที่สะอาดทุกชนิด
ท่านรับประทานได้

21 ท่านอย่ารับประทานสัตว์
ชนิดใดที่ตายเอง ท่านจะให้แก่
คนต่างดาวที่อยู่ภายในประตู
เมืองของท่านรับประทานก็ได้
หรือท่านจะขายให้แก่คนต่าง
ประเทศก็ได้ เพราะว่าท่านเป็น
ชนชาติที่บริสุทธิ์แต่พระเยโฮ-
วาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลาย
ท่านอย่าดื่มลูกแพะด้วยน้ำนม
แม่ของมันเลย

22 ผลได้เป็นปี ๆ จากพืชในนา
ของท่านนั้น ท่านจงถวายสิบชัก
หนึ่ง

23 ท่านจงรับประทานสิบชัก
หนึ่งที่ได้จากข้าว หรือน้ำองุ่น
ของท่าน หรือน้ำมันของท่าน
และผลรุ่นแรกจากฝูงวัว และฝูง
แพะแกะของท่าน ต่อพระพักตร์

(8) ลนต 11:26-27 (9) ลนต 11:9 (12) ลนต 11:13 (19) ลนต 11:20, 23

(21) อพย 23:19; 34:26; ลนต 17:15; 22:8; พบญ 14:2; อสค 4:14; 44:31

(22) ลนต 27:30 (23) พบญ 4:10; 12:5-7; 15:19-20

พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านในสถานที่ซึ่งพระองค์จะทรงเลือกไว้ เพื่อให้พระนามของพระองค์สถิตที่นั่น เพื่อท่านทั้งหลายจะได้เรียนรู้ที่จะยำเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายเสมอ

24 ถ้าระยะทางไกลเกินไป ท่านไม่สามารถนำลิบซัคหนึ่งมาได้ ในเมื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านอวยพรแก่ท่าน เพราะว่าสถานที่ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงเลือกเพื่อเป็นที่ตั้งพระนามของพระองค์นั้น อยู่ห่างไกลจากท่านเกินไป

25 ท่านจงขายของนั้นเอาเงิน และทอเงินถือไว้ และไปยังสถานที่ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงเลือกไว้

26 และเอาเงินนั้นซื้อสิ่งใด ๆ ที่ท่านปรารถนา จะเป็นวัว แกะ หรือน้ำองุ่นหรือสุราและสิ่งใด ๆ ที่ท่านปรารถนา และท่านจงรับประทานที่นั่นต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน และจงปีติรำเริงทั้งตัวท่านและครอบครัวของท่านด้วย

27 ท่านทั้งหลายอย่าทอดทิ้งคนเลวีซึ่งอยู่ภายในประตูเมืองของท่าน เพราะเขาไม่มีส่วนแบ่งหรือมรดกกับท่าน

28 พอครบสามปีทุกที่ที่ท่านทั้ง

หลายจงนำลิบซัคหนึ่งจากพืชผลที่ได้ในปีนั้น มาสะสมไว้ภายในประตูเมืองของท่าน

29 คนเลวี (เพราะเขาไม่มีส่วนแบ่งหรือมรดกกับท่าน) และคนต่างด้าว และลูกกำพร้าพ่อและแม่กำพร้า ผู้ซึ่งอยู่ภายในประตูเมืองของท่าน จะได้มารับประทานอย่างอิ่มหนำ เพื่อว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงอำนวยการพรแก่บรรดากิจการซึ่งมือของท่านทั้งหลายได้กระทำนั้น”

การปลดปล่อยทก ๆ เจ็ดปี
15 “ทุก ๆ สิ้นเจ็ดปีท่านทั้งหลายต้องมีการปลดปล่อย

2 ให้กระทำการปลดปล่อยดังนี้ เจ้าหนี้ทุกคนจะต้องยกสิ่งที่ตนให้เพื่อนบ้านยืมไปนั้นเสีย อย่าทวงสิ่งนั้นคืนจากเพื่อนบ้านหรือพี่น้องของตนเลย เพราะว่าได้ประกาศการปลดปล่อยของพระเยโฮวาห์แล้ว

3 ท่านทั้งหลายจะทวงจากคนต่างประเทศคืนได้ แต่ถ้ามีสิ่งใดของท่านซึ่งอยู่กับพี่น้องก็ให้มือของท่านปล่อยไป

4 ยกเว้นเมื่อไม่มีคนยากจนในหมู่พวกท่านทั้งหลาย เพราะพระเยโฮวาห์จะทรงอำนวยการพรแก่ท่านในแผ่นดิน ซึ่งพระ

(24) พบทย 12:5, 21 (26) พบทย 12:7
(27) พบทย 12:12 (28) กตว 18:21-24; พบทย 26:12
(1) อพย 21:2; 23:10-11 (4) พบทย 7:13

เยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประ-
ทานให้ท่านเป็นมรดกยึดครอง
นั้น

5 ถ้าท่านเพียงแต่เชื่อฟังพระ
สุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระ
เจ้าของท่าน ฟังระวังที่จะกระทำ
ตามพระบัญญัติทั้งหลายซึ่ง
ข้าพเจ้าได้บัญชาท่านในวันนี้

6 เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้า
ของท่านจะทรงอำนวยพระพร
ท่านตั้งที่พระองค์สัญญาต่อท่าน
นั้น ท่านทั้งหลายจะให้ประชา
ชาติหลายชาติยืมของของท่าน
แต่ท่านอย่ายืมของเขาเลย ท่าน
ทั้งหลายจะปกครองอยู่เหนือ
หลายประชาชาติ แต่เขาทั้ง
หลายจะไม่ปกครองเหนือท่าน

7 ถ้าในท่ามกลางท่านทั้งหลาย
มีคนจนสักคนหนึ่งเป็นพี่น้อง
ของท่านอยู่ภายในประตูเมือง
ใดๆในแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์
พระเจ้าของท่านประทานแก่
ท่าน ท่านอย่ามีใจแข็งหัดมือ
ของท่านไว้เสียต่อหน้าพี่น้อง
ของท่านที่ยากจนนั้น

8 แต่ท่านทั้งหลายจงยื่นมือของ
ท่านอย่างใจกว้างให้เขา และให้
เขายืมข้าวของพอแก่ความต้องการ
ของเขา ไม่ว่าจะเป็นข้าวของสิ่ง
ใดๆ

9 จงระวังให้ดีเกรงว่าจะมีความ
คิดในจิตใจชั่วของท่านว่า 'ปีที่

เจ็ด ปีที่จะต้องปลดปล่อยมาถึง
แล้ว' และตาท่านก็ริษยาต่อพี่
น้องของท่าน ท่านจึงไม่ยอมให้
อะไรเขาเลย และเขาจะร้องทูล
พระเยโฮวาห์เรื่องท่าน บาปก็จะ
ตกแก่ท่าน

10 ท่านจงให้เขา และเมื่อให้
เขาแล้ว อย่ามีจิตคิดเสียดาย
เพราะเหตุนี้พระเยโฮวาห์พระ
เจ้าของท่านจะทรงอำนวยพระ
พรแก่ท่านในบรรดากิจการทั้ง
สิ้นของท่าน ไม่ว่าท่านจะลงมือ
กระทำสิ่งใด

11 เพราะว่าคุณคนจะไม่หมดไป
จากแผ่นดิน เพราะฉะนั้นข้าพ-
เจ้าจึงบัญชาท่านว่า 'ท่านต้อง
ยื่นมือให้อย่างใจกว้างต่อพี่น้อง
ของท่าน คือต่อคนยากจนคน
ขัดสนซึ่งอยู่ในแผ่นดินของท่าน'

12 ถ้าพี่น้องของท่านซึ่งเป็นคน
ฮีบรูไม่ว่าชายหรือหญิง ที่เขา
ขายไว้แก่ท่าน จงให้ปรนนิบัติ
ท่านหกปี เมื่อถึงปีที่เจ็ดก็ให้
ปล่อยเขาเป็นอิสระพ้นไปจาก
ท่าน

13 และเมื่อท่านปล่อยเขาเป็น
อิสระไปจากท่าน ท่านอย่า
ปล่อยเขาไปมือเปล่า

14 ท่านจงมีใจกว้างขวางจัดของ
ให้แก่เขา เป็นของจากฝูงแพะ
แกะของท่าน จากลานนวดข้าว
ของท่าน และจากบ่อย่ำอู่ของ

(6) พบทย 28:12, 44 (7) อพย 23:61; ยน 3:17 (8) 1 ยน 3:17

(9) พบทย 24:15; 28:54, 56; มธ 25:41-42 (10) พบทย 14:29; 2 คร 9:5, 7

(11) มธ 26:11 (12) อพย 21:2-6; ลนต 25:39 (14) สภษ 10:22

ท่าน ท่านจงให้แก่เขาตามสมควรตามที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงอำนวยพระพรแก่ท่าน

15 ท่านจงจำไว้ว่า ท่านเคยเป็นทาสในแผ่นดินอียิปต์และพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านได้ทรงไถ่ท่านไว้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงบัญชาเรื่องนี้แก่ท่านในวันนี้ 16 แต่ถ้าทาสนั้นจะกล่าวแก่ท่านว่า ‘ข้าพเจ้าจะไม่ไปจากท่าน’ เพราะเขารักท่านและครอบครัวของท่าน เพราะเขาอยู่กับท่านสบายดี

17 จงเอาเหล็กแทงใบหูของเขาให้ทะลุไปติดกับประตูเรือน ดังนี้เขาจะเป็นทาสของท่านตลอดไป ท่านจงกระทำเช่นนี้แก่ทาสหญิงด้วย

18 เมื่อท่านปล่อยเขาให้เป็นอิสระนั้นท่านอย่ารู้สึกหนักอกหนักใจ เพราะว่าเขาได้รับใช้ท่านมาหกปีด้วยมีค่าแรงมากกว่าลูกจ้างเป็นสองเท่า พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงอำนวยพระพรแก่ท่านในการที่ปวงที่ท่านได้กระทำนั้น

19 สัตว์ตัวผู้หัวปีซึ่งเกิดในฝูงวัวหรือฝูงแพะแกะนั้น ท่านทั้งหลายจงถวายไว้แต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ท่านอย่าใช้วัวหัวปีทำงาน หรือตัดขนจากแกะ

หัวปี

20 ท่านและครอบครัวของท่านจงรับประทานสัตว์หัวปีนั้นต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทุก ๆ ปี ในสถานที่ซึ่งพระเยโฮวาห์จะทรงกำหนดไว้

21 แต่ถ้าสัตว์นั้นมีตำหนิใด ๆ คือขาเกหรือตาบอด หรือมีตำหนิเลวร้ายอย่างใด ท่านอย่าถวายบูชาแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน

22 ท่านจงรับประทานสัตว์นั้นภายในประตูเมืองของท่าน ทั้งผู้ที่มลทินและผู้ ที่สะอาดด้วยก็รับประทานได้ ดังว่าเป็นละมั่งหรือกวาง

23 เพียงแต่ท่านอย่ารับประทานเลือดของมันเท่านั้น ท่านจงเทออกทิ้งบนดินเหมือนเทน้ำ”

**เทศกาลปีสกาและ
ขนมปังไร้เชื้อ**

16 “ท่านจงถือเดือนอาบิบท่านทั้งหลายจงถือปีสกาแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน เพราะว่าในเดือนอาบิบนั้นพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงนำท่านออกจากอียิปต์ในเวลากลางคืน

2 และท่านจงถวายปีสกา เป็นเครื่องบูชาแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้า

(15) พบทย 5:15 (16) อพย 21:5-6 (18) อสย 16:14 (19) อพย 13:2, 12
(20) ลนต 7:15-18; พบทย 12:5 (21) ลนต 22:19-25; พบทย 17:1
(22) พบทย 12:15 (1) อพย 12:2; 13:4 (2) กตว 28:19; พบทย 12:5

เจ้าของท่าน จากฝูงแพะแกะ หรือฝูงวัว ณ ที่ซึ่งพระเยโฮวาห์ จะทรงเลือกไว้ ให้พระนามของ พระองค์ประทับที่นั่น

3 อย่ารับประทานขนมปังมีเชื้อ กับปัสกา ตลอดเจ็ดวันท่านจง รับประทานขนมปังไร้เชื้อ เป็น ขนมปังแห่งความทุกข์ใจ เพราะ ท่านรีบหนีออกมาจากแผ่นดิน อียิปต์ เพื่อท่านจะระลึกถึงวันที่ ท่านออกจากแผ่นดินอียิปต์นั้น ตลอดชีวิตของท่าน

4 ตลอดเจ็ดวันนั้นอย่าให้เห็น เชื้อขนมภายในอาณาเขตประ- เทศของท่าน หรือเนื้อสัตว์ซึ่ง ท่านได้บูชาในเวลาเย็นวันแรก เหลืออยู่ตลอดคืนจนเช้าวันรุ่ง ขึ้น

5 ท่านทั้งหลายอย่าถวายปัสกา ภายในประตูเมืองใด ๆ ซึ่งพระ เยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรง ประทานแก่ท่าน

6 แต่ท่านจงถวายปัสกา ณ สถานที่ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้า ของท่านจะทรงเลือกไว้ให้พระ นามของพระองค์ประทับที่นั่น ในเวลาเย็นเมื่อดวงอาทิตย์ตก แล้ว ในเวลาเดียวกับที่ท่านออก จากอียิปต์

7 ท่านจงทำให้สนุก และรับประ- ทานในสถานที่ซึ่งพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของท่านจะทรงเลือกไว้

พอรุ่งเช้าท่านจงกลับไปสู่เต็นท์ ของท่าน

8 ท่านจงรับประทานขนมปังไร้ เชื้อหกวัน แต่ในวันที่เจ็ดเป็น ประชุมอันศักดิ์สิทธิ์ถวายแด่ พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ในวันนั้น อย่ากระทำการงาน ใดๆ

เทศกาลสัปดาห์

9 ท่านทั้งหลายจงนับให้ครบ เจ็ดสัปดาห์ จงตั้งต้นนับให้ครบ เจ็ดสัปดาห์ เริ่มด้วยวันแรกที่ ท่านเอาเคียวเกี่ยวข้าว

10 ท่านทั้งหลายจงถือเทศกาล สัปดาห์ถวายแด่พระเยโฮวาห์ พระเจ้าของท่าน ด้วยการถวาย ตามใจสมัครจากมือของท่าน ซึ่ง ท่านจะถวายแด่พระเยโฮวาห์ พระเจ้าของท่าน ตามที่พระเย- โฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงอ้า- นวยพระพรแก่ท่าน

11 ท่านจงปีติรำเริงต่อพระ พักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของ ท่าน ทั้งตัวท่านและบุตรชาย หญิงของท่าน ทั้งทาสชายหญิง ของท่าน ทั้งคนเลวีซึ่งอยู่ใน ประตูเมืองของท่าน ทั้งคนต่าง ด้ว เด็กกำพร้าพ่อและแม่ฝ่าย ซึ่งอยู่ท่ามกลางท่าน ณ สถานที่ ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ทรงเลือกไว้ให้พระนามของพระ องค์ประทับที่นั่น

(3) อพย 13:3; กตว 29:12 (4) อพย 13:7; กตว 9:12 (6) อพย 12:7

(7) 2 พกษ 23:23 (8) อพย 12:16; 13:6; ลนต 23:8, 36

(10) อพย 34:22; ลนต 23:15-16; กตว 28:26 (11) พบท 16:14

12 ท่านพึงจำไว้ว่าท่านเคยเป็น
ทาสในอียิปต์ ท่านพึงระวังที่จะ
ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์เหล่านี้

เทศกาลอยู่เพิง

13 ท่านจงถือเทศกาลอยู่เพิง
เจ็ดวัน เมื่อท่านเก็บรวบรวม
พืชผลของท่านจากลานนวดข้าว
และจากบ่ออ่างนุ่นของท่านแล้ว

14 ในการเลี้ยงนั้นท่านจงปัด
รำเริง ทั้งท่านและบุตรชายหญิง
ของท่าน และทาสชายหญิงของ
ท่าน ทั้งคนเลวีและคนต่างด้าว
ทั้งเด็กกำพร้าพ่อและแม่ม่ายซึ่ง
อยู่ภายในประตูเมืองของท่าน

15 ท่านจงถือเทศกาลนั้นแต่
พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน
เจ็ดวัน ณ สถานที่ซึ่งพระเยโฮ-
วาห์จะทรงเลือกไว้ เพราะว่า
พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะ
ทรงอำนวยการแก่พืชผลทั้ง
หลายของท่าน และแก่ผลงาน
ทั้งสิ้นที่มีมือท่านกระทำ เพื่อว่า
ท่านจะมีแต่ความปิติยินดี

บรรดาผู้ชาย

จะต้องเข้าเฝ้า

พระเจ้าปีละสามครั้ง

16 บรรดาผู้ชายทั้งสิ้นจะต้อง
เข้ามาเฝ้าพระเยโฮวาห์พระเจ้า
ของท่านปีละสามครั้ง ณ สถานที่
ซึ่งพระองค์จะทรงเลือกไว้ คือ
ณ เทศกาลกินขนมปังไร้เชื้อ
เทศกาลสัปดาห์ และเทศกาลอยู่

เพิง อย่าให้เขาไปเฝ้าพระเยโฮ-
วาห์มือเปล่าๆ

17 ให้ทุกคนถวายตามความ
สามารถของเขา ตามส่วนพระ
พรที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของ
ท่านทั้งหลายประทานแก่ท่าน
ผู้พิพากษาและเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ

18 ท่านทั้งหลายจงเลือกตั้งผู้
พิพากษาและเจ้าหน้าที่ ตาม
บรรดาประตูเมืองของท่าน ซึ่ง
พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน
ประทานแก่ท่าน ตามตระกูลคน
ของท่าน ให้เขาพิพากษาประ-
ชาชนตามความยุติธรรม

19 ท่านอย่ากระทำให้เสียความ
ยุติธรรม อย่าล่าเอียง อย่ารับ
สินบน เพราะว่าสินบนทำให้ตา
ของคนมีปัญญามืดมัวไป และ
กลับคดีของคนชอบธรรมเสีย

20 ท่านจงติดตามความยุติ
ธรรมเท่านั้น เพื่อท่านจะมีชีวิต
และสืบมรดกในแผ่นดิน ซึ่งพระ
เยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประ-
ทานแก่ท่าน

21 ท่านทั้งหลายอย่าปลูกต้นไม้
ใดๆใช้เป็นเสารูปเคารพข้าง
แท่นบูชาพระเยโฮวาห์พระเจ้า
ของท่านซึ่งท่านจะสร้างไว้

22 และท่านอย่าตั้งเสาศักดิ์-
สิทธิ์เป็นรูปเคารพ ซึ่งพระเย-
โฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงรัง-
เกียจ”

(12) พบญ 15:15 (13) อพย 23:16 (14) นทม 8:9 (15) ลนต 23:39-41

(16) อพย 23:14-17; 34:22 (17) พบญ 16:10 (18) อพย 23:1-8; พบญ 1:16-17

(19) อพย 23:2, 6, 8; พบญ 1:17 (20) อสค 18:5 (21) อพย 34:13 (22) ลนต 26:1

จงถวายเฉพาะสิ่งที่ดีที่สุด
แด่พระเจ้า

17 "ท่านทั้งหลายอย่าคิดว่า
ผู้หรือแกะที่มีตำหนิ
หรือความพิการใด ๆ เป็นเครื่อง
บูชาแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของ
ท่าน เพราะเป็นสิ่งที่น่าสะอิด
สะเอียนต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้า
ของท่าน

จงเอาหินขว้าง
คนไหวรูปเคารพ
เสียให้ตาย

2 ภายในประตูเมืองใด ๆ ของ
ท่านทั้งหลาย ซึ่งพระเยโฮวาห์
พระเจ้าของท่านประทานแก่
ท่านนั้น ถ้าพบว่าในท่ามกลาง
พวกท่านมีชายหรือหญิงคนใด
กระทำความชั่วในสายพระเนตร
ของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของ
ท่าน โดยละเมิดพันธสัญญาของ
พระองค์

3 และไปปรนนิบัติพระอื่น และ
นมัสการพระเหล่านั้น หรือดวง
อาทิตย์ ดวงจันทร์ หรืออันใดที่
เป็นบริวารท้องฟ้า ซึ่งข้าพเจ้าได้
ห้ามไว้

4 มีคนมาบอกท่านแล้วและท่าน
ก็ได้ยิน และได้สอบถามอย่าง
ขะมักเขม้น และดูเถิด ถ้าเป็น
ความจริงและเป็นเรื่องแน่นอน
ว่า สิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนนั้นมี
คนกระทำกันในอิสราเอล

5 ท่านจงนำชายหรือหญิงผู้
กระทำสิ่งที่ชั่วร้ายนั้นมาที่ประตู
เมือง และท่านจงเอาหินขว้าง
ชายหรือหญิงนั้นเสียให้ตาย

6 ผู้ที่ถูกกล่าวโทษถึงตายนั้น
ให้มีพยานสองหรือสามปากยืนยัน
ว่าผู้นั้นมีความผิด จึงให้
ปรับโทษถึงตายได้ อย่าล้งโทษ
ผู้ใดถึงตายด้วยพยานปากเดียว

7 ผู้ที่เป็นพยานต้องลงมือก่อน
ในการทำโทษเขาถึงตาย ต่อไป
คุณทั้งปวงจึงร่วมมือด้วยกัน ทั้ง
นี้เพื่อท่านทั้งหลายจะกำจัด
ความชั่วเสียจากท่ามกลางท่าน

จงให้คนเลวซึ่งเป็นปุโรหิต

พิพากษาเรื่องต่าง ๆ

8 ถ้าคดีใดเกิดขึ้นเป็นเรื่องยาก
ที่จะตัดสินได้ว่า เป็นคดีฆ่าคน
ตายโดยเจตนาหรือไม่ เป็นคดี
เกี่ยวด้วยการเกี่ยงกรรมสิทธิ์ใน
ทรัพย์ เป็นคดีทำร้ายร่างกาย
เป็นคดีใด ๆ ซึ่งโต้แย้งกันภายใน
ประตูเมืองของท่าน ท่านจงลุก
ขึ้นพากันไปยังสถานที่ซึ่งพระ
เยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรง
เลือกไว้

9 จงไปหาคนเลวซึ่งเป็นปุโรหิต
และไปหาผู้พิพากษาประจำการ
ในสมัยนั้น ท่านจงปรึกษารื้อ
กับเขา และเขาจะชี้แจงให้ท่าน
ทราบถึงคำตัดสิน

10 แล้วท่านจงกระทำตามคำ

(1) พบญ 15:21 (2) พบญ 13:6; ยน 7:11 (3) พบญ 4:19 (4) พบญ 13:12, 14
(5) ลนต 24:14-16; พบญ 13:6; ยชว 7:25 (6) กตว 35:30; พบญ 19:15; มธ 18:16
(7) ลนต 24:14; พบญ 13:5 (8) พบญ 1:17; 12:5; 16:2 (9) พบญ 19:17-19

แนะนำซึ่งเขาชี้แจงแก่ท่าน จากสถานที่ ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงเลือกถนน และท่านจงระวังกระทำตามทุกสิ่งซึ่งเขาแนะนำท่าน 11 ท่านจงกระทำตามคำแนะนำจากพระราชบัญญัติซึ่งเขาให้แก่ท่าน และกระทำตามคำตัดสินซึ่งเขาได้สั่งท่าน ท่านทั้งหลายอย่าหันเหไปจากคำตัดสินซึ่งเขาชี้แจงแก่ท่าน อย่าหันไปทางขวามือหรือซ้ายมือ

12 ผู้ใดที่ บังอาจมิได้ กระทำตาม คือไม่ได้เชื่อฟังปรีทิตผู้ที่ยืนปรนนิบัติต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านที่นั่น หรือเชื่อฟังผู้พิพากษา ผู้นั้นต้องตาย ทั้งนี้เพื่อท่านทั้งหลาย จะกำจัดความชั่วเสียจากอิสราเอล

13 และประชาชนทั้งหลายจะได้ยินและยำเกรง และมีได้ชัดเจนต่อไปอีก

การเลือกกษัตริย์

สำหรับคนอิสราเอล

14 เมื่อท่านมาถึงแผ่นดินที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน และท่านถือกรรมสิทธิ์ อาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้น แล้วท่านจะกล่าวว่า `เราจะตั้งกษัตริย์ไว้เหนือเราเหมือนประชาชาติอื่นซึ่งอยู่รอบเรา'

15 ก็จงตั้งผู้ซึ่งพระเยโฮวาห์

พระเจ้าของท่านทรงเลือกไว้ให้ เป็นกษัตริย์เหนือท่าน คือตั้งผู้หนึ่งผู้ใดในพวกพี่น้องของท่าน ให้เป็นกษัตริย์เหนือท่าน ท่านอย่าตั้งคนต่างด้าวซึ่งมิใช่พี่น้องของท่านให้อยู่เหนือท่าน

16 แต่ว่าอย่าให้ผู้นั้นมีม้าของตนเองมากเกินไป หรือเป็นเหตุให้ประชาชนกลับไปอียิปต์เพื่อจะมีม้ามาก ๆ เพราะพระเยโฮวาห์ได้ตรัสกับท่านทั้งหลายแล้วว่า `เจ้าทั้งหลายจะไม่ได้กลับไปทางนั้นอีกเลย'

17 และอย่าให้ผู้นั้นมีภรรยา มาก เกรงว่าจิตใจของเขาจะหันเหไปเสีย หรืออย่าให้มีเงินมีทองเป็นของตนเองอย่างมากมาย

18 เมื่อผู้นั้นนั่งบัลลังก์ในราชอาณาจักร ก็ให้ผู้นั้นคัดลอกพระราชบัญญัตินี้ไว้ในหนังสือเพื่อประโยชน์แก่ตนเอง จากหนังสือซึ่งอยู่ตรงหน้าพวกปุโรหิตที่เป็นคนเลวี่

19 ให้พระราชบัญญัตินั้นอยู่กับผู้นั้น และให้เขาอ่านอยู่เสมอตลอดชีวิตของตน เพื่อเขาจะได้เรียนรู้ที่จะยำเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา โดยรักษาบรรดาถ้อยคำในพระราชบัญญัตินี้ และกฎเกณฑ์เหล่านั้นและกระทำตาม

20 เพื่อว่าจิตใจของเขาจะมีได้

(12) กตว 15:30; พบญ 1:43 (13) พบญ 13:11 (14) 1 ซมอ 8:5, 19-20; 10:19

(15) 1 ซมอ 9:15-16; 10:24 (16) อพย 13:17-18 (17) 1 พกษ 10:14

(18) พบญ 31:24-26 (19) สดต 119:97-98 (20) พบญ 5:32; 11:9; 1 พกษ 15:5

พองขึ้นสูงกว่าที่ น่องของตน และเพื่อเขาเองจะมีได้หันเห จากพระบัญญัติไปทางขวามือ หรือทางซ้ายมือ เพื่อเขาจะได้ ปกครองราชอาณาจักรของเขา อยู่ได้นาน ทั้งตนเองและลูก หลานของตนในอิสราเอล”

มรดกสำหรับคนเลวี และพวกปุโรหิต

18”คนเลวีซึ่งเป็นปุโรหิต และตระกูลเลวีทั้งหมด จะไม่มีส่วนแบ่งหรือมรดกร่วม กับคนอิสราเอล เขาจะรับประ- ทานเครื่องบูชาที่ถวายด้วยไฟ แต่พระเยโฮวาห์และส่วนที่ตก เป็นของพระองค์

2 ฉะนั้นเขาจะไม่มีมรดกในหมู่ พวกพี่น้องของเขา พระเยโฮ- วาห์ทรงเป็นมรดกของเขา ตาม ที่พระองค์ทรงสัญญาไว้แก่เขา แล้วนั้น

3 ให้ส่วนต่อไปนี้เป็นส่วนที่ ปุโรหิตได้อันตกจากประชาชน คือส่วนที่ได้จากผู้ที่ยวยสัตว์- บูชา ไม่ว่าจะเป็นวัวผู้หรือแกะ ก็ให้เขามอบเนื้อสันขาหน้า เนื้อ แก้มทั้งสองข้าง และเนื้อท้องให้ แก่ปุโรหิต

4 ผลรุ่นแรกของท่านคือ ผลข้าว ผลน้ำองุ่น ผลน้ำมัน และขน แกะรุ่นแรกที่ได้จากแกะของ ท่าน จงมอบให้แก่ปุโรหิต

5 เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้า ของท่านได้เลือกเขาจากตระกูล ชนทั้งสินของท่าน ให้ยืนปรน- นิบัติในพระนามพระเยโฮวาห์ ทั้งตัวเขาและลูกหลานของเขา สืบต่อกันไปเป็นนิตย์

6 ถ้าคนเลวีคนใดมาจากประตู เมืองใดในอิสราเอลอันเป็นที่อยู่ ของเขา จะมายังสถานที่ซึ่งพระ เยโฮวาห์ทรงเลือกไว้ก็ให้เขามา ได้ตามใจปรารถนา

7 แล้วเขาจะปรนนิบัติในพระ นามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของ เขา เช่นเดียวกับบรรดาคนเลวี พี่น้องของเขา ผู้ยืนปรนนิบัติต่อ พระพักตร์พระเยโฮวาห์อยู่ที่นั่น 8 ให้เขาได้ส่วนที่จะรับประทาน เท่าๆกัน นอกเหนือจากส่วนที่ เขาได้มาด้วยการขายทรัพย์สิน ของเขาเอง

คำตักเตือนเรื่องการไหว้ รูปเคารพ การเป็นคนทรน การเป็นพอมดแม่มด และการเป็นหมอดู

9 เมื่อท่านทั้งหลายเข้าไปใน แผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้า ของท่านประทานแก่ท่าน ท่าน อย่าเรียนรู้ที่จะกระทำตามสิ่งที่ นำสะอิดสะเอียนของประชาชาติ เหล่านั้น

10 อย่าให้มีคนหนึ่งคนใดใน หมู่พวกท่านซึ่งให้บุตรชายหรือ

(1) พบญ 10:9 (3) สนต 7:32-34; กตว 18:11 (4) อพย 22:29 (5) อพย 28:1 (6) กตว 35:2; พบญ 12:5; 14:23 (7) 2 พศต 31:2 (8) สนต 27:30-33; กตว 18:21 (9) สนต 18:26-27, 30 (10) อพย 22:18

บุตรสาวของเขาลุยไฟ อย่าให้
ผู้ใดเป็นคนทำนาย เป็นหมอดู
เป็นหมอจับยามดูเหตุการณ์
หรือเป็นนักวิทยาคม

11 เป็นหมอผี เป็นคนทรง เป็น
พ่อมดแม่มด หรือเป็นหมอ
พราย

12 เพราะทุกคนที่ กระทำสิ่ง
เหล่านี้ย่อมเป็นที่สะอิดสะเอียน
แต่พระเยโฮวาห์ และด้วยเหตุ
จากการกระทำที่ น่าสะอิดสะ
เอียนเหล่านี้ พระเยโฮวาห์พระเจ้า
ของท่านทั้งหลายจึงทรงขับ
ไล่เขาออกไปจากเบื้องหน้าท่าน

13 ท่านทั้งหลายจงเป็น คน
ปราศจากตำหนิต่อพระพักตร์
พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน

14 เพราะว่าประชาชาติเหล่านี้
ซึ่งท่านกำลังจะยึดครองนั้น
เชื่อฟังหมอดูและพวกโหร แต่
ส่วนตัวท่านนั้น พระเยโฮวาห์
พระเจ้าของท่านไม่ทรงยินยอม
ให้ท่านกระทำเช่นนั้น

**คำพยากรณ์ถึงพระเยซูคริสต์
ผู้เป็นผู้พยากรณ์ยิ่งใหญ่**

15 พระเยโฮวาห์พระเจ้าของ
ท่านจะโปรดให้ผู้พยากรณ์อย่าง
ข้าพเจ้านี้เกิดขึ้นในหมู่พวกท่าน
จากพี่น้องของท่าน ท่านทั้งหลาย
จงเชื่อฟังเขา

16 อย่างที่ท่านปรารถนาจาก
พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านที่

โฮเรบในวันประชุมเมื่อท่าน
กล่าวว่า `อย่าให้ข้าพเจ้าได้ยิน
พระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์
พระเจ้าของข้าพเจ้า หรือได้เห็น
เปลวเพลิงที่มานี้เลย เกรงว่า
ข้าพเจ้าจะตายเสีย'

17 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับ
ข้าพเจ้าว่า `ซึ่งเขาพูดมาเช่นนั้น
ก็ดียิ่ง'

18 เราจะโปรดให้บังเกิดผู้
พยากรณ์อย่างเจ้าในหมู่พวก
พี่น้องของเขา และเราจะใส่ถ้อย
คำของเราในปากของเขา และ
เขาจะกล่าวบรรดาสิ่งที่เราบัญชา
เขาไว้ให้แก่ประชาชนทั้งหลาย

19 ต่อมาผู้ใดไม่เชื่อฟังถ้อยคำ
ของเราซึ่งผู้พยากรณ์กล่าวใน
นามของเรา เราจะกำหนดโทษ
ผู้นั้น

คำตักเตือนเรื่อง

ผู้พยากรณ์เท็จ

(มธ 7:15-16)

20 แต่ผู้พยากรณ์คนใดบังอาจ
กล่าวคำในนามของเราซึ่งเรามี
ได้บัญชาให้กล่าว หรือผู้นั้น
กล่าวในนามของพระอื่น ผู้
พยากรณ์นั้นต้องมีโทษถึงตาย'

21 และถ้าท่านนึกในใจว่า `ทำ
อย่างไร เราจึงจะรู้พระวจนะที่
พระเยโฮวาห์ยังมีได้ตรัสนั้นได้'

22 เมื่อผู้พยากรณ์กล่าวคำใน
พระนามของพระเยโฮวาห์ ถ้ามี

(11) สดต 20:27 (12) สดต 18:24 (15) มธ 21:11; ลก 2:25-34; 7:16

(16) อพย 20:18-19; พบญ 5:23-27; 9:10 (17) พบญ 5:28 (18) กตว 23:5

(19) กจ 3:23; สบ 12:25 (20) พบญ 13:1-3, 5; ยรม 2:8 (22) พบญ 13:2; 18:20

ได้เป็นไปจริงตามถ้อยคำของผู้กล่าว ถ้อยคำนั้นมิได้เป็นพระวณะที่พระเยโฮวาห์ตรัส ผู้พยากรณ์นั้นบังอาจกล่าวเอง ท่านทั้งหลายอย่าเกรงกลัวเขาเลย”

19 **เมืองลี้ภัย** เมื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายทรงจัดบรรดาประชาชาติ ผู้ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแผ่นดินของเขาแก่ท่าน และท่านทั้งหลายยึดครองและเข้าไปอาศัยอยู่ในหัวเมืองและในบ้านเรือนของเขาเหล่านั้น 2 ท่านจงแยกเมืองไว้สามเมืองสำหรับพวกท่านทั้งหลายในท่ามกลางแผ่นดิน ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่านเป็นกรรมสิทธิ์นั้น 3 ท่านจงจัดเตรียมให้มีทางและจงแบ่งอาณาเขตแผ่นดิน ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่านเป็นกรรมสิทธิ์นั้นออกเป็นสามส่วน เพื่อว่าผู้ใดที่ได้ฆ่าคนแล้วจะหลบหนีไปอยู่ในเมืองเหล่านั้นได้ 4 ต่อไปนี้ เป็นเรื่องของคนฆ่าคนที่หนีไปอยู่ในเมืองเหล่านั้นได้และรอดชีวิตอยู่ คือผู้ใดที่ได้ฆ่าเพื่อนบ้านของตนโดยมิได้เจตนา โดยมีได้เกลียดชังเขา

แต่ก่อน 5 อาทิเช่น ชายคนหนึ่งเข้าไปในป่าพร้อมกับเพื่อนบ้านของเขา เพื่อจะตัดไม้ เมื่อเขาเหวี่ยงขวานเพื่อจะโค่นต้นไม้ลง หัวขวานหลุดจากด้ามถูกเพื่อนบ้านของเขาและคนนั้นก็ถึงตาย ก็ให้เขาหนีไปยังเมืองเหล่านี้เมืองใดเมืองหนึ่งและรอดตายได้ 6 ด้วยเกรงว่า ผู้อาฆาตโลहितกำลังโกรธจัดจะไล่ตามชายผู้ฆ่าคนคนนั้นทัน เพราะหนทางไกลแล้วฆ่าเขาเสีย แม้ว่าชายผู้นั้นไม่มีโทษถึงตาย เพราะเขามีได้เกลียดชังเพื่อนบ้านของเขาแต่ก่อน 7 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงบัญชาท่านว่า ให้ท่านจัดแยกหัวเมืองไว้สามหัวเมือง 8 และถ้าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านขยายอาณาเขตของท่านดังที่พระองค์ได้ทรงปฏิญาณไว้กับบรรพบุรุษของท่าน และประทานแผ่นดินทั้งสิ้นซึ่งพระองค์ทรงสัญญาจะประทานแก่บรรพบุรุษของท่านให้แก่ท่าน 9 ถ้าท่านได้ระวังที่จะรักษาบัญญัติทั้งหมดนี้ซึ่งข้าพเจ้าได้บัญชาท่านในวันนี้ โดยที่ท่านทั้งหลายรักพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน และดำเนินอยู่ในพระมรรคาของพระองค์เสมอ

(1) พบญ 12:29 (2) อพย 12:13; กตว 35:10, 14; พบญ 4:41; ยชา 20:2
(4) กตว 35:9-34; พบญ 4:42 (6) กตว 35:12
(8) ปฐก 15:18-21; พบญ 12:20 (9) ยชา 20:7-9

แล้วท่านจงเพิ่มหัวเมืองอีกสามหัวเมืองนอกจากสามหัวเมืองเหล่านั้น

10 ด้วยเกรงว่าโลหิตที่ไร้ความผิดจะตกในแผ่นดินของท่าน ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่านเป็นมรดก และท่านทั้งหลายจึงต้องรับผิดชอบโลหิตนั้น

11 แต่ถ้าผู้ใดเกลียดชังเพื่อนบ้านของตน และชும்คอยดักเขาอยู่ และได้ลอบตีเขาถึงแก่ความตาย แล้วชายผู้นั้นก็หนีเข้าไปในหัวเมืองเหล่านั้นเมืองใดเมืองหนึ่ง

12 แล้วพวกผู้ใหญ่ในเมืองของชายผู้นั้นจะส่งคนให้ไปจับตัวชายผู้นั้นมาจากที่นั่น และส่งตัวเขาไว้ในมือผู้อาฆาตโลหิต เพื่อเขาจะต้องถูกโทษถึงตาย

13 อย่าให้นัยน์ตาของท่านเมตตาสงสารเขาเลย แต่ท่านจงกำจัดความผิดอันเนื่องจากโลหิตที่ไร้ความผิดนั้นให้สิ้นไปจากอิสราเอล เพื่อท่านทั้งหลายจะได้ไปดีมาดี

จงรักษาเสาะเขตของเพื่อนบ้านของตน

14 ในเรื่องมรดกซึ่งท่านจะรับในแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่านเป็นกรรมสิทธิ์นั้น ท่านอย่าย้ายเสาะ

เขตของเพื่อนบ้านของท่าน ซึ่งคนโบราณได้ปักไว้

การพิพากษาพยานเท็จ

15 อย่าให้พยานปากเดียวยืนยันกล่าวโทษผู้หนึ่งผู้ใด ไม่ว่าในเรื่องความชั่วช้า หรือในเรื่องความผิดใด ๆ ซึ่งเขาได้กระทำผิดไป แต่ต้องมีพยานสองหรือสามปาก คำพยานนั้นจึงจะเป็นที่เชื่อถือได้

16 ถ้ามีพยานเท็จกล่าวปรักปรำความผิดของคนหนึ่งคนใด

17 ก็ให้ทั้งสองฝ่ายที่ต่อสู้คดีกันนั้นเข้าเฝ้าพระเยโฮวาห์ ต่อหน้าปุโรหิตและผู้พิพากษาซึ่งประจำหน้าที่อยู่ในกาลนั้น ๆ

18 พวกผู้พิพากษาจะตัดสินว่าใครผิด และตักสินไหม ถ้าพยานนั้นเป็นพยานเท็จกล่าวปรักปรำพี่น้องของตนเป็นความเท็จ

19 ท่านจงกระทำต่อพยานคนนั้นดังที่เขาตั้งใจจะกระทำแก่พี่น้องของตน ดังนี้แหละท่านจะกำจัดความชั่วจากท่ามกลางท่านเสีย

20 คนอื่น ๆ จะได้ยินได้ฟังและยำเกรงไม่กระทำผิดเช่นนั้น ท่ามกลางพวกท่านทั้งหลายอีก

21 อย่าให้นัยน์ตาของท่านเมตตาสงสาร ควรให้ชีวิตแทนชีวิตตาแทนตา ฟันแทนฟัน มือแทนมือ เท้าแทนเท้า”

(10) กตว 35:33; พบญ 21:1-9 (11) กตว 35:16, 24 (13) กตว 35:33-34

(14) พบญ 27:17 (15) กตว 35:30 (16) อพย 23:1; สดต 27:21 (17) พบญ 17:8

(19) พบญ 13:5; 17:7 (20) พบญ 17:13; 21:21 (21) อพย 21:23-24; ลนต 24:20

กฎต่างๆ

เรื่องสงคราม

20 “เมื่อท่านทั้งหลายจะยกไปทำสงครามกับพวกศัตรูของท่าน เห็นม้า รถรบ และกองทัพมากมายใหญ่โตกว่าของท่าน ท่านอย่ากลัวเขาเลย เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงสถิตอยู่กับท่าน ผู้ทรงนำท่านขึ้นมาจากแผ่นดินอียิปต์

2 และเมื่อใกล้จะรบกัน ปุโรหิตจะออกมาอยู่ข้างหน้าและกล่าวแก่ประชาชน

3 และจะกล่าวว่า ‘โอ อิสราเอล จงฟังเถิด วันนี้ท่านมาใกล้ จะสู้รบกับศัตรูของท่าน อย่าให้ใจของท่านทั้งหลายวิตก อย่ากลัวหรือหวาดหวั่น หรือครั่นคร้ามต่อศัตรูเลย

4 เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านเสด็จไปกับท่าน ทรงต่อสู้ศัตรูของท่านเพื่อท่าน จะประทานชัยชนะแก่ท่าน’

5 แล้วนายทหารจะพูดกับประชาชนว่า ‘ใครที่สร้างบ้านใหม่ และยังไม่ทำพิธีถวายบ้านนั้น ให้ผู้นั้นกลับไปบ้านของตน เกรงว่าเขาจะตายเสียในสงคราม และคนอื่นจะถวายเป็นบ้านนั้น

6 ใครที่ปลูกสวนองุ่นและยังมีได้รับประทานผลจากสวนองุ่น

นั้น ให้ผู้นั้นกลับไปบ้าน เกรงว่าเขาจะตายเสียในสงคราม และคนอื่นจะรับประทานผลองุ่นนั้น 7 ผู้ใดที่หมั้นหญิงไว้เป็นภรรยาแล้ว แต่ยังไม่ได้แต่งงานกัน ให้ผู้นั้นกลับไปบ้านของตน เกรงว่าเขาจะตายเสียในสงคราม และชายอื่นจะได้นางไปเสีย’

8 และนายทหารจะพูดกับประชาชนต่อไปอีกว่า ‘ผู้ใดที่อยู่ที่นี่ มีจิตใจกลัวและวิตก ให้ผู้นั้นกลับไปบ้านของตนเสีย เกรงว่าจิตใจพี่น้องของเขาจะละลายไป เหมือนกับจิตใจของเขา’

9 เมื่อนายทหารพูดกับประชาชนจบลงแล้ว ก็ให้เลือกตั้งผู้บังคับบัญชากองต่างๆ ให้เป็นหัวหน้าประชาชน

10 เมื่อพวกท่านเข้าไปใกล้เมืองซึ่งท่านจะไปสู้รบนั้น จงเสนอหลักสันติภาพแก่เมืองนั้นก่อน

11 ถ้าเขาตอบท่านอย่างสันติ และเปิดประตูเมืองให้แก่ท่าน ก็ให้ประชาชนทั้งปวงที่พบอยู่ในเมืองนั้นทำงานโยธาให้แก่ท่าน และปรนนิบัติท่าน

12 ถ้าเมืองนั้นไม่ร่วมสันติกับท่าน แต่กลับออกมารบ ก็ให้ท่านเข้าล้อมตีเมืองนั้นได้

13 เมื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าประทานเมืองนั้นไว้ในมือท่าน

(1) กตว 23:21 (4) พบญ 1:30; 3:22; ยชว 23:10

(5) นทม 12:27 (7) พบญ 24:5 (8) วนฉ 7:3

(10) 2 ซมอ 20:18, 20 (13) กตว 31:7

แล้ว ท่านจงฆ่าชายทุกคนเสีย ด้วยคมดาบ

14 แต่ผู้หญิงและเด็ก สัตว์และทุกสิ่งในเมืองนั้น คือของที่ริบไว้ทั้งหมด ท่านจงยึดเอาเป็นของตัว ท่านจงอึดใจในของที่ริบมาจากศัตรูของท่าน ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน

15 ท่านทั้งหลายจงกระทำเช่นนี้แก่ทุกหัวเมืองที่อยู่ไกลจากท่าน ซึ่งไม่ใช่หัวเมืองของประชาชาติใกล้เคียงกัน

16 แต่ในหัวเมืองของชนชาติทั้งหลายนี้ ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่านเป็นมรดก ท่านอย่าไว้ชีวิตสิ่งใดๆ ที่หายใจได้เลย

17 แต่จงทำลายเขาเสียให้สิ้นเชิง คือคนฮิตไทต์ คนอาโมไรต์ คนคานาอัน คนเปอร์สซี คนฮีไวต์ และคนเยบุส ดังที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงบัญชาไว้

18 เพื่อว่าเขาจะมีได้สอนท่านให้กระทำการที่น่าสะอิดสะเอียน ทั้งสิ้นของเขาซึ่งเขาได้กระทำต่อพวกพระของเขา เพราะการกระทำเช่นนั้นเป็นการกระทำบาปต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน

19 เมื่อท่านล้อมหัวเมืองหนึ่ง

อยู่ช้านาน เพื่อจะสู้รบเอาหัวเมืองนั้น อย่าใช้ขวานฟันทำลายต้นไม้ของเมืองนั้นเสีย เพราะท่านทั้งหลายจะรับประทานผลจากต้นไม้ นั้น อย่าโค่นลงเพื่อใช้ในการล้อมเมืองนั้นเลย (เพราะต้นไม้ในทุ่งนาเป็นชีวิตมนุษย์) 20 เฉพาะต้นไม้ที่ท่านทราบว่าจะไม่ใช่เป็นอาหาร ท่านจะทำลายและโค่นลงก็ได้ เพื่อจะใช้สร้างเครื่องล้อมเมืองซึ่งสู้รบกับท่าน จนกว่าเมืองนั้นจะแตก”

การสอบสวนคดีฆาตกรรม
21”ในแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานให้ท่านเป็นกรรมสิทธิ์นั้น ถ้าพบศพคนที่ถูกฆ่าทิ้งอยู่กลางแจ้ง ไม่ทราบว่ามีผู้ใดฆ่าเขาตาย

2 ก็ให้พวกผู้ใหญ่และผู้พิพากษาของท่าน ออกมาวัดดูระยะทางถึงเมืองต่างๆ ที่อยู่รอบๆ ศพผู้ตายนั้น

3 แล้วเมืองที่อยู่ใกล้ที่สุดกับศพผู้ตายนั้น ให้พวกผู้ใหญ่ของเมืองนั้น นำวัวตัวเมียตัวหนึ่ง ซึ่งยังไม่เคยใช้งานและยังไม่เคยเทียมแอก

4 และให้พวกผู้ใหญ่ของเมืองนั้น นำวัวตัวเมียตัวนั้นไปที่หุบเขาซึ่งมีน้ำไหล ซึ่งไม่มีใครไถหรือหว่านเลย และให้หักคอวัวเมียที่

(14) ยชา 8:2; 22:8 (16) อพย 23:31-33; กดา 21:2-3; พบญ 7:1-5; ยชา 11:14

(18) อพย 23:33; 34:12-16; พบญ 7:4; 12:30; 18:9; 2 พกษ 21:3-15

(3) กดา 19:2

หุบเขานั้น

5 และปุโรหิตผู้เป็นลูกหลาน
ของเลวีจะต้องเข้ามาใกล้ ด้วย
พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านได้
ทรงเลือกเขาไว้ให้ปรนนิบัติพระ
องค์ และให้อวยพรในพระนาม
ของพระเยโฮวาห์ ให้การวิวาท
และการทำร้ายทุกเรื่องสิ้นสุดลง
ด้วยคำของปุโรหิตเหล่านี้

6 และพวกผู้ใหญ่ทุกคนของ
เมืองที่อยู่ใกล้ที่สุดผู้ถูกฆ่านั้น
จะล้างมือของเขาทั้งหลายเหนือ
วิวเมียซึ่งถูกหักคอที่ในหุบเขา
นั้น

7 และเขาจะเป็นพยานว่า `มือ
ของเราทั้งหลายมิได้กระทำให้
โลหิตของชายผู้นี้ตก และตา
ของเราทั้งหลายก็มิได้แลเห็น
โลหิตของเขาตก

8 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรง
ลบลมลทินบาปของประชาชนชาว
อิสราเอลของพระองค์ ผู้ซึ่งพระ
องค์ได้ทรงไถ่ไว้ ขออย่าทรงถือ
โทษประชาชนชาวอิสราเอลของ
พระองค์เนื่องด้วยโลหิตที่ไร้
ความผิด และจะทรงอภัยโทษ
อันเนื่องมาจากโลหิตนี้ให้แก่เขา

9 ดังนั้นแหละท่านจะกำจัดความ
ผิดอันเนื่องมาจากโลหิตที่ไร้ความ
ผิดนั้นเสียจากท่ามกลางท่าน
เมื่อท่านกระทำสิ่งที่ถูกต้องใน
สายพระเนตรของพระเยโฮวาห์

การแต่งงานกับเชลย

จรรยาสิทธิบัตรหัวปีไว้

10 เมื่อท่านออกไปสู้รบกับศัตรู
ของท่าน และพระเยโฮวาห์พระเจ้า
ของท่านทรงมอบเขาไว้ใน
มือของท่านแล้ว และท่านจับเขา
มาเป็นเชลย

11 และท่านเห็นหญิงงามคน
หนึ่งในหมู่เชลยนั้น และ
ปรารถนาอยากได้มาเป็นภรรยา
ของท่าน

12 ท่านจงพาหญิงมาไว้ที่เรือน
ของท่าน ให้นางโกนศีรษะและ
ตัดเล็บมือเสีย

13 และให้นางเปลื้องเครื่อง
แต่งกายอย่างเชลยออกและให้
อยู่ในเรือนของท่าน ให้ไว้ทุกข์
ถึงบิดามารดาของนางหนึ่ง
เดือนเต็ม หลังจากนั้นท่านจึงจะ
เข้าไปหานางและเป็นสามีของ
นางได้ และให้นางเป็นภรรยา
ของท่าน

14 ภายหลังจากถ้าท่านไม่พอใจนาง
นั้นเสียแล้ว จงปล่อยนางไปตาม
แต่นางจะพอใจไปไหน อย่าขาย
นางเอาเงิน อย่ากระทำให้นาง
เป็นสินค้า เพราะท่านได้หยาม
เกียรตินางแล้ว

15 ถ้าชายคนหนึ่งมีภรรยาสอง
คน รักคนหนึ่ง ชังอีกคนหนึ่ง
ภรรยาทั้งสองคือทั้งคนที่รักและ
คนที่ชังก็กำเนิดบุตรด้วยกัน

(5) พบญ 10:8; 17:8-9; 1 พศต 23:13 (6) สดต 19:12; 26:6

(8) กตว 35:33-34; พบญ 19:10, 13; โยบ 1:14 (9) พบญ 19:13 (11) กตว 31:18

(12) ลนต 14:8-9; กตว 6:9 (13) สดต 45:10 (14) ปฐก 34:2 (15) ปฐก 29:33

และบุตรชายหัวปีเป็นบุตรของภรรยาคนที่ตนซัง 16 เมื่อถึงวันแบ่งทรัพย์สินให้แก่บุตรชายเป็นมรดกนั้น อย่าให้เขากระทำแก่บุตรชายของภรรยาคนที่ตนรักนั้นอย่างกับเป็นบุตรหัวปี แทนบุตรชายของภรรยาที่ตนซัง ซึ่งเป็นบุตรหัวปี 17 แต่เขาต้องยอมรับบุตรหัวปีคือบุตรชายของภรรยาคนที่ตนซัง โดยแบ่งข้าวของให้แก่บุตรหัวปีสองเท่า เพราะว่าคนนี้เป็นต้นกำลังของบิดา สิทธิของบุตรหัวปีเป็นของเขา

บุตรชายที่ดื้อและไม่อยู่ในโอวาท

18 ถ้าชายคนใดมีบุตรชายที่ดื้อและไม่อยู่ในโอวาท ไม่เชื่อฟังเสียงของบิดาของตน หรือเสียงของมารดาของตน แม้ว่าบิดามารดาจะได้ตีสอน เขาก็ไม่ยอมฟัง

19 ให้บิดามารดาจับตัวเขาให้ออกมาหาพวกผู้ใหญ่ของเมืองนั้น ณ ประตูเมืองที่เขาอาศัยอยู่ 20 และเขาจะพูดกับพวกผู้ใหญ่ของเมืองนั้นว่า ‘บุตรชายของเราคนนี้เป็นคนดื้อดั่งและไม่อยู่ในโอวาท ไม่เชื่อฟังเสียงเราเป็นคนตะกละและขี้เมา’

21 แล้วบรรดาผู้ชายในเมืองนั้นจะเอาหินขว้างเขาให้ตาย ดังนั้น

ท่านจะได้กำจัดความชั่วเสียจากท่ามกลางท่าน คนอิสราเอลทั้งปวงจะได้ยินและยำเกรง

22 ถ้าคนใดได้กระทำความผิดอันมีโทษถึงตาย และเขาถูกประหารชีวิต และแขวนเขาไว้ที่ต้นไม้

23 อย่าให้ศพค้างอยู่ที่ต้นไม้ข้ามคืน ท่านจงฝังเขาเสียในวันเดียวกันนั้น (ด้วยว่าผู้ที่ต้องถูกแขวนไว้บนต้นไม้ก็ต้องถูกสาปแช่งโดยพระเจ้า) ท่านอย่ากระทำให้แผ่นดินของท่าน ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่านให้เป็นมรดกนั้น เป็นมลทิน”

ความรับผิดชอบช่วยเพื่อนบ้าน

22 “เมื่อท่านทั้งหลายเห็นวัวหรือแกะของพี่น้องของท่านหลงมาอย่านิ่งเฉยเสีย จงพาสัตว์เหล่านั้นกลับไปให้พี่น้องของท่าน

2 ถ้าบ้านเขาอยู่ไม่ใกล้ หรือท่านไม่รู้จักตัวเขา จงนำสัตว์นั้นมาไว้ที่บ้านของท่านและให้อยู่กับท่าน จนพี่น้องมาเที่ยวหาแล้วท่านจงมอบคืนให้เขาไป

3 ลาของพี่น้องท่านก็จงคืนให้เหมือนกัน เสื้อผ้าของพี่น้องท่านก็จงคืนให้เหมือนกัน สิ่งใดของพี่น้องที่หายไป และที่ท่าน

(16) 1 พศต 5:2; 26:10 (17) ปฐก 25:31, 33; 49:3; 1 พศต 5:1
 (21) พบญ 13:5, 11; 19:19-20; 22:21, 24 (22) พบญ 22:26; มธ 26:66; มก 14:64
 (23) ลนต 18:25; กตว 35:34; ยชว 8:29; 10:26-27 (1) อพย 23:4

พบเข้าท่านจงคืนให้เหมือนกัน
ท่านอย่านิ่งเฉยเสีย

4 ถ้าท่านเห็นลาหรือวัวของพี่น้อง
ล้มอยู่ตามทาง อย่านิ่งเฉย
เสีย ท่านจงช่วยพยุงสัตว์เหล่านั้น
ขึ้นอีก

วิธีแต่งตัวที่ถูกต้อง สำหรับชายและหญิง

5 อย่าให้ผู้หญิงสวมใส่สิ่งที่เป็น
ของผู้ชาย และอย่าให้ผู้ชายคน
ใดคนหนึ่งสวมใส่เสื้อผ้าของผู้
หญิง เพราะทุกคนที่กระทำเช่น
นั้นก็เป็นที่ สะอิดสะเอียนต่อ
พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน

6 ถ้าท่านเผชิญไปพบรังนกอยู่
ตามทาง บนต้นไม้หรือพื้นดิน
มีลูกนกหรือไข่และแม่นกกอยู่
บนลูกนกหรือไข่นั้น ท่านอย่า
เอาแม่นกกับลูกนกไป

7 ท่านจงปล่อยแม่นกไปเสีย
แต่ลูกนกนั้นท่านจะเอาไปเป็น
ของท่านก็ได้ เพื่อท่านจะไปดีมา
ดี และท่านจะมีอายุยืนนาน

8 เมื่อท่านก่อเรือนใหม่ จงก่อ
ขอบขึ้นกันไว้ที่ดาดฟ้าหลังคา
เพื่อท่านจะมี ได้นำโทษเนื่อง
ด้วยโลหิตตกมาสู่ เรือนนั้น
เพราะมี คนพลัดตกลงมาจาก
หลังคาตาย

พระราชบัญญัติสอนเรื่อง
การแยกออกจากความชั่ว
9 อย่าเอาเมล็ดพืชสองชนิด

หว่านลงในสวนองุ่นของท่าน
เกรงว่า ทั้งพืชผลที่ท่านหว่าน
และผลองุ่นของสวนนั้นเป็น
มลทิน

10 ท่านอย่าเอาวัวและลาเข้า
เทียมไถด้วยกัน

11 ท่านอย่าสวมเครื่องแต่งกาย
ที่ทอด้วยขนสัตว์ปนด้วยป่าน

12 ท่านจงทำพู่ห้อยไว้ที่มุมทั้ง
สี่ของชายเสื้อคลุมของท่าน ซึ่ง
ท่านใช้คลุมตัว

จงลงโทษผู้ชายที่กล่าวร้าย เรื่องภรรยาที่ไร้ความผิด

13 ถ้าชายคนใดได้ภรรยา และ
ได้สมสู่อยู่กับนาง แล้วเกิด
เกลียดชังนาง

14 และหาเหตุว่าหญิงนั้นประ-
พฤติสิ่งน่าอาย กระทำให้ชื่อ
เสียงของนางเสียหาย โดยกล่าว
ว่า ‘ข้ารับหญิงคนนี้มาเป็น
ภรรยา ครั้นข้าเข้าสมสู่กับนางก็
เห็นว่านางมิได้เป็นพรหมจารี’

15 บิดาของหญิงสาวคนนั้นและ
มารดาจะต้องนำของสำคัญอัน
เป็นพยานว่า หญิงนั้นเป็น
พรหมจารีมาให้พวกผู้ใหญ่ของ
เมืองนั้นที่ประตูเมือง

16 และบิดาของหญิงสาวนั้นจะ
บอกกับพวกผู้ใหญ่ว่า ‘ข้าได้ยก
ลูกสาวของข้าให้เป็นภรรยาชาย
คนนี้ และเขากลับเกลียดชัง

17 ดูเถิด ชายผู้นี้หาเหตุกล่าว

(4) อพย 23:5 (6) ลนต 22:28 (7) พบญ 4:40

(9) ลนต 19:19 (10) 2 คร 6:14-16 (11) ลนต 19:19

(12) กตว 15:37-41; มธ 23:5 (13) พบญ 21:15; 24:3

ติเตียนว่า “ข้าพเจ้าไม่เห็นว่าเป็นบุตรสาวของท่านเป็นพรหมจารีเลย” นี่แหละเป็นของสำคัญว่า ลูกสาวของข้าเป็นหญิงพรหมจารี แล้วเขาจะคลี่ผ่านนั้นออก ต่อหน้าพวกผู้ใหญ่ของเมืองนั้น ให้เป็นพยาน

18 ให้พวกผู้ใหญ่ของเมืองนั้น จับชายคนนั้นมาเขียน

19 และปรับเขาเป็นเงินหนึ่งร้อยเชเซล และมอบเงินนั้นให้แก่บิดาของหญิงสาว เพราะเขาทำให้หญิงพรหมจารีอิสราเอลคนหนึ่งเสียชื่อ หญิงนั้นจะเป็นภรรยาของเขาต่อไป เขาจะหย่าร้างไม่ได้เลยตลอดชีวิต

จงเอาหินขว้างคนผิดประเวณีให้ตายเสีย

20 แต่ถ้าเรื่องนั้นเป็นความจริง และหาของสำคัญอันเป็นพยานว่า หญิงนั้นเป็นพรหมจารีสำหรับหญิงสาวนั้นไม่ได้

21 เขาจะพาหญิงสาวนั้นออกมานอกประตูเรือนบิดาของเธอ แล้วพวกผู้ชายในเมืองของเธอจะเอาหินขว้างเธอให้ตาย เพราะเธอได้กระทำความโง่เขลาในอิสราเอล คือเป็นหญิงโสเภณีในเรือนของบิดา ดังนี้แหละท่านจะกำจัดความชั่วออกจากท่ามกลางท่าน

22 ถ้าพบชายคนหนึ่งไปร่วมกับ

ภรรยาของคนอื่น ทั้งสองคนคือชายที่ไปร่วมกับหญิงและหญิงคนนั้นจะต้องมีโทษถึงตาย ดังนี้แหละท่านจะกำจัดความชั่วจากอิสราเอล

23 ถ้ามีหญิงพรหมจารีคนหนึ่งหมั้นไว้กับสามีแล้ว และมีชายคนหนึ่งไปพบเธอในเมือง และได้ร่วมกับเธอ

24 ท่านจงพาเขาทั้งสองออกไปยังประตูเมืองนั้น และท่านจงขว้างเขาทั้งสองด้วยหินให้ตายเสีย หญิงสาวคนนั้นเพราะมิได้ร้องโวยวายขึ้น แม้ว่าจะอยู่ในเมือง ชายคนนั้นเพราะว่าเขาได้หยามเกียรติภรรยาของเพื่อนบ้าน ดังนี้แหละท่านทั้งหลายจะขจัดความชั่วเสียจากท่ามกลางท่าน

25 แต่ถ้าชายคนหนึ่งไปพบหญิงสาวที่คนอื่นหมั้นไว้แล้วที่กลางทุ่ง ชายคนนั้นจับตัวหญิงคนนั้นและได้ร่วมกับเธอ เฉพาะผู้ชายคนที่ร่วมกับเธอเท่านั้นจะต้องมีโทษถึงตาย

26 แต่ท่านอย่าทำโทษหญิงสาวนั้นเลย ฝ่ายหญิงสาวนั้นไม่มีความผิดสิ่งใดที่จะต้องมีโทษถึงตาย เพราะคดีเรื่องนี้ก็เหมือนกับคดีเรื่องชายคนหนึ่งเข้าต่อสู้และฆ่าเพื่อนบ้านของตน

27 เพราะชายนั้นพบเธอที่กลาง

(21) ปฐม 34:7; ลนต 19:29; 21:9; พบท 13:5

(22) ลนต 20:10; กตว 5:22-27 (23) ลนต 19:20-22; มธ 1:18-19

(24) พบท 21:14; 22:21-22; 1 คร 5:2, 13

ทุ่ง แม้ว่าหญิงสาวที่เขาหมั้นไว้
คนนั้นจะร้องขอความช่วยเหลือ
ก็ไม่มีผู้ใดมาช่วยได้

28 ถ้าชายคนหนึ่งพบหญิง
พรหมจารีซึ่งไม่มีคนหมั้น เขา
จึงจับตัวเธอและได้ร่วมกับเธอมี
ผู้รู้เห็น

29 แล้วชายผู้ที่ได้ร่วมกับเธอ
นั้นจะต้องมอบเงินห้าสิบเชเชล
ให้แก่บิดาของหญิงสาวคนนั้น
และเธอจะตกเป็นภรรยาของเขา
เพราะเขาได้หยามเกียรติเธอ
เขาจะหย่าร้างเธอไม่ได้ตลอด
ชีวิตของเขา

30 ห้ามมิให้ผู้ชายคนใดเอา
ภรรยาของบิดามาเป็นภรรยา
ของตน และห้ามมิให้เปิดผ้า
ของนางผู้เป็นของบิดา”

บางคนเข้าใจในชุมนุมชน
ของพระเยโฮวาห์ไม่ได้

23 “ชายคนใดได้รับบาดเจ็บที่
ลูกอัณฑะหรือ
อวัยวะสืบพันธุ์ถูกตัดออก อย่า
ให้เขาในที่ชุมนุมของพระเย-
โฮวาห์

2 ห้ามลูกนอกกฎหมายเข้าไป
ชุมนุมชนของพระเยโฮวาห์ อย่า
ให้ลูกหลานของเขาเข้าไปชุมนุม
ชนของพระเยโฮวาห์จนถึงสิบชั่ว
อายุคน

3 อย่าให้คนอัมโมนหรือคนโม-
อับเข้าไปในชุมนุมชนของพระเย-

โฮวาห์ บุคคลที่เป็นลูกหลาน
ของคนทั้งสองตระกูลนี้ ห้ามเข้า
ในชุมนุมชนของพระเยโฮวาห์
เลยจนถึงสิบชั่วอายุคน

4 เพราะว่าคนเหล่านี้มิได้มา
ต้อนรับท่านทั้งหลายตามทาง
ด้วยขนมปังและน้ำเมื่อท่านออก
จากอียิปต์ และเพราะว่าเขาได้
จ้างบาลาอัมบุตรชายเบโธร์มา
จากเบโธร์แห่งเมโสโปเตเมียให้
สาปแช่งท่านทั้งหลาย

5 อย่างไรก็ตามพระเยโฮวาห์พระเจ้า
ของท่านมิได้ฟังบาลาอัม แต่
พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน
ทรงเปลี่ยนคำสาปแช่งให้เป็นคำ
อวยพรท่าน เพราะว่าพระเยโฮ-
วาห์พระเจ้าของท่านทรงรักท่าน
6 ท่านอย่าเสริมสันติภาพหรือ
ความเจริญให้เขาตลอดชีวิตของ
ท่านทั้งหลายเป็นนิตย์

7 ท่านทั้งหลายอย่าเกลียดคน
เอโดม เพราะเขาเป็นพี่น้องของ
ท่าน ท่านอย่าเกลียดคนอียิปต์
เพราะท่านทั้งหลายเป็นคนต่าง
ตัวอยู่ในแผ่นดินของเขานั้น

8 เด็ก ๆ ชั่วอายุที่สามซึ่งเกิดกับ
คนเหล่านี้ จะเข้าไปในชุมนุมชน
ของพระเยโฮวาห์ก็ได้

9 เมื่อท่านออกไปสู้รบกับศัตรู
ของท่าน ท่านจงระวังตัวให้พ้น
จากสิ่งชั่วทุกอย่าง

10 ถ้าคนใดในพวกท่านไม่สะ-

(28) อพย 22:16-17 (29) อพย 22:16-17 (30) ลนต 18:8; 20:11; พบญ 27:20
(1) ลนต 21:20; 22:24 (3) นทม 13:1-2 (4) กตว 22:5-6; 23:7; พบญ 2:27-30
(5) พบญ 4:37 (6) อสร 9:12 (7) ปฐก 25:24-26; อพย 22:21 (10) ลนต 15:16

อาดด้วยเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเวลากลางคืน เขาต้องไปอยู่นอกค่าย อย่าให้เขาเข้ามาในค่าย

11 แต่เมื่อถึงเวลาเย็นแล้วให้เขาอาบน้ำชำระตัว และเมื่อดวงอาทิตย์ตกแล้วเขาจะกลับเข้ามาในค่ายก็ได้

12 ท่านทั้งหลายต้องมีที่ภายนอกค่าย เพื่อจะออกไปถึงได้

13 และท่านต้องมีไม้เสียมรวมไว้กับเครื่องอาวุธ และเมื่อท่านนั่งลงในที่ข้างนอกนั้น ท่านจงใช้ไม้ขุดหลุมไว้ และหันไปกลบสิ่งปฏิกูลของท่านเสีย

14 เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงดำเนินอยู่ท่ามกลางค่ายของท่าน เพื่อจะช่วยท่านให้พ้น และมอบศัตรูของท่านไว้ต่อหน้าท่าน เพราะฉะนั้นค่ายของท่านต้องบริสุทธิ์ เพื่อพระองค์จะไม่ทอดพระเนตรสิ่งโสโครกในหมู่พวกท่าน และเสด็จไปเสียจากท่าน

เรื่องทาสที่หนีไป

ห้ามเป็นหญิงโสเภณี

กะเทยหรือเอาดอกเบี๋ย

15 ถ้ามีทาสหนีจากนายของเขา มาอยู่กับท่าน อย่าจับทาสนั้นไปส่งนายของเขา

16 จงให้ทาสนั้นอยู่กับท่าน อยู่ในหมู่พวกท่าน ให้อยู่ในที่ซึ่ง

เขาจะเลือกในประตูเมืองหนึ่ง ประตูเมืองใดตามความพอใจของเขา อย่ากดขี่ข่มเหงเขาเลย

17 ผู้หญิงชาวอิสราเอลนั้น อย่าให้คนหนึ่งคนใดเป็นหญิงโสเภณี อย่าให้บุตรชายอิสราเอลคนหนึ่งคนใดเป็นกะเทย

18 ท่านอย่านำค่าจ้างของหญิงโสเภณี หรือค่าชื้อขายสุนัข มาในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านเพื่อกระทำตามคำสั่งที่บัญญัติใดๆ เพราะของทั้งสองอย่างนี้เป็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน

19 ท่านอย่าให้พี่น้องของท่านยืมเงินเพื่อเอาดอกเบี๋ย ไม่ว่าจะดอกเบี๋ยเงินกู้ หรือดอกเบี๋ยเครื่องบริโศค หรือดอกเบี๋ยของสิ่งใดๆที่ให้ยืมเพื่อเอาดอกเบี๋ย

20 ท่านจะให้คนต่างด้าวยืมเพื่อเอาดอกเบี๋ยก็ได้ แต่สำหรับพี่น้องของท่าน ท่านอย่าให้ยืมเพื่อเอาดอกเบี๋ย เพื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงอำนวยการพระพรแก่ท่านในทุกสิ่งซึ่งมือท่านกระทำในแผ่นดิน ซึ่งท่านกำลังจะเข้าไปยึดครองนั้น

21 เมื่อท่านปฏิบัติต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ท่านอย่าละเลยไม่ทำตามคำปฏิญาณนั้น เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้า

(11) ลนต 15:5 (14) ลนต 26:12 (15) 1 ซมอ 30:15 (16) อพย 22:21; สภษ 22:22

(17) ปฐก 19:5; ลนต 19:29; พบญ 22:21 (19) อพย 22:25; ลนต 25:35-37

(20) ลนต 19:34; พบญ 15:3 (21) กตว 30:1-2; โยบ 22:27

ของท่านจะทรงเรียกเอาจาก
ท่านเป็นแน่ และท่านจะมีบาป
22 แต่ ถ้าท่านงดไม่ปฏิบัติ
ท่านก็จะมีบาป

23 ท่านจงระวังที่จะกระทำตาม
ถ้อยคำที่ผ่านออกมาจากริมฝี
ปากของท่าน ตามที่ท่านได้
สมัครใจปฏิบัติต่อพระเยโฮ-

วาห์พระเจ้าของท่าน ซึ่งท่าน
สัญญาด้วยปากของท่านแล้ว
24 เมื่อท่านเข้าไปในสวนองุ่น
แห่งเพื่อนบ้านของท่าน ท่านจะ
รับประทานผลองุ่นให้อิมหน้า
ตามที่ท่านปรารถนาก็ได้ แต่

อย่าใส่ในภาชนะของท่านไป
25 เมื่อท่านเข้าไปในนาของ
เพื่อนบ้านของท่าน ท่านจะเอา
มือเด็ดรวงข้าวมาก็ได้ แต่ท่าน
จะใช้เคียวเกี่ยวข้าวของเพื่อน
บ้านของท่านไม่ได้”

พระราชบัญญัติของโมเสส

อนุญาตให้หย่ากัน
24”เมื่อชายคนใดคนหนึ่ง
มีภรรยาแต่งงานอยู่กิน
ด้วยกันกับนาง และต่อมานาง
ไม่เป็นที่ชอบในสายตาของสามี
เพราะเขาพบสิ่งมลทินในตัวนาง
ก็ให้เขาทำหนังสือหย่าใส่มี
องนาง แล้วไล่ออกจากเรือนไป
2 และนางก็ออกจากเรือนไปเสีย
และถ้านางไปเป็นภรรยาของ
ชายอีกคนหนึ่ง

3 และสามีคนหลังนี้ ชังนางจึง
ทำหนังสือหย่าใส่มีองนางแล้วไล
นางออกจากเรือน หรือสามีคน
หลังนี้ที่ได้นางเป็นภรรยาถึงแก่
ความตาย

4 สามีคนเดิมที่ได้ไล่นางไปนั้น
จะรับนางหลังจากที่ นางเป็น
มลทินแล้วกลับมาเป็นภรรยาอีก
ไม่ได้ เพราะเป็นสิ่งที่น่าสะอิด
สะเอียนต่อพระพักตร์พระเย-
โฮวาห์ ท่านทั้งหลายอย่ากระทำ
ให้แผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์พระ
เจ้าของท่านประทานแก่ท่านให้
เป็นมรดกนั้นมีบาป

**กฎต่าง ๆ เรื่องชีวิตประจำวัน
การเป็นเพื่อนบ้านที่ดี
และการช่วยเหลือคนอื่น**

5 เมื่อชายคนใดมีภรรยาใหม่ ๆ
อย่าให้ผู้นั้นต้องไปทัพ หรือทำ
ราชการอย่างใด ให้เขาอยู่บ้านปี
หนึ่งเพื่อเขาจะให้ภรรยาซึ่งเขา
ได้มานั้นมีความสุข

6 อย่าให้ผู้ใดยึดไม่ หรือหิน
ไม่ถูกปฏิบัติไว้เป็นประจำ
เพราะสิ่งที่ยึดเป็นประจำนั้นเขา
ใช้เลี้ยงชีพของเขา

7 ถ้าชายคนใดถูกเขาจับได้ว่า
ได้ลักไฟ น่องคนอิสราเอลคน
หนึ่งคนใดไปใช้เป็นทาส หรือ
ขายเสีย ขโมยคนนั้นจะต้องมี
โทษถึงตาย ดังนั้นแหละท่านจะ
กำจัดความชั่วเสียจากท่ามกลาง

(23) กตว 30:2 (25) มธ 12:1; มก 2:23; ลก 6:1
(1) มธ 5:31; 19:7; มก 10:4 (4) ยรม 3:1
(5) พบญ 20:7; สกษ 5:18 (7) อพย 21:16; พบญ 19:19

ท่าน
 8 ท่านทั้งหลายจงระวังเรื่องโรค
 เรื้อน จงระวังที่จะกระทำตามคำ
 ชี้แจงของปโรหิตคนเลวี่ ดังที่
 ข้าพเจ้าได้บัญชาเขาไว้ ท่านจง
 ระวังที่จะทำตามอย่างนั้น
 9 จงระลึกถึงเรื่องที่ พระเยโฮ-
 สวาห์พระเจ้าของท่านกระทำแก่
 มิเรียมตามทาง เมื่อท่านทั้งหลาย
 หลายออกจากอียิปต์แล้ว
 10 เมื่อท่านทั้งหลายให้พี่น้อง
 ขอยืมสิ่งใด อย่าเข้าไปในเรือน
 ของเขาและเอาสิ่งที่เขาใช้เป็น
 ประกัน
 11 ท่านจงยืนอยู่ภายนอก และ
 คนที่ยืมนั้นจะนำของประกัน
 ออกมาให้ท่านเอง
 12 ถ้าเขาเป็นคนยากจน อย่า
 เอาของประกันนั้นเก็บไว้จนข้าม
 คืน
 13 เมื่อดวงอาทิตย์ตกท่านจง
 เอาของประกันนั้นมาคืนให้เขา
 เพื่อเขาจะมีของคลุมตัวเมื่อเว-
 ลานอน และอวยพรแก่ท่าน นี้
 จะเป็นการชอบธรรมแก่ท่าน
 เฉพาะพระพักตร์พระเยโฮสวาห์
 พระเจ้าของท่าน
 14 ท่านอย่าข่มขู่ลูกจ้างที่เป็น
 คนยากจนและขัดสน ไม่ว่าเขา
 จะเป็นพี่น้องของท่าน หรือคน
 ต่างดาวอยู่ในแผ่นดินภายใน
 ประตูเมืองของท่าน

15 ท่านจงจ่ายเงินค่าจ้างวันนั้น
 ให้แก่เขา ก่อนดวงอาทิตย์ตก
 เพราะเขาเป็นคนยากจน และมี
 ใจจดจ่ออยู่ที่ค่าจ้างนั้น ด้วย
 เกรงว่าเขาจะกล่าวหาท่านต่อ
 พระเยโฮสวาห์ และจะเป็นความ
 บาปแก่ท่าน
 16 อย่าให้บิดาต้องรับโทษถึง
 ตายแทนบุตรของตน หรือให้
 บุตรต้องรับโทษถึงตายแทนบิดา
 ของตน ให้ทุกคนรับโทษถึงตาย
 เนื่องด้วยบาปของคนนั่นเอง
 17 ท่านทั้งหลายอย่าให้เสีย
 ความยุติธรรมซึ่งควรได้แก่คน
 ต่างดาว หรือควรได้แก่ลูกกำ-
 พริ้าพ่อ และอย่ารับเสื้อผ้าของ
 แม่่ม่ายไว้เป็นประกัน
 18 แต่ท่านพึงจำไว้ว่า ท่านเคย
 เป็นทาสอยู่ในอียิปต์ และพระ
 เยโฮสวาห์พระเจ้าของท่านไถ่ท่าน
 ออกจากที่นั่น เพราะฉะนั้น
 ข้าพเจ้าจึงบัญชาท่านให้กระทำ
 เช่นนี้
 19 เมื่อท่านเกี่ยวข้าวในนาของ
 ท่าน และลี้มฟ่อนข้าวไว้ในนา
 ฟ่อนหนึ่ง อย่ากลับไปเอามาเลย
 ให้เป็นของคนต่างดาว ลูกกำ-
 พริ้าพ่อและแม่่ม่ายเพื่อพระ
 เยโฮสวาห์พระเจ้าของท่านจะอวย
 พระพรแก่กิจการทั้งหลายแห่ง
 มือของท่าน
 20 เมื่อท่านฟาดต้นมะกอกเทศ

(8) สดต 13:2; 14:2 (9) กตว 12:10; ลก 17:32; 1 คร 10:6 (10) มธ 5:42

(13) อพย 22:26; พบญ 6:25 (14) สดต 19:13; พบญ 15:7-18 (15) อพย 22:23

(16) 2 พกษ 14:6 (17) อพย 22:26 (18) พบญ 24:22 (19) สดต 19:9-10

ท่านอย่าเก็บที่กิ่งเดิมซ้ำครั้งที่สอง ให้เหลือไว้สำหรับคนต่างดาว ลูกกำพร้าพ่อและแม่ม่าย 21 เมื่อท่านเก็บผลอร่าจากสวนอร่าของท่าน ท่านอย่าไปเก็บเล็มอีก จงเหลือไว้สำหรับคนต่างดาว ทั้งลูกกำพร้าพ่อและแม่ม่าย

22 ท่านจงจำไว้ว่า ท่านเคยเป็นทาสอยู่ในแผ่นดินอียิปต์ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงบัญชาท่านให้กระทำเช่นนั้น”

กฎต่าง ๆ เรื่อง
ความสัมพันธ์กับคนอื่น

25 “ถ้าสองคนเป็นความกันถึงโรงศาล เมื่อพวกเขาพิพากษาพิจารณาความของเขาทั้งสองแล้ว และประกาศความบริสุทธิ์ของฝ่ายถูก และกล่าวโทษฝ่ายผิด

2 ถ้าผู้ผิดสมควรถูกโบยก็ให้ผู้พิพากษาให้เขานอนลง แล้วกำหนดให้โบยต่อหน้ามากน้อยตามความผิดของผู้นั้น

3 ให้โบยเขาสี่สิบที่ก็ได้ แต่อย่าให้เกินนั้นไปเลย เกรงว่าถ้าโบยเขาเกินนั้น พี่น้องของท่านก็เป็นที่ถูกขอกของท่าน

4 อย่าเอาตะกร้าครอบปากไว้เมื่อมันกำลังนวดข้าวอยู่

5 ถ้าพี่น้องอยู่ด้วยกัน และคนหนึ่งตายเสียหามีบุตรไม่ ภรรยา

ของผู้ที่ตายนั้นจะออกไปเป็นภรรยาของคนนอกไม่ได้ ให้พี่น้องของสามีนางเข้าไปหานางและรับหญิงนั้นมาเป็นภรรยา และทำหน้าที่ของสามีแก่นาง 6 บุตรหัวปีที่เกิดมากับหญิงคนนั้นให้สืบชื่อพี่น้องคนที่ตายไปนั้น เพื่อชื่อของเขาจะมีได้ลบไปจากอิสราเอล

7 ถ้าชายคนนั้นไม่ประสงค์จะรับภรรยาของพี่น้องของเขา ก็ให้ภรรยาของพี่น้องของเขาไปหาพวกผู้ใหญ่ที่ประตูเมืองและกล่าวว่า “พี่น้องของสามีดิฉันไม่ยอมสืบชื่อของพี่น้องของเขาในอิสราเอล เขาไม่ยอมรับหน้าที่ของสามีของดิฉัน”

8 แล้วพวกผู้ใหญ่ของเมืองนั้นจะเรียกชายคนนั้นมาพูดกับเขา ถ้าเขายังยืนยัน โดยกล่าวว่า “ข้าพเจ้าไม่ประสงค์จะรับนาง”

9 แล้วนางนั้นจะเข้าไปใกล้ชายคนนั้นต่อหน้าพวกผู้ใหญ่ตั้งเอารองเท้าของชายคนนั้นออกมาข้างหนึ่ง และถ่มน้ำลายรดหน้าชายนั้นแล้วกล่าวว่า “ต้องกระทำเช่นนี้กับผู้ชายที่ไม่ยอมสร้างครอบครัวของพี่น้องของตน”

10 ในอิสราเอลเขาจะเรียกชื่อครอบครัวนั้นว่า “วงศ์วานที่รองเท้าถูกดึงออก”

11 ถ้าชายสองคนวิวาทหุบตีกัน

(1) พบญ 17:8-13; 19:17 (2) สภษ 19:29; มธ 10:17 (3) โยบ 18:3; 2 คร 11:24 (4) สภษ 12:10; 1 คร 9:9 (5) มธ 22:24; มก 12:19 (6) ปฐก 38:9; นรธ 4:5, 10 (7) นรธ 4:1-2 (8) นรธ 4:6 (9) นรธ 4:7-8

และภรรยาของชายคนหนึ่งเข้ามาใกล้จะช่วยสามีของตนให้พ้นจากมือของผู้ที่ตี และนางยื่นมือออกเค้นของลับของผู้ชายคนนั้น

12 ท่านจงตัดมือของนางทิ้งเสียอย่าให้ตาของท่านสงสารนางเลย

13 ท่านอย่ามีลูกตุ้มสำหรับตาซึ่งต่างกันไว้ในถุง อันหนึ่งหนักอันหนึ่งเบา

14 ในเรือนของท่านอย่าให้มีเครื่องตวงสองชนิด ใหญ่อันหนึ่งเล็กอันหนึ่ง

15 ท่านจงมีลูกตุ้มอันสมบูรณ์และเที่ยงตรงและมีถึงตวงอันสมบูรณ์และเที่ยงตรง เพื่อบ้านคินของท่านจะยืนนานในแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน

16 เพราะว่าทุกคนที่กระทำสิ่งเหล่านั้น และทุกคนที่กระทำสิ่งต่าง ๆ อย่างไม่ชอบธรรมก็เป็นผู้ที่น่าสะอิดสะเอียนต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน

การทำลายคนอมาเลข

17 จงระลึกถึงการที่คนอมาเลขกระทำแก่ท่านทั้งหลายตามทางที่ท่านออกจากอียิปต์

18 เขาได้ออกมาพบท่านตามทาง และโจมตีพวกที่อยู่รั้งท้ายคือบรรดาคนที่อ่อนกำลังที่อยู่

รั้งท้าย เมื่อท่านอ่อนเพลียเมื่อย่ำค่ำ เขามีได้ยาเกรงพระเจ้า 19 เพราะฉะนั้น เมื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานให้ท่านหยุดพักจากบรรดาศัตรูที่อยู่รอบข้างแล้ว ในแผ่นดินที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่านเป็นมรดกให้เป็นกรรมสิทธิ์นั้น ท่านทั้งหลายจงทำลายล้างคนอมาเลขเสียจากความทรงจำภายใต้ฟ้า ท่านทั้งหลายอย่าลืมเสีย”

การถวายผลธูแรก

26 “เมื่อท่านทั้งหลายเข้าไปในแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่านเป็นมรดก และท่านเข้ายึดเป็นกรรมสิทธิ์ และอาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้นแล้ว

2 ท่านจงเอาผลแรกทั้งหมดจากดิน ซึ่งท่านเกี่ยวเก็บมาจากแผ่นดินของท่าน ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน จงนำผลนั้นใส่กระจาด นำไปยังที่ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงเลือกไว้ เพื่อให้พระนามของพระองค์ประทับที่นั่น

3 ท่านจงไปหาปุโรหิตผู้ประจำเวรอยู่ในเวลานั้น และกล่าวแก่เขาว่า ข้าพเจ้ายอมรับในวันนี้ แต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของ

(12) พบย 7:2 (13) ลนต 19:35-37 (15) อพย 20:12 (16) สภข 11:1; 1 สส 4:6 (17) อพย 17:8-16; 1 ซมอ 15:1-3 (18) สดต 36:1; สภข 16:6; รม 3:18 (19) อพย 17:14; 1 ซมอ 15:3 (2) อพย 22:29; 23:16, 19; กตว 18:13

ท่านว่า ข้าพเจ้าได้เข้ามาในแผ่นดิน ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงปฏิญาณแก่บรรพบุรุษว่า จะประทานแก่เราทั้งหลาย'

4 แล้วปุโรหิตจะรับกระจาดไปจากมือของท่าน และวางไว้ที่หน้าแท่นบูชาแห่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน

5 และท่านจงตอบสนองต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านว่า 'บิดาของข้าพระองค์เป็นชาวซีเรียที่กำลังพินาศอยู่ ท่านลงไปในอียิปต์และอาศัยอยู่ที่นั่นมีแต่จำนวนน้อย ที่นั่นท่านก็กลายเป็นประชาชาติหนึ่งใหญ่โตแข็งแรงและมีพลเมืองมาก

6 และชาวอียิปต์ทำแก่เราอย่างเลวทราม และข่มใจเรา และทำให้เราทำงานหนัก

7 แล้วเมื่อเราร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเรา พระเยโฮวาห์ทรงสดับเสียงของเรา ทอดพระเนตรความทุกข์ใจของเรา การลำบากของเรา การถูกบีบคั้นของเรา

8 และพระเยโฮวาห์ทรงนำเราทั้งหลายออกจากอียิปต์ด้วยพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ และด้วยพระกรที่เหยียดออก ด้วยความน่ากลัวยิ่ง ด้วยหมายสำคัญและการมหัศจรรย์ต่างๆ

9 พระองค์ทรงนำเรามาที่นี่และ

ประทานแผ่นดินนี้แก่เรา เป็นแผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์

10 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์เจ้าข้า ดูก่อนข้าพระองค์นำผลรุ่นแรกมาจากแผ่นดินนั้น ซึ่งพระองค์ประทานแก่ข้าพระองค์' และท่านจงวางสิ่งของนั้นต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน และกราบนมัสการต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน

11 ท่านจงปีติรำเริงด้วยของดีทุกสิ่งซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน แก่ครอบครัวของท่าน แก่ตัวท่านเอง และคนเลวี และคนต่างด้าวที่อาศัยอยู่ในหมู่พวกท่าน

12 เมื่อท่านถวายสิบชักหนึ่งทั้งหลายจากผลไม้ของท่านเสร็จแล้วในปีที่สามอันเป็นปีสิบชักหนึ่ง คือให้สิบชักหนึ่งนั้นแก่คนเลวีและคนต่างด้าว ลูกกำพร้า พ่อและแม่ม่าย เพื่อเขาจะได้รับประทานให้อิ่มหนำภายในประตูเมืองของท่าน

13 แล้วท่านจงทูลต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านว่า 'ข้าพระองค์ยกส่วนศักดิ์สิทธิ์ออกจากบ้านของข้าพระองค์แล้ว และยิ่งกว่านั้นข้าพระองค์ได้ให้แก่คนเลวีและคนต่างด้าว

(5) ปฐม 13:1-2; 25:20 (6) อพย 1:8-11, 14 (7) อพย 2:23-25; 3:9; 4:31

(8) อพย 12:37, 51; 13:3, 14 (9) อพย 3:8, 17 (11) พย 12:7; 16:11; ปญจ 3:12

(12) ลนต 27:30; กตว 18:24 (13) สดต 119:141, 153

ลูกกำพร้าพ่อและแม่มาย ตาม พระบัญญัติ ซึ่งพระองค์ทรง บัญชาไว้แก่ข้าพระองค์ทุกประ- การ ข้าพระองค์มิได้ละเมิดพระ บัญญัติของพระองค์ในข้อใดเลย และข้าพระองค์มิได้ลืมเลย

14 ข้าพระองค์มิได้รับประทาน ลิบซักหนึ่งเมื่อข้าพระองค์ไว้ ทุกข์หรือยกส่วนใดออกไปเมื่อ ข้าพระองค์เป็นมลทิน หรืออุทิศ ส่วนใดเพื่อผู้ตาย แต่ข้าพระ องค์ได้เชื่อฟังพระสุรเสียงของ พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระ องค์ ข้าพระองค์ได้กระทำตาม ทุกสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชาไว้

15 ขอพระองค์ทอดพระเนตร จากสถานประทับบริสุทธ์ของ พระองค์คือจากสวรรค์ และขอ ทรงอำนวยการพระพรแก่อิสราเอล ประชาชนของพระองค์ และแก่ ที่ดินซึ่งพระองค์ประทานแก่ ข้าพระองค์ทั้งหลาย ดั่งที่พระ องค์ทรงปฏิญาณไว้กับบรรพ- บุรุษของข้าพระองค์ เป็นแผ่นดิน ที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริ- บบูรณ์'

16 วันนี้ พระเยโฮวาห์พระเจ้า ของท่านทรงบัญชาท่าน ให้ กระทำตามกฎเกณฑ์และคำตัดสินเหล่านี้ ฉะนั้นท่านจงระวังที่ จะกระทำตามด้วยสุดจิตสุดใจ ของท่าน

17 ในวันนี้ท่านได้ยอมรับแล้ว ว่า พระเยโฮวาห์เป็นพระเจ้า ของท่าน และท่านจะดำเนินตาม พระมรรคาของพระองค์ และ รักษากฎเกณฑ์ พระบัญญัติและ คำตัดสินของพระองค์ และจะ เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์

18 และในวันนี้ พระเยโฮวาห์ ทรงรับว่า ท่านทั้งหลายเป็นชน ชาติในกรรมสิทธิ์ของพระองค์ ดั่งที่พระองค์ทรงสัญญาไว้กับ ท่าน และว่าท่านจะรักษาพระ บัญญัติทั้งสิ้นของพระองค์

19 และว่า พระองค์จะทรงตั้ง ท่านให้สูงเหนือบรรดาประชา ชาติซึ่งพระองค์ได้ทรงสร้าง ใน เรื่องสรรเสริญ ชื่อเสียงและ เกียรติยศ และว่าท่านจะเป็น ชนชาติที่บริสุทธ์แต่พระเยโฮ- วาห์พระเจ้าของท่าน ดั่งที่พระ องค์ตรัสแล้ว"

จงจารึกพระราชบัญญัติ

บนศิลาก้อนใหญ่และ

ตั้งไว้บนภูเขาเอบาล

27 โมเสสและพวกผู้ใหญ่

ของคนอิสราเอลได้ บัญชาประชาชนว่า "จงรักษา พระบัญญัติทั้งสิ้นซึ่งข้าพเจ้า บัญชาท่านทั้งหลายในวันนี้

2 ในวันที่ท่านทั้งหลายจะข้าม แม่น้ำจอร์แดนเข้าสู่แผ่นดินซึ่ง พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน

(14) ลนต 7:20; ยรม 16:7 (15) สดต 80:14 (17) อพย 20:19; พบญ 15:5

(18) อพย 6:7; 19:5; พบญ 7:6; 14:2; 28:9; ทต 2:14; 1 ปต 2:9

(19) อพย 19:6; พบญ 4:7-8; 7:6; 28:1, 9; อสย 62:12 (2) ชซา 4:1; 8:32

ประทานแก่ท่าน ท่านจงตั้งคิลา
ก่อนใหญ่ ๆ ขึ้น เอาปูนโบกเสีย
3 แล้วท่านจงจารึกบรรดาถ้อย
คำของพระราชบัญญัตินี้ไว้บน
นั้น เมื่อท่านข้ามไปเพื่อเข้า
แผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้า
ของท่านประทานแก่ท่าน เป็น
แผ่นดินซึ่งมีน้ำนมและน้ำผึ้ง
ไหลบริบูรณ์ ดังที่พระเยโฮวาห์
พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของท่าน
ได้ทรงสัญญาไว้กับท่าน

4 ฉะนั้น เมื่อท่านข้ามแม่น้ำ
จอร์แดนไปแล้ว บนภูเขาเอบาล
ท่านจงตั้งคิลาเหล่านี้ตามเรื่องที่
ข้าพเจ้าบัญชาท่านในวันนี้ แล้ว
จงโบกเสียด้วยปูน

5 และท่านจงสร้างแท่นบูชาแด่
พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านที่
นั้น เป็นแท่นศิลา อย่าใช้เครื่องมือ
เหล็กสกัดคิลา

6 ท่านจงสร้างแท่นบูชาแด่พระ
เยโฮวาห์พระเจ้าของท่านด้วย
คิลาที่ไม่ต้องตกแต่ง และท่าน
จงถวายเครื่องเผาบูชาบนแท่น
นั้นแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของ
ท่าน

7 และท่านจงถวายสันติบูชาและ
รับประทานเสียที่นั่น และท่าน
จงปรีดิ์ราเริงต่อพระพักตร์พระ
เยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน

8 และท่านจงจารึกบรรดาถ้อย
คำของพระราชบัญญัตินี้บนคิลา

นั้นอย่างชัดเจน”

การกล่าวถึงพระพรและ
คำสาปแช่งต่าง ๆ บน

ภูเขาเกริซิมและภูเขาเอบาล
9 โมเสสและปุโรหิตคนเลวีได้
กล่าวแก่คนอิสราเอลทั้งหลายว่า
”โอ อิสราเอล จงเจียบและสดับ
ตรับฟัง วันนี้ท่านทั้งหลายได้
เป็นประชาชนของพระเยโฮวาห์
พระเจ้าของท่าน

10 เพราะฉะนั้น ท่านจงเชื่อฟัง
พระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์
พระเจ้าของท่าน คือรักษาพระ
บัญญัติและกฎเกณฑ์ของพระ
องค์ ซึ่งข้าพเจ้าบัญชาท่านไว้ใน
วันนี้”

11 ในวันเดียวกันนั้นโมเสสได้
กำชับประชาชนว่า

12 ”เมื่อท่านทั้งหลายยกข้าม
แม่น้ำจอร์แดนนั้นแล้ว ให้คน
ต่อไปนี้ยืนบนภูเขาเกริซิมกล่าว
คำอวยพรแก่ประชาชน คือ
สิเมโอน เลวี ยูดาห์ อิสสาคาร์
โยเซฟและเบนยามิน

13 และให้คนต่อไปนี้ยืนแข่งอยู่
บนภูเขาเอบาล คือรูเบน กาด
อาเซอร์ เศบูลุน ดานและนัฟ-
ทาลี

14 และให้คนเลวีกล่าวประกาศ
แก่คนอิสราเอลทั้งปวงด้วยเสียง
ดังว่า

15 ผู้ที่กระทำรูปเคารพเป็นรูป

(4) พบญ 11:29 (5) อพย 20:25 (7) พบญ 26:11 (8) ยชว 8:32

(9) พบญ 26:18 (12) ยชว 8:33 (13) พบญ 11:29

(14) พบญ 33:10 (15) อพย 20:4, 23; 34:17; ยรม 11:5

สลักหรือรูปหล่อ ซึ่งเป็นสิ่งที่น่า
สะอิดสะเอียนต่อพระเยโฮวาห์
เป็นสิ่งที่ทำด้วยฝีมือช่าง และ
ตั้งไว้ในที่ลับก็ให้ผู้นั้นถูกสาป
แช่ง' ให้ประชาชนทั้งปวงตอบ
และกล่าวว่า 'เอเมน'

16 `ผู้ใดหมิ่นประมาทบิดาของ
ตนหรือมารดาของตน ให้ผู้นั้น
ถูกสาปแช่ง' ให้ประชาชนทั้ง
ปวงกล่าวว่า 'เอเมน'

17 `ผู้ใดที่ยกย้ายเสาเขตของ
เพื่อนบ้าน ให้ผู้นั้นถูกสาป
แช่ง' ให้ประชาชนทั้งปวงกล่าว
ว่า 'เอเมน'

18 `ผู้ใดทำให้คนตาบอดหลง
ทาง ให้ผู้นั้นถูกสาปแช่ง' ให้
ประชาชนทั้งปวงกล่าวว่า 'เอ-
เมน'

19 `ผู้ใดทำให้เสียความยุติ
ธรรมอันควรได้แก่คนต่างดาว
ลูกกำพร้าพ่อและแม่ม่าย ให้
ผู้นั้นถูกสาปแช่ง' ให้ประชา
ชนทั้งปวงกล่าวว่า 'เอเมน'

20 `ผู้ใดสมสู่กับภรรยาของบิดา
ตน เพราะเขาได้เปิดผ้าของนาง
ผู้เป็นของบิดา ให้ผู้นั้นถูก
สาปแช่ง' ให้ประชาชนทั้งปวง
กล่าวว่า 'เอเมน'

21 `ผู้ใดสมสู่กับสัตว์เดือรัจ-
ฉานชนิดใด ๆ ก็ตาม ให้ผู้นั้นถูก
สาปแช่ง' ให้ประชาชนทั้งปวง
กล่าวว่า 'เอเมน'

22 `ผู้ใดที่สมสู่กับพี่สาวหรือ
น้องสาว จะเป็นบุตรสาวของ
บิดา หรือบุตรสาวของมารดา
ของตนก็ตาม ให้ผู้นั้นถูกสาป
แช่ง' ให้ประชาชนทั้งปวงกล่าว
ว่า 'เอเมน'

23 `ผู้ใดสมสู่กับแม่ยายของตน
ให้ผู้นั้นถูกสาปแช่ง' ให้ประ-
ชาชนทั้งปวงกล่าวว่า 'เอเมน'

24 `ผู้ใดฆ่าเพื่อนบ้านของตน
อย่างลับๆ ให้ผู้นั้นถูกสาป
แช่ง' ให้ประชาชนทั้งปวงกล่าว
ว่า 'เอเมน'

25 `ผู้ใดรับสินบนให้ฆ่าบุคคล
ที่มีได้กระทำผิด ให้ผู้นั้น
ถูกสาปแช่ง' ให้ประชาชนทั้ง
ปวงกล่าวว่า 'เอเมน'

26 `ผู้ใดไม่ดำรงบรรดาถ้อยคำ
แห่งพระราชบัญญัตินี้โดยการ
กระทำตาม ให้ผู้นั้นถูกสาป
แช่ง' ให้ประชาชนทั้งปวงกล่าว
ว่า 'เอเมน'

คนที่เชื่อฟังพระเจ้า

จะได้รับพระพรยิ่งใหญ่

28 "ต่อมาถ้าท่านทั้งหลาย
เชื่อฟังพระสุรเสียงของ
พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน
และระวังที่จะกระทำตามบรรดา
พระบัญญัติของพระองค์ ซึ่ง
ข้าพเจ้าบัญชาท่านในวันนี้ พระ
เยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรง
ตั้งท่านไว้ให้สูงกว่าบรรดาประ-

(16) อสค 22:7 (17) พบญ 19:14 (18) สนต 19:14 (19) อพย 22:21-22; 23:9

(20) พบญ 22:30 (21) สนต 18:23 (22) สนต 18:9 (23) สนต 18:17

(24) อพย 20:13 (25) อพย 23:7 (26) กท 3:10 (1) อพย 15:26; พบญ 26:19

ชาติทั้งหลายทั่วโลก
 2 บรรดาพระพรเหล่านี้ จะตาม
 มาทันท่าน ถ้าท่านทั้งหลายเชื่อ
 ฟังพระสุรเสียงของพระเยซู-
 ฮาวห์พระเจ้าของท่าน
 3 ท่านทั้งหลายจะรับพระพรใน
 เมือง ท่านทั้งหลายจะรับพระพร
 ในทุ่งนา
 4 ผลแห่งตัวของท่าน ผลแห่ง
 พื้นดินของท่านและผลแห่งสัตว์
 ของท่านจะรับพระพร คือฝูงวัว
 ของท่านที่เพิ่มขึ้น ฝูงแกะของ
 ท่านที่เพิ่มลูกขึ้น
 5 กระจาดของท่าน และรวงนวด
 แป้งของท่านจะรับพระพร
 6 ท่านจะรับพระพรเมื่อท่านเข้า
 มา และท่านจะรับพระพรเมื่อ
 ท่านออกไป
 7 พระเยซูฮาวห์จะทรงกระทำ
 ศัตรูผู้ลุกขึ้นต่อสู้ท่านพ่ายแพ้
 ต่อหน้าท่าน เขาจะออกมาต่อสู้
 ท่านทางหนึ่ง และหนีให้พ้น
 หน้าท่านเจ็ดทาง
 8 พระเยซูฮาวห์จะทรงบัญชาพระ
 พรให้แก่ฉางของท่าน และ
 บรรดากิจการที่มีมือท่านกระทำ
 และพระองค์จะทรงอำนวยพระ
 พรแก่ท่านในแผ่นดินซึ่งพระเย-
 ฮาวห์พระเจ้าของท่านประทาน
 แก่ท่าน
 9 พระเยซูฮาวห์จะทรงตั้งท่านให้
 เป็นชนชาติบริสุทธิ์แต่พระองค์

ตั้งที่ พระองค์ทรงปฏิญาณแก่
 ท่านแล้ว ถ้าท่านรักษาพระบัญญัติ
 ของพระเยซูฮาวห์พระเจ้า
 ของท่าน และดำเนินในพระ
 มรรคาของพระองค์
 10 และชนชาติทั้งหลายในโลก
 จะเห็นว่าเขาเรียกท่านตามพระ
 นามพระเยซูฮาวห์ และเขาทั้ง
 หลายจะเกรงกลัวท่าน
 11 พระเยซูฮาวห์จะทรงกระทำ
 ให้ท่านทั้งหลายอุดมสมบูรณ์ไป
 ด้วยผลแห่งตัวของท่าน ผลของ
 ฝูงสัตว์ของท่าน และผลแห่งพื้น
 ดินของท่าน ในแผ่นดินซึ่งพระ
 เยฮิวาห์ทรงปฏิญาณแก่บรรพ-
 บุรุษว่าจะให้ท่าน
 12 พระเยซูฮาวห์จะทรงเปิดคลัง
 ฟ้าอันดีของพระองค์ ประทาน
 ฝนแก่แผ่นดินของท่านตามฤดู
 กาล และทรงอำนวยพระพรแก่
 กิจการนํ้ามือของท่าน และท่าน
 จะให้ประชาชาติหลายประชา
 ชาติขอยืม แต่ท่านจะไม่ขอยืม
 เขา
 13 ถ้าท่านเชื่อฟังพระบัญญัติ
 ของพระเยซูฮาวห์พระเจ้าของ
 ท่าน ซึ่งข้าพเจ้าบัญชาท่านใน
 วันนี้ และระวางที่จะกระทำตาม
 พระเยซูฮาวห์จะทรงกระทำ
 ให้ท่านเป็นหัว ไม่ใช่เป็นหาง กระ-
 ทำให้สูงขึ้นทางเดียว มิใช่ให้
 ต่ำลง

(2) ศคย 1:6 (3) ปฐก 39:5 (4) ปฐก 22:17 (6) สดต 121:8 (7) ลนต 26:7-8
 (8) ลนต 25:21; พบญ 15:10 (9) อพย 19:5-6 (10) กตว 6:27; พบญ 11:25
 (11) พบญ 30:9 (12) ลนต 26:4; พบญ 11:14; 14:29 (13) อสย 9:14-15

14 และท่านจะไม่หันเหไปจากถ้อยคำซึ่งข้าพเจ้าบัญชาท่านในวันนี้ โดยหันไปทางขวามือหรือทางซ้าย ไปติดตามปรณิบัติพระอื่น

ชนชาติที่ไม่เชื่อฟังพระเจ้าจะถูกสาปแช่งและภัยพิบัติต่าง ๆ 15 แต่ต่อมาถ้าท่านไม่เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน และไม่ระวังที่จะกระทำตามพระบัญญัติและกฎเกณฑ์ทั้งสิ้นของพระองค์ ซึ่งข้าพเจ้าบัญชาท่านในวันนี้ แล้วบรรดาคำสาปแช่งเหล่านี้จะตามมาทันท่าน

16 ท่านทั้งหลายจะรับคำสาปแช่งในเมือง ท่านทั้งหลายจะรับคำสาปแช่งในทุกแห่ง

17 กระจาดของท่านและรวงนวดแป้งของท่านจะรับคำสาปแช่ง

18 ผลแห่งตัวของท่าน ผลแห่งพื้นดินของท่าน ฝูงวัวของท่านที่เพิ่มขึ้น ฝูงแกะของท่านที่เพิ่มขึ้นจะรับคำสาปแช่ง

19 ท่านจะรับคำสาปแช่งเมื่อท่านเข้ามา และท่านจะรับคำสาปแช่งเมื่อท่านออกไป

20 พระเยโฮวาห์จะทรงบันดาลให้คำสาปแช่ง ความวุ่นวาย และการตำหนิมีขึ้นแก่บรรดากิจการที่มีของท่านกระทำจนท่านจะถูก

ทำลายและพินาศอย่างรวดเร็ว เนื่องด้วยความชั่วซึ่งท่านได้กระทำเพราะท่านได้ทอดทิ้งเราเสีย

21 พระเยโฮวาห์จะทรงบันดาลให้โรคร้ายติดพันท่าน จนพระองค์จะทรงเผาผลาญท่านให้สิ้นเสียจากแผ่นดิน ซึ่งท่านเข้าไปยึดครองนั้น

22 พระเยโฮวาห์จะทรงเมียนตีท่านด้วยความซบผอม และด้วยความไข้ ความอึกเสบ ความร้อนอย่างรุนแรง ด้วยตาบ ด้วยพยาธิร้อนกล้า ด้วยราขึ้น และสิ่งเหล่านี้จะติดตามท่านไปจนท่านพินาศ

23 และฟ้าสวรรค์ที่อยู่เหนือศีรษะของท่านจะเป็นทองสัมฤทธิ์ และแผ่นดินที่อยู่ใต้ท่านจะเป็นเหล็ก

24 พระเยโฮวาห์จะทรงบันดาลให้ฝนในแผ่นดินของท่านเป็นฝุ่นและละออง ลูงมาจากอากาศอยู่เหนือท่านทั้งหลายจนกว่าท่านจะถูกทำลาย

25 พระเยโฮวาห์จะทรงกระทำให้ท่านพ่ายแพ้ต่อหน้าศัตรูของท่าน ท่านจะออกไปต่อสู้เขาทางเดียว แต่จะหนีให้พ้นหน้าเขาเจ็ดทาง และท่านทั้งหลายจะถูกถอนออกไปอยู่ตามบรรดาราชอาณาจักรทั่วโลก

(14) พบญ 5:32; ยชว 1:7 (15) ลนต 26:14; ยชว 23:15

(20) พบญ 28:8; 1 ซมอ 14:20; สดต 80:16; อสย 30:17; 65:14; ศคย 14:13

(22) ลนต 26:16; อมส 4:9 (23) ลนต 26:19 (25) พบญ 32:30

26 ซากศพของท่านทั้งหลายจะเป็นอาหารของนกทั้งหลายในอากาศ และสำหรับสัตว์ป่าในโลก และไม่มีผู้ใดขับไล่ฝูงสัตว์เหล่านั้นไป

27 พระเยโฮวาห์จะทรงเมียนตีท่านด้วยฝอยิปต์ ด้วยริตสีดวงทวารชั้นรุนแรง ด้วยโรคลักปิดลักเปิด และด้วยโรคคัน ซึ่งจะรักษาไม่ได้

28 พระเยโฮวาห์จะทรงเมียนตีท่านด้วยโรควิกัลจริต โรคตาบอด และให้จิตใจยุ่งเหยิง

29 ท่านจะต้องคล้ำไปในเวลาเที่ยง เหมือนคนตาบอดคล้ำไปในความมืด และท่านจะไม่มี ความเจริญในหนทางของท่าน ท่านจะถูกบีบคั้นและถูกปล้นอยู่เสมอ และจะไม่มีใครช่วยท่านได้เลย

30 ท่านจะหมั่นหญิงคนหนึ่งไว้เป็นภรรยา และชายอื่นจะเข้าไปสมสู่กับนาง ท่านจะก่อสร้างเรือน แต่จะไม่ได้อาศัยอยู่ในนั้น ท่านจะปลูกสวนองุ่น แต่ท่านจะไม่ได้เก็บผลองุ่นนั้นเข้ามา

31 คนจะฆ่าวัวของท่านต่อหน้าต่อตาท่าน ท่านจะมีได้รับประทานเนื้อวันนั้น เขาจะมาแย่งชิงลาไปต่อหน้าต่อตาท่าน และเขาจะไม่เอากลับคืนมาให้ท่าน ฝูง

แพะแกะของท่านจะต้องเอาไปให้ศัตรูของท่าน และจะไม่มีใครช่วยท่านได้เลย

32 เขาจะเอาบุตรชายและบุตรสาวของท่านไปให้แก่ประชาชาติอื่น ส่วนตาของท่านจะมองดู และมีตมัวลงด้วยความอาลัย อารมณ์ตลอดเวลา อำนาจน้ำมือของท่านก็ไม่สามารถจะป้องกันได้

33 ประชาชาติที่ท่านไม่เคยรู้จักมาก่อนจะมารับประทานพืชผลแห่งแผ่นดินของท่าน และกินผลงานทั้งปวงของท่าน เขาจะบีบคั้นและเหยียบย่ำท่านเสมอไป

34 ดังนั้น ภาพที่ท่านเห็นจึงจะกระทำให้น่ากลัวไป

35 พระเยโฮวาห์จะทรงเมียนตีท่านด้วยฝอยที่หัวเข่า และที่ขา ซึ่งท่านจะรักษาให้หายไม่ได้ เป็นตั้งแต่ฝ่าเท้าจนถึงกระหม่อมของท่าน

36 พระเยโฮวาห์จะทรงนำท่านและกษัตริย์ผู้ที่ท่านแต่งตั้งไว้เหนือท่านนั้น ไปยังประชาชาติซึ่งท่าน และบรรพบุรุษของท่านไม่รู้จักมาก่อน ณ ที่นั้นท่านจะปรนนิบัติพระอื่นที่ทำได้ด้วยไม้ และด้วยหิน

37 ท่านจะเป็นที่ น่าตกตะลึง เป็นคำภีษิต เป็นที่คำครหา

(26) 1 ซมอ 17:22; สดต 79:2 (27) อพย 15:26; 1 ซมอ 5:6

(28) ยรม 4:9 (29) โยบ 5:14 (30) พญ 20:6 (32) 2 พศต 29:9; นม 5:5

(33) ลนต 26:16; ยรม 5:15 (36) พญ 4:28 (37) 1 พกษ 9:7-8; สดต 44:14

ท่ามกลางชนชาติทั้งปวงที่พระ
เยโฮวาห์ทรงนำท่านไปนั้น

38 ท่านจะต้องเอาพืชไปหว่าน
ไว้ในนามากและเก็บผลเข้ามา
แต่น้อย เพราะตักแตนจะกัดกิน
เสีย

39 ท่านจะปลูกและแต่งต้นองุ่น
แต่ท่านจะไม่ได้ดื่มน้ำองุ่นหรือ
เก็บผลเข้ามา เพราะตัวหนอน
จะกินมันเสีย

40 ท่านจะมีต้นมะกอกเทศอยู่
ทั่วอาณาเขตของท่าน แต่ท่านจะ
ไม่ได้นำมันมาชโลมตัวท่าน
เพราะว่าผลมะกอกเทศของท่าน
จะร่วงหล่นเสีย

41 ท่านจะให้กำเนิดบุตรชาย
และบุตรสาว แต่จะไม่เป็นของ
ท่าน เพราะเขาจะตกไปเป็น
เชลย

42 ต้นไม้ทั้งหลายของท่านและ
ผลจากพื้นดินของท่านนั้น ตัก-
แตนจะถือกรรมสิทธิ์

43 คนต่างด้าวซึ่งอยู่ท่ามกลาง
ท่าน จะสูงขึ้นเหนือท่านทุก
ที่ๆ และท่านจะต่ำลงทุกที่ๆ

44 เขาจะให้ท่านทั้งหลายยืม
ของของเขาได้ และท่านจะไม่มี
ให้เขายืม เขาจะเป็นหัว และ
ท่านจะเป็นหาง

45 ยิ่งกว่านั้น คำสาปแช่งทั้ง
หมดนี้จะตามหาท่าน และตาม
ทันท่านจนกว่าท่านจะถูกทำลาย

เพราะว่าท่านไม่เชื่อฟังพระสุร-
เสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้า
ของท่านที่จะรักษาพระบัญญัติ
และกฎเกณฑ์ของพระองค์ ซึ่ง
พระองค์บัญชาท่านไว้

46 สิ่งเหล่านี้จะเป็นหมายสำ-
คัญและการมหัศจรรย์อยู่เหนือ
ท่าน และเหนือเชื้อสายของท่าน
เป็นนิตย์

47 เพราะท่านมิได้ปรนนิบัติ
พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน
ด้วยความรู้แจ้งและใจยินดี
เพราะเหตุมีสิ่งสารพัดบริบูรณ์

48 เพราะฉะนั้น ท่านจึงต้อง
ปรนนิบัติศัตรูของท่าน ซึ่งพระ
เยโฮวาห์จะทรงใช้มาต่อสู้ท่าน
ด้วยความหิวและกระหาย
เปลือยกายและขัดสนทุกอย่าง
และพระองค์จะทรงวางแอก
เหล็กบนคอของท่าน จนกว่า
พระองค์จะทำลายท่านเสียสิ้น

49 พระเยโฮวาห์จะทรงนำประ-
ชาชาติหนึ่งมาต่อสู้กับท่านจาก
ทางไกล จากที่สุดปลายแผ่นดิน
โลก เร็วเหมือนนกอินทรีบินมา
เป็นประชาชาติที่ท่านไม่รู้จัก
ภาษาของเขา

50 เป็นประชาชาติที่มีหน้าตา
ดุร้าย คือผู้ซึ่งไม่เคารพคนแก่
และไม่โปรดปรานคนหนุ่มสาว

51 และจะรับประทานผลของฝูง
สัตว์ของท่าน และพืชผลจาก

(38) อพย 10:4; อสย 5:10; ยอล 1:4 (39) ศพย 1:13 (41) ยก 1:5 (46) กตว 26:10
(47) พบญ 12:7; 31:20; 32:15; นหม 9:35-37 (48) ยรม 28:13-14; ยก 4:4-6
(49) อสย 5:26-30; ยรม 5:15; 48:40 (50) 2 พศต 36:17

พื้นดินของท่าน จนท่านจะถูกทำลาย ทั้งเขาจะไม่เหลือข้าว น่องุ่นหรือน้ำมัน ลูกวิว หรือ ลูกแกะอ่อนไว้ให้ท่าน จนกว่า เขาจะกระทำให้ท่านพินาศ

52 เขาจะล้อมท่านไว้ทุกประตู เมืองจนกำแพงสูงและเข้มแข็ง ซึ่งท่านไว้วางใจนั้นพังทลายลง ทั่วแผ่นดินของท่าน คือเขาจะ ล้อมท่านไว้ทุกประตูเมืองทั่ว แผ่นดินของท่านซึ่งพระเยโฮ- วาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ ท่าน

53 ท่านจะต้องรับประทานผล แห่งตัวของท่านเป็นอาหาร คือ เนื้อบุตรชายและบุตรสาวของ ท่าน ผู้ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้า ของท่านประทานแก่ท่าน ในการ ล้อมและในความทุกข์ลำบากซึ่ง ศัตรูของท่านมาทำให้ท่านทั้ง หลายทุกข์ลำบากนั้น

54 ผู้ชายสำรวยและสาวงาม เหลือเกินในหมู่ พวกท่านทั้ง หลาย ตาเขาจะชั่วร้ายต่อพี่น้อง ของตน ต่อภรรยาที่อยู่ใน อ้อมอกของตนและต่อลูก ๆ คน สุดท้ายที่เหลืออยู่กับตน

55 จนเขาจะไม่ยอมให้ใครกิน เนื้อลูกของตนซึ่งกำลังกินอยู่ เพราะไม่มีอะไรเหลือให้เขาอีก แล้วในการล้อมและในความ ทุกข์ลำบาก ซึ่งศัตรูของท่านมา

ทำให้ท่านทั้งหลายทุกข์ลำบาก ทุกประตูเมือง

56 ผู้หญิงสำรวยและสาวงาม เหลือเกินในหมู่พวกท่าน ซึ่งไม่เคยย่างเท้าลงที่พื้นดิน เพราะ เป็นคนสาวงามและสำรวยอย่าง นั้น ตาเขาจะชั่วร้ายต่อสามีใน อ้อมอกของเธอ และต่อบุตร ชายและบุตรสาวของเธอ

57 ต่อรกซึ่งเพิ่งออกมาจาก หว่างขาของเธอ และต่อลูกแดง ที่เพิ่งคลอด เพราะว่าเธอจะกิน เป็นอาหารเจียบ ๆ เพราะขาดสน ทุกอย่าง ในการถูกล้อมและใน ความทุกข์ลำบาก ซึ่งศัตรูของ ท่านมาทำให้ท่านทั้งหลายทุกข์ ลำบากทุกประตูเมือง

58 ถ้าท่านทั้งหลายไม่ระวังที่จะ กระทำตามถ้อยคำทั้งสิ้นของ พระราชบัญญัติซึ่งเขียนไว้ใน หนังสือม้วนนี้ ที่จะให้ยาเกรง พระนามที่ทรงสง่าราศีและที่นำ สะพรึงกลัวนี้ คือพระนามพระ เยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน

59 แล้วพระเยโฮวาห์จะทรงนำ มาสู่ท่านและเชื้อสายของท่าน ด้วยภัยพิบัติอย่างผิดธรรมดา ภัยพิบัติ ร้ายแรงและชานาน และความเจ็บไข้ต่าง ๆ ที่ร้ายแรง และชานาน

60 ยิ่งกว่านั้นพระองค์จะทรงนำ โรคทั้งหลายแห่งอียิปต์ ซึ่งท่าน

(52) 2 พกษ 25:1-2, 4 (53) ลนต 26:29; 2 พกษ 6:28-29; ยรม 19:9; ยก 2:20

(54) พบท 13:6; 15:9 (57) ปฐก 49:10

(58) อพย 6:3 (59) ดนล 9:12 (60) พบท 7:15

กลัวนั้นมาสู่ท่าน และมันจะติด
พันท่านอยู่

61 เช่นเดียวกันโรคทุกอย่าง
และภัยพิบัติทุกอย่าง ซึ่งมีได้
ระบุไว้ในหนังสือพระราชบัญญัติ
นี้ พระเยโฮวาห์จะทรงนำมา
ยังท่าน จนกว่าท่านทั้งหลายจะ
ถูกทำลาย

62 ซึ่งพวกท่านทั้งหลายมีมาก
อย่างดวงดาวในท้องฟ้านี้ ท่าน
ก็จะเหลือแต่จำนวนน้อย เพราะ
ว่า ท่านไม่เชื่อฟังพระสุรเสียง
ของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของ
ท่าน

คำพยากรณ์ถึง

การกระจัดกระจายไปทั่วโลก
63 และต่อมาซึ่งพระเยโฮวาห์
พอพระทัยที่จะทรงกระทำต่อ
ท่านและอำนาจพระพรให้ท่าน
ทวีมากขึ้นนั้น พระเยโฮวาห์ก็จะ
ทรงพอพระทัยที่จะทรงทำให้
ท่านพินาศและทำลายท่านเสีย
เช่นเดียวกัน ท่านจะต้องถูกตัด
ทิ้งไปเสียจากแผ่นดินซึ่งท่าน
กำลังจะเข้าไปยึดครองนั้น

64 และพระเยโฮวาห์จะทรง
กระทำให้ท่านทั้งหลายกระจัด
กระจายไปท่ามกลางชนชาติทั้ง
หลาย ตั้งแต่ที่สุดปลายโลกข้าง
นี้ไปถึงข้างโน้น ณ ที่นั้นท่านจะ
ปรนนิบัติพระอื่น ๆ ซึ่งท่านและ
บรรพบุรุษของท่านไม่รู้จักคือ

พระซึ่งทำด้วยไม้และศิลา
65 เมื่อท่านอยู่ท่ามกลางประ-
ชาชาติต่าง ๆ นั้น ท่านจะไม่พบ
ความสบายเลย ฝ่าเท้าของท่าน
จะไม่มีที่หยุดพัก เพราะพระเย-
โฮวาห์จะประทานให้ท่านมีจิตใจ
ที่หวาดหวั่น มีตาที่มีดมัวลง
และมีชีวิตที่ค่อย ๆ อดลง

66 และชีวิตของท่านก็จะแขวน
อยู่ข้างหน้าท่านอย่างสงสัย ท่าน
จะครั่นคร้ามอยู่ทั้งกลางวันและ
กลางคืน ไม่มีความแน่ใจในชีวิต
ของท่านเลย

67 ในเวลาเช้าท่านจะกล่าวว่า
‘ถ้าเป็นเวลาเย็นก็จะดี’ และใน
เวลาเย็นท่านจะกล่าวว่า ‘ถ้าเป็น
เวลาเช้าก็จะดี’ เพราะความครั่น
คร้ามซึ่งมีอยู่ในจิตใจท่านนั้น
และเพราะสิ่งที่ตาท่านจะเห็น

68 และพระเยโฮวาห์จะนำท่าน
กลับมาทางเรือถึงอียิปต์ เป็น
การเดินทางซึ่งข้าพเจ้าได้กล่าว
ว่า ท่านจะไม่พบเห็นอีกเลย ณ
ที่นั้นท่านจะต้องมอบตัวชายให้
ศัตรูเป็นทาสชายและทาสหญิง
แต่จะไม่มีผู้ใดซื้อท่าน”

คำเตือนใจเรื่องพันธสัญญา

เกี่ยวกับคานาอัน

29 ต่อไปนี้เป็นถ้อยคำใน
พันธสัญญาซึ่งพระเย-
โฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสให้กระ-
ทำกับคนอิสราเอลในแผ่นดิน

(62) พบญ 4:27; 10:22; นหม 9:23 (63) พบญ 30:9; สภข 1:26; อสย 1:24

(64) ลนต 26:33; พบญ 4:27-28; 28:36 (65) ลนต 26:16, 36; อมส 9:4

(67) พบญ 28:34; โยบ 7:4 (68) พบญ 17:16 (1) ลนต 26:46; 27:34; พบญ 5:2-3

โมอับ นอกเหนือพันธสัญญาซึ่ง พระองค์ทรงกระทำกับพวกเขา ที่โฮเรบ

2 โมเสสเรียกบรรดาคนอิสราเอลมาและกล่าวแก่เขาว่า "ท่านทั้งหลายได้เห็นทุกสิ่งซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงกระทำต่อหน้าต่อตาของท่านในแผ่นดินอียิปต์ ต่อฟาโรห์และต่อบรรดาข้าราชการบริพารของท่าน และต่อประเทศของท่านทั้งสิ้น

3 ทั้งการทดลองใหญ่ซึ่งนัยน์ตาของท่านได้เห็น ทั้งหมายสำคัญและการอัศจรรย์ยิ่งใหญ่เหล่านั้น

4 แต่จนกระทั่งวันนี้พระเยโฮวาห์มิได้ประทานจิตใจที่เข้าใจตาที่มองเห็นได้ และหูที่ยินได้ให้แก่ท่าน

5 เราได้นำเจ้าอยู่ในถิ่นทรกัณฑ์ดารัสสี่สิบปี เสื้อผ้าของเจ้ามิได้ขาดวันไปจากเจ้า และรองเท้ามิได้ขาดหลุดไปจากเท้าของเจ้า

6 เจ้าทั้งหลายมิได้รับประทานขนมปัง เจ้ามิได้ดื่มน้ำองุ่นหรือสุรา เพื่อเจ้าจะได้รู้ว่า เราเป็นพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า

7 และเมื่อท่านมาถึงที่นี่ ลิโชน กษัตริย์เมืองเฮซโบน และโอก กษัตริย์เมืองบาซาน ออกมาทำสงครามกับเรา แต่เราทั้งหลายก็ได้กระทำให้เขาพ่ายแพ้ไป

8 เราริบแผ่นดินของเขาและมอบให้เป็นมรดกแก่คนรูเบน คนกาต และคนครึ่งตระกูลมนัสเสห์

9 เพราะฉะนั้นจงระวังที่จะกระทำตามถ้อยคำแห่งพันธสัญญานี้ เพื่อท่านทั้งหลายจะจำไว้ในบรรดากิจการซึ่งท่านกระทำ

10 ในวันนี้ ท่านทั้งหลายทุกคนยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน คือบรรดาผู้หัวหน้าตระกูลทั้งหลาย ผู้ใหญ่ของท่าน และเจ้าหน้าที่ของท่าน บรรดาผู้ชายของอิสราเอล

11 เด็ก ๆ ของท่าน ภรรยาของท่าน และคนต่างด้าวที่อยู่ในค่ายของท่าน ทั้งคนที่ตัดฟันให้ท่าน และคนที่ตัดหญ้าให้ท่าน

12 เพื่อท่านจะได้เข้ามาในพันธสัญญาแห่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน คือในพันธสัญญาที่ปฏิญาณไว้ ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงกระทำกับท่านในวันนี้

13 เพื่อพระองค์จะทรงแต่งตั้งท่านทั้งหลายในวันนี้ให้เป็นประชาชนของพระองค์ และเพื่อพระองค์จะเป็นพระเจ้าของท่าน ดั่งที่ พระองค์ทรงตรัสกับท่านนั้น และดั่งที่พระองค์ทรงปฏิญาณกับบรรพบุรุษของท่าน คือ

(2) อพย 19:4; พบญ 11:7 (3) พบญ 4:34; 7:19 (4) อสย 6:9-10 (5) พบญ 1:3; 8:2 (6) อพย 16:12; พบญ 8:3 (7) กตว 21:23-24, 33 (8) กตว 32:33 (9) พบญ 4:6; 1 พกษ 2:3 (11) ยชา 9:21 (12) นหม 10:29 (13) ปฐก 17:7

กับอับราฮัม กับอิสอัคและกับ
ยาโคบ

14 ข้าพเจ้ามิได้กระทำพันธ-
สัญญากับคำปฎิญาณนี้ กับ
ท่านเท่านั้น

15 แต่กับผู้ที่ยืนอยู่กับเราทั้ง
หลายในวันนี้ ต่อพระพักตร์พระ
เยโฮวาห์พระเจ้าของเรา และกับ
ผู้ที่ไม่ได้อยู่ที่นี้กับเราในวันนี้

16 (ท่านทราบอยู่แล้วว่า เรา
อาศัยอยู่ในแผ่นดินอียิปต์อย่าง
ไร และเราทั้งหลายได้ผ่านท่าม-
กลางประชาชาติ ซึ่งท่านทั้ง
หลายผ่านพ้นอย่างไร

17 ท่านทั้งหลายได้เห็นสิ่งที่น่า
สะอิดสะเอียนของเขาทั้งหลาย
แล้ว คือเห็นรูปเคารพที่ทำด้วย
ไม้ ด้วยหิน และด้วยเงินและ
ทอง ซึ่งอยู่ท่ามกลางเขาทั้ง
หลาย)

18 จงระวังให้ดี เกรงว่าจะมีชาย
หรือหญิงคนใด หรือครอบครัว
ใด หรือตระกูลใด ซึ่งในวันนี้จิต
ใจของเขาหันไปจากพระเยโฮ-
วาห์พระเจ้าของเราไปปรนนิบัติ
พระของประชาชาติเหล่านั้น
เกรงว่า ท่ามกลางท่านจะมีราก
ซึ่งเกิดเป็นดีหมีและบอระเพ็ด

19 และต่อมาเมื่อคนนั้นได้ยืน
ถ้อยคำแห่งคำสาปแช่งนี้ จะนึก
อวยพรตัวเองในใจว่า `แม้ข้าจะ
เดินด้วยความต้อตึงตามใจของ

ข้า ข้าก็จะเป็นสุข ไม่ว่าจะเอา
การเมาเหล้าซื้อความกระหาย
น้ำ'

20 พระเยโฮวาห์จะมีได้ทรงให้
อภัยแก่คนนั้น แต่พระพิโรธของ
พระเยโฮวาห์และความหวงแหน
ของพระองค์จะพลุ่งขึ้นต่อชาย
คนนั้น และคำสาปแช่งทั้งสิ้นซึ่ง
เขียนไว้ในหนังสือม้วนนี้ จะตก
อยู่เหนือเขา และพระเยโฮวาห์
จะทรงลบชื่อของเขาเสียจากใต้
ฟ้า

21 แล้วพระเยโฮวาห์จะทรงแยก
เขาออกจากตระกูลคนอิสราเอล
ทั้งปวงให้ประสพหายนะตามคำ
สาปแช่งทั้งสิ้นของพันธสัญญา
ซึ่งจารึกไว้ในหนังสือพระราช
บัญญัตินี้

22 และคนชั่วอายุต่อมาคือลูก
หลานซึ่งเกิดมาภายหลังท่าน
และชนต่างด้าวซึ่งมาจากแผ่น
ดินที่อยู่ห่างไกล จะกล่าวเมื่อ
เขาเห็นภัยพิบัติต่าง ๆ ของแผ่น
ดินนั้นและโรคภัยซึ่งพระเยโฮ-
วาห์ทรงบันดาลให้เป็น

23 คือแผ่นดินทั้งหมดเป็นกำ-
มะถันและเป็นเกลือ และถูกเผา
ไฟ ไม่มีใครปลูกหว่าน และไม่
มีอะไรงอกขึ้น เป็นที่ที่หญ้าไม่
งอก เป็นการที่ถูกคว่ำอย่างโส-
โดมและโกโมราห์ เมืองอัดมาห์
เมืองเศโบอิม ซึ่งพระเยโฮวาห์

(14) ยรม 31:31; ฮบ 8:7 (15) กจ 2:39; 1 คร 7:14 (18) พบญ 11:16; 32:32

(19) กตว 15:39; อสย 30:1 (20) อพย 32:33; พบญ 9:14 (21) พบญ 30:10

(22) ยรม 19:8; 49:17 (23) ปฐก 19:24-25; พบญ 28:52; อสย 1:9

ทรงคว่ำด้วยความกริ้วและพระ
พิโรธ

24 เออ ประชาชาติทั้งหลายจะ
กล่าวว่า `ทำไมพระเยโฮวาห์ทรง
กระทำเช่นนั้นแก่แผ่นดินนี้ พระ
พิโรธมากมายเช่นนั้นหมายความว่า
อะไร`

25 แล้วคุณจะถูกกันว่า `เพราะ
เขาทอดทิ้งพันธสัญญาของพระ
เยโฮวาห์พระเจ้าของบรรพบุรุษ
ของเขา ซึ่งพระองค์ทรงกระทำ
ไว้กับเขาเมื่อพระองค์ทรงพาเขา
ออกจากแผ่นดินอียิปต์

26 ไปปรนนิบัตินมัสการพระ
อื่น เป็นพระซึ่งเขาไม่เคยรู้จัก
และซึ่งพระองค์มิได้ประทานแก่
เขา

27 เพราะฉะนั้น พระพิโรธของ
พระเยโฮวาห์จึงพลุ่งขึ้นต่อ
แผ่นดินนี้ นำเอาบรรดาคำสาป
แช่งซึ่งจารึกไว้ในหนังสือนี้มา
ถึง

28 และพระเยโฮวาห์จึงทรงถอน
รากเขาเสียจากแผ่นดิน ด้วย
ความกริ้ว พระพิโรธและความ
เดือดดาลอันมากมาย และทิ้ง
เขาไปในอีกแผ่นดินหนึ่ง ดั่งที่
เป็นอยู่วันนี้

29 สิ่งลับทั้งปวงเป็นของพระ
เยโฮวาห์ พระเจ้าของเราทั้ง
หลาย แต่สิ่งทรงสำแดงนั้นเป็น
ของเราทั้งหลาย และของลูก

หลานของเราเป็นนิตย์ เพื่อเรา
จะกระทำตามถ้อยคำทั้งสิ้นของ
พระราชบัญญัตินี้”

คำพยากรณ์เรื่องการรวบรวม
คนอิสราเอลเมื่อพระเยซู
เสด็จกลับมา

30”ต่อมาเมื่อบรรดาเหตุ
การณ์เหล่านี้ คือพระ
พรและคำสาปแช่งซึ่งข้าพเจ้า
กล่าวไว้ต่อหน้าท่านมาถึงท่าน
ทั้งหลายแล้ว และท่านทั้งหลาย
ระลึกขึ้นได้ในเมื่อท่านทั้งหลาย
อยู่ท่ามกลางบรรดาประชาชาติ
ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน
ทรงขับไล่ท่านไปนั้น

2 และท่านก็หันกลับมาหาพระ
เยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ทั้งตัว
ท่านและลูกหลานของท่าน และ
เชื้อฟังพระสุรเสียงของพระองค์
ในทุกสิ่งทุกอย่างซึ่งข้าพเจ้าได้
บัญชาท่านในวันนี้ด้วยสุดจิตสุด
ใจของท่าน

3 แล้วพระเยโฮวาห์พระเจ้าของ
ท่านทั้งหลายจะทรงให้ท่านคืน
สู่สภาพเดิมและทรงพระกรุณา
ต่อท่าน และจะรวบรวมพวก
ท่านทั้งหลายอีกจากชนชาติทั้ง
หลายซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้า
ของท่านทรงให้ท่านทั้งหลาย
กระจ่ายไปอยู่นั้น

4 ถ้ามีคนของท่านที่ถูกขับไล่ไป
อยู่สุดท้ายปลายสวรรค์ จากที่

(24) 1 พกษ 9:8; ยรม 22:8 (27) ดนล 9:11 (28) 1 พกษ 14:15; 2 พศด 7:20
(1) ลนต 26:40; พบญ 4:29-30; 28:2, 15 (2) พบญ 4:29-30; นหม 1:9; อสย 55:7
(3) สดต 106:45; 147:2; ยรม 29:14; 32:37 (4) พบญ 28:64; นหม 1:9; อสย 62:11

นั้นพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงรวบรวมท่านให้มาจากที่นั่นพระองค์จะทรงนำท่านกลับ

5 และพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะนำท่านเข้ามาในแผ่นดินซึ่งบรรพบุรุษของท่านยึดครองเพื่อท่านจะได้ยึดครอง และพระองค์จะทรงกระทำดีแก่ท่าน และทวีมากขึ้นยิ่งกว่าบรรพบุรุษของท่าน

6 แล้วพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงตัดใจของท่าน และใจของเชื้อสายของท่าน เพื่อท่านจะได้รักพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านด้วยสุดจิตสุดใจของท่าน เพื่อท่านทั้งหลายจะมีชีวิตอยู่ได้

7 และพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงให้คำสาปแช่งเหล่านี้ตกอยู่บนข้าศึกและผู้ที่เกี่ยวข้องซึ่งท่าน คือผู้ข่มเหงท่านทั้งหลาย

8 และท่านทั้งหลายจะเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์อีก และกระทำตามพระบัญญัติทั้งสิ้นของพระองค์ ซึ่งข้าพเจ้าบัญชาท่านทั้งหลายในวันนี้

9 พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงกระทำให้ท่านจำเริญมั่งคั่งอย่างยิ่งในบรรดากิจการที่มือท่านกระทำ ในผลแห่งตัว

ของท่าน และในผลแห่งฝูงสัตว์ของท่าน และในผลแห่งพื้นดินของท่าน เพราะพระเยโฮวาห์จะทรงปล้ำปัดที่จะให้ท่านจำเริญมั่งคั่งอีก ดังที่พระองค์ทรงปล้ำปัดในบรรพบุรุษของท่าน 10 ถ้าท่านเชื่อฟังพระสุรเสียงแห่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน โดยรักษาพระบัญญัติและกฎเกณฑ์ของพระองค์ ซึ่งจารึกไว้ในหนังสือของพระราชบัญญัตินี้ ถ้าท่านทั้งหลายหันกลับมาหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านด้วยสุดจิตสุดใจของท่าน

คำตักเตือนว่า

จงเลือกชีวิตหรือความตาย

11 เพราะว่าพระบัญญัติซึ่งข้าพเจ้าบัญชาท่านในวันนี้ ไม่ได้ปิดบังไว้จากท่าน และไม่ห่างเหินเกินไปด้วย

12 มิใช่พระบัญญัตินั้นอยู่บนสวรรค์แล้วท่านจะกล่าวว่า 'ใครจะแทนเราขึ้นไปบนสวรรค์และนำมาให้เรา และกระทำให้เราได้ฟังและประพฤติตาม'

13 มิใช่อยู่บนทะเล ซึ่งท่านจะกล่าวว่า 'ใครจะข้ามทะเลไปแทนเราและนำมาให้เรา และกระทำให้เราได้ฟังและประพฤติตาม'

14 แต่ถ้อยคำนั้นอยู่ใกล้ท่านทั้งหลายมาก อยู่ในปากของ

(6) พบญ 10:16; ยรม 32:39; อสค 11:19 (7) อสย 54:15-17; ยรม 30:16, 20

(8) ศพย 3:20 (9) พบญ 28:11, 63; ยรม 32:41

(11) อสย 45:19 (12) รม 10:6-8 (14) รม 10:8

ท่าน และอยู่ในใจของท่าน ฉะนั้นท่านจึงกระทำตามได้

15 จงดูเถิด ในวันที่ข้าพเจ้าได้วางชีวิตและสิ่งดี ความตายและสิ่งร้ายไว้ต่อหน้าท่าน

16 คือในกรที่ข้าพเจ้าได้บัญชาท่านในวันนี้ ให้รักพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ให้ดำเนินในพระมรรคาทั้งหลายของพระองค์ และให้รักษาพระบัญญัติและกฎเกณฑ์และคำตัดสินของพระองค์ แล้วท่านจะมีชีวิตอยู่และทวีมากขึ้น และพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะอำนวยพระพรแก่ท่านในแผ่นดิน ซึ่งท่านเข้าไปยึดครองนั้น

17 แต่ถ้าใจของท่านหันเหไป และท่านมิได้ฟัง แต่ถูกลวงให้ไปนมัสการพระอื่นและปรนนิบัติพระนั้น

18 ข้าพเจ้าขอประกาศแก่ท่านทั้งหลายในวันนี้ว่า ท่านทั้งหลายจะพินาศเป็นแน่ ท่านจะไม่มีชีวิตอยู่นานในแผ่นดิน ซึ่งท่านกำลังจะยกข้ามแม่น้ำจอร์แดนเข้าไปยึดครองนั้น

19 ข้าพเจ้าขออัญเชิญสวรรค์และโลกให้เป็นพยานต่อท่านในวันนี้ว่า ข้าพเจ้าตั้งชีวิตและความตาย พระพรและคำสาปแช่งไว้ต่อหน้าท่าน เพราะฉะนั้นท่านจงเลือกเอาข้างชีวิต เพื่อ

ท่านและเชื้อสายของท่านจะได้มีชีวิตอยู่

20 ด้วยมีความรักต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์ และติดพันอยู่กับพระองค์ เพราะพระองค์ทรงเป็นชีวิตและความยืนนานของท่าน เพื่อท่านจะได้อยู่ในแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์ปฏิญาณแก่บรรพบุรุษของท่าน คือแก่อับราฮัม แก่อิสอัค และแก่ยาโคบว่าจะประทานแก่ท่านเหล่านี้”

**คำปรึกษาครั้งสุดท้าย
ของโมเสสต่อคนอิสราเอล
และโยชูวา**

31 โมเสสยังกล่าวถ้อยคำเหล่านี้แก่คนอิสราเอลทุกคน

2 และท่านกล่าวแก่เขาว่า “วันนี้ข้าพเจ้ามีอายุหนึ่งร้อยยี่สิบปีแล้ว ข้าพเจ้าจะออกไปและเข้ามาอีกไม่ไหวแล้ว พระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า ‘เจ้าจะไม่ได้ข้ามแม่น้ำจอร์แดนนี้’

3 พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะข้ามไปข้างหน้าท่านเอง พระองค์จะทรงทำลายประชาชาติเหล่านี้ให้พินาศ ท่านจะยึดครองเขาเหล่านั้น โยชูวาจะข้ามไปนำหน้าท่านทั้งหลาย ดังที่พระเยโฮวาห์ตรัสไว้แล้ว

(15) พบญ 30:1, 19 (18) พบญ 4:26; 8:19

(19) พบญ 4:26; 30:15 (20) สดต 27:1; ยน 11:25; 14:6

(2) อพย 7:7; กตว 20:12; พบญ 34:7; 1 พกษ 3:7 (3) กตว 27:18, 21; พบญ 9:3

4 พระเยโฮวาห์จะทรงกระทำแก่เขาอย่างที่เราองค์ได้ทรงกระทำแก่ลีโชนและอ็อกษัตริย์ของคนอาโมไรต์ และแก่แผ่นดินของเขา ผู้ที่พระองค์ทรงทำลายแล้ว

5 แล้วพระเยโฮวาห์จะทรงมอบเขาไว้ต่อหน้าท่าน และท่านทั้งหลายจะกระทำแก่เขาตามบัญญัติทั้งสิ้นซึ่งข้าพเจ้าได้บัญชาท่านไว้แล้ว

6 จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด อย่างกล้าหรืออย่างครั้นคร้ามเขาเลย เพราะว่าผู้ที่ไปกับท่านคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน พระองค์จะไม่ทรงปล่อยท่านให้ล้มเหลวหรือทอดทิ้งท่านเสีย”

7 แล้วโมเสสเรียกโยชูวาเข้ามาและกล่าวแก่ท่านท่ามกลางสายตาของบรรดาคนอิสราเอลว่า “จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด เพราะท่านจะต้องไปกับชนชาตินี้เข้าไปในแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงปฏิญาณแก่บรรพบุรุษว่าจะประทานแก่เขา ท่านจงกระทำให้เขาได้แผ่นดินนั้นมาเป็นมรดก

8 ผู้ที่ไปข้างหน้าคือพระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงสถิตอยู่ด้วยพระองค์จะไม่ทรงปล่อยท่านให้ล้มเหลว หรือทอดทิ้งท่านเสียอย่างกล้าและอย่างขยาดเลย”

9 โมเสสได้เขียนพระราชบัญญัตินี้ และมอบให้แก่ปุโรหิตลูกหลานของเลวี ผู้ซึ่งห้ามหีบพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์ และแก่พวกผู้ใหญ่ทั้งปวงของคนอิสราเอล

10 และโมเสสบัญชาเขาว่า “เมื่อครบทุก ๆ เจ็ดปี ตามเวลากำหนดปีปลดปล่อย ณ เทศกาลอยู่เพียง

11 เมื่อคนอิสราเอลทั้งหลายมาประชุมพร้อมกันต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ณ สถานที่ซึ่งพระองค์จะทรงเลือกไว้ นั่น ท่านทั้งหลายจงอ่านพระราชบัญญัตินี้ให้คนอิสราเอลทั้งปวงฟัง

12 จงเรียกประชาชนให้มาประชุมกัน ทั้งชาย หญิง และเด็ก ทั้งคนต่างด้าวภายในประตูเมืองของท่าน เพื่อให้เขาได้ยินและเรียนรู้ที่จะยำเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน และให้ระวังที่จะกระทำตามถ้อยคำทั้งสิ้นของพระราชบัญญัตินี้

13 และเพื่อลูกหลานทั้งหลายของเขา ผู้ยังไม่ทราบจะได้ยินและเรียนรู้ที่จะยำเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน トラบเท่าเวลาซึ่งท่านอยู่ในแผ่นดินซึ่งท่านกำลังจะยกข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปยังดินแดนนั้น”

(4) กตว 21:24, 33; พบญ 3:21 (5) พบญ 7:2; 20:10-20 (6) พบญ 1:29; ยชา 1:5 (7) กตว 27:19; พบญ 31:23 (8) อพย 13:21; พบญ 31:6 (9) กตว 4:5; พบญ 10:8 (10) ลนต 23:34; พบญ 15:1-2 (11) พบญ 12:5 (12) พบญ 4:10 (13) พบญ 11:2

โมเสสจะสิ้นชีวิต
โยชูวาได้รับพระบัญชา
บทเพลงของโมเสส

14 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า "ดูเถิด วันซึ่งเจ้าต้องตายก็ใกล้เข้ามาแล้ว จงเรียกโยชูวามา และเจ้าทั้งสองจงมาเฝ้าเราในพลับพลาแห่งชุมนุม เพื่อเราจะได้กำชับเขา" โมเสสและโยชูวาก็เข้าไปและเข้าเฝ้าพระองค์ในพลับพลาแห่งชุมนุม

15 และพระเยโฮวาห์ทรงปรากฏในเสาเมฆในพลับพลาแห่งชุมนุม และเสาเมฆนั้นอยู่ที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม

16 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า "ดูเถิด ตัวเจ้าจวนจะต้องหลับอยู่กับบรรพบุรุษของเจ้าแล้ว และชนชาตินี้จะลุกขึ้นและเล่นซู้กับพระของคนที่ต่างดาวแห่งแผ่นดินนี้ ในที่ที่เขาไปอยู่ท่ามกลางนั้น เขาทั้งหลายจะทอดทิ้งเราเสียและหักพันธสัญญาซึ่งเราได้กระทำไว้กับเขา

17 แล้วในวันนั้นเราจะกริ้วต่อเขา และเราจะทอดทิ้งเขาเสีย และชื่อนี้ของเราเสียจากเขา เขาทั้งหลายจะถูกกลืน และสิ่งร้ายกับความลำบากเป็นอันมากจะมาถึงเขา ในวันนั้นเขาจึงจะกล่าวว่า 'สิ่งร้ายเหล่านี้ตกแก่เรา เพราะพระเจ้าไม่ทรงสถิต

ท่ามกลางเราไม่ใช่หรือ'

18 ในวันนั้นเราจะซ่อนหน้าของเราเสียจากเขาเป็นแน่ ด้วยเหตุความชั่วทั้งหลายซึ่งเขาได้กระทำ เพราะเขาได้หันไปหาพระอื่น

19 เพราะฉะนั้นบัดนี้เจ้าทั้งสองจงเขียนบทเพลงนี้ และสอนคนอิสราเอลให้ร้องจนติดปาก เพื่อบทเพลงนี้จะเป็นพยานของเรา ปรีกปรีาคนอิสราเอล

20 เพราะว่าเมื่อเราจะได้นำเขาเข้ามาในแผ่นดินซึ่งมีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ ซึ่งเราได้ปฏิญาณแก่บรรพบุรุษของเขา และเขาได้รับประทานอิมหน่าและอ้วนพี เขาจะหันไปปรนนิบัติพระอื่น และหมิ่นประมาทเรา และผิดพันธสัญญาของเรา

21 และต่อมา เมื่อสิ่งร้ายและความลำบากหลายอย่างมาถึงเขาแล้ว เพลงบทนี้จะเผชิญหน้าเป็นพยาน เพราะว่าเพลงนี้จะอยู่ที่ปากเชื้อสายของเขาไม่มีวันลืม เพราะแม้แต่เวลานี้เองเรารู้ถึงความมุ่งหมายที่เขากำลังจะก่อขึ้นมาแล้ว ก่อนที่เราจะนำเขาเข้าไปในแผ่นดินซึ่งเราปฏิญาณไว้วันนั้น"

22 โมเสสจึงได้เขียนบทเพลงนี้ในวันเดียวกันนั้น และสอนให้แก่ประชาชนอิสราเอล

(14) กตว 27:13, 19; พบญ 3:28 (15) อพย 33:9 (16) อพย 32:6; 34:15

(17) กตว 14:42; พบญ 32:20; วนล 2:14; 6:13; 2 พศด 15:2 (18) พบญ 31:17

(19) พบญ 31:22, 26 (20) พบญ 31:16 (21) พบญ 31:17

23 พระองค์ตรัสสั่งโยชูวาบุตรชายนูนว่า "จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด เพราะเจ้าจะนำคนอิสราเอลเข้าไปในแผ่นดินซึ่งเราปฏิญาณว่าจะให้แก่เขา เราจะอยู่กับเจ้า"

โมเสสเขียนหนังสือจบแล้ว

อิสราเอลจะประพศติ

หลงผิดไป

24 ต่อมา เมื่อโมเสสเขียนถ้อยคำของพระราชบัญญัตินี้ลงในหนังสือจบแล้ว

25 โมเสสก็บัญชาคนเลวีผู้ห้ามหีบพันธสัญญาแห่งพระเยโฮสวาห์ว่า

26 "จงรับหนังสือพระราชบัญญัตินี้วางไว้ข้างหีบพันธสัญญาแห่งพระเยโฮสวาห์พระเจ้าของท่าน ให้อยู่ที่นั่นเพื่อเป็นพยานปรักปรำท่าน

27 เพราะข้าพเจ้ารู้ว่า ท่านทั้งหลายเป็นคนมักกบฏและคองแข็ง ดุเดือด เมื่อข้าพเจ้ายังมีชีวิตอยู่กับท่านวันนี้ ท่านก็ยังคงกบฏต่อพระเยโฮสวาห์ เมื่อข้าพเจ้าตายแล้วจะร้ายกว่านี้สักเท่าใด

28 ท่านจงเรียกประชุมพวกผู้ใหญ่ของทุกตระกูล และเจ้าหน้าที่ทั้งหมด เพื่อข้าพเจ้าจะได้กล่าวถ้อยคำเหล่านี้ให้เขาฟัง และอัญเชิญสวรรค์และโลกให้เป็นพยานปรักปรำเขา

29 เพราะข้าพเจ้าทราบว่ามีเมื่อข้าพเจ้าตายแล้ว ท่านจะประพศติตัวเสื่อมทรามอย่างที่สุด และหันเหไปจากทางซึ่งข้าพเจ้าได้บัญชาท่านไว้ ความชั่วร้ายจะตกแก่ท่านในวันข้างหน้า เพราะว่าท่านจะกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮสวาห์ ซึ่งเป็นการยั่วให้พระองค์ทรงกริ้วโกรธด้วยการที่มีมือท่านกระทำ"

30 โมเสสก็ได้กล่าวถ้อยคำในบทเพลงต่อไปนี้ให้เข้าหูประชุมชนอิสราเอลทั้งหมดจนจบ

บทเพลงของโมเสส

32 "โอ ฟ้าสวรรค์ จงเงี่ยหูฟัง ข้าพเจ้าจะพูด โอพิภพโลก ขอจงสถับถ้อยคำจากปากของข้าพเจ้า

2 ขอให้คำสอนของข้าพเจ้าหยดลงอย่างเม็ดฝน และคำปราศรัยของข้าพเจ้ากลั่นตัวลงอย่างน้ำค้าง อย่างฝนตกปรอยๆอยู่เหนือหญ้าอ่อน อย่างท่าฝนตกลงเหนือผักสด

3 เพราะข้าพเจ้าจะประกาศพระนามของพระเยโฮสวาห์ จงถวายความยิ่งใหญ่แด่พระเจ้าของเรา

4 พระองค์ทรงเป็นศิลา พระราชกิจของพระองค์ก็สมบูรณ์ พระมรรคาทั้งหลายของพระองค์ก็ยุติธรรม พระเจ้าที่เที่ยง

(23) กตว 27:23 (26) พบญ 31:19 (27) อพย 32:9 (28) พบญ 30:19

(29) ปฐก 49:1; พบญ 4:30 (1) พบญ 4:26; สดต 50:4 (2) สดต 72:6; อสย 55:10

(3) พบญ 28:58 (4) พบญ 7:9; 32:15, 18, 30

ธรรมและปราศจากความชั่วช้า พระองค์ทรงยุติธรรมและเที่ยงตรง

5 เขาทั้งหลายประทุษร้ายชั่วช้าแล้ว ตำนานของเขาทั้งหลายหาใช่เป็นตำนานของบุตรของพระองค์ เขาเป็นยุควิปลาสและคดโกง

6 โอ ชนชาติโหดเหี้ยมและเบาความเอ๋ย ท่านจะตอบสนองพระเยโฮวาห์อย่างนี้ ละหรือ พระองค์มิใช่พระบิดา ผู้ทรงไถ่ท่านไว้ดอกหรือ ผู้ทรงสรรค์ท่าน และตั้งท่านไว้แล้ว

7 จงระลึกถึงโบราณกาล จงพิจารณาถึงจำนวนปีที่ผ่านมา หลายชั่วอายุคนแล้วนั้น จงถามบิดาของท่าน แล้วเขาจะสำแดงให้ท่านทราบ จงถามพวกผู้ใหญ่ของท่าน แล้วเขาจะบอกท่าน

8 เมื่อผู้สูงสุดประทานมรดกแก่บรรดาประชาชาติ เมื่อพระองค์ทรงแยกลูกหลานของอาดัม พระองค์ทรงกินเขตของชนชาติทั้งหลายตามจำนวนคนอิสราเอล

9 เพราะว่าส่วนของพระเยโฮวาห์คือประชาชนของพระองค์ ยาโคบเป็นส่วนมรดกของพระองค์เอง

10 พระองค์ทรงพบเขาในแผ่นดินตุรกันดาร ในที่เปลี่ยว

เปล่าซึ่งมีแต่เสียงเห่าหอน พระองค์ทรงนำเขาไปทั่ว และทรงสอนเขาอยู่ ทรงรักษาเขาไว้ดังแก้วพระเนตรของพระองค์

11 เหมือนนกอินทรีที่กวานรังของมัน กระพือปีกอยู่เหนือลูกโต กางปีกออกรอรับลูกไว้ให้เกาะอยู่บนปีก

12 พระเยโฮวาห์องค์เดียวก็ทรงนำเขามา ไม่มีพระต่างตัวองค์ใดอยู่กับเขา

13 พระองค์ทรงโปรดเขาให้ขึ้นไปบนโลกส่วนสูง ให้เขากินพืชผลที่ได้จากนา พระองค์ทรงให้เขาตูดน้ำผึ้งจากศิลา และให้ดื่มน้ำมึนจากหินแข็งกล้า

14 ให้ได้นมเปรี้ยวจากวัว และให้ได้น้ำนมจากแพะแกะ ได้ไขมันจากลูกแกะ และแกะผู้พันธู์บาชาน และฝูงแพะ กับข้าวสาลีอย่างดีที่สุด และท่านได้ดื่มเลือดขององุ่น คือน้ำองุ่น

15 แต่เยชูรูนอันพินขึ้นแล้วก็มีพยศ พอเจ้าอันใหญ่ เนื้อหนานุ่มนิ่ม เขาทอดทิ้งพระเจ้าผู้สร้างเขามา แล้วดูหมิ่นศิลาแห่งความรอดของเขา

16 เขายั่วให้พระองค์ทรงอิจฉาด้วยพระต่างตัว ด้วยสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนทั้งหลายเขาก็ยั่วให้พระองค์ทรงกริ้ว

17 เขาบูชาพวกปีศาจแทนพระ

(5) พบทย 4:25; 31:29 (6) อพย 4:22; พบทย 1:31 (7) อพย 12:26 (8) ปฐก 11:8 (9) อพย 19:5 (10) สดต 17:8 (11) อสย 31:5 (13) อสย 58:14 (14) ปฐก 49:11 (15) พบทย 31:20 (16) 1 คร 10:22 (17) วว 9:20

เจ้า บุษาพระซึ่งเขาไม่รู้จักมาก่อน บุษาพระใหม่ ๆ ซึ่งเกิดมาเร็ว ๆ นี้ ซึ่งบรรพบุรุษของท่านไม่เกรงกลัว

18 ท่านมิได้ใส่ใจในศิลาที่ให้กำเนิดท่านมา ท่านหลงลืมพระเจ้าซึ่งทรงปั้นท่าน

19 พระเยโฮวาห์ทอดพระเนตรและทรงชังเขา เพราะเหตุบุตรชายหญิงของพระองค์ได้ยิวพระองค์

20 และพระองค์ตรัสว่า `เราจะซ่อนหน้าของเราเสียจากเขา เราจะคอยดูว่าปลายทางของเขาจะเป็นอย่างไร เพราะเขาเป็นยุคที่ดื้อรั้น เป็นลูกเต่าที่ไม่มีความเชื่อ

21 เขาทำให้เราอิจฉาด้วยสิ่งที่ไม่ใช่พระเจ้า เขาได้ยิวโทสะเราด้วยความไร้ประโยชน์ของเขา ดังนั้นเราจึงทำให้เขาอิจฉาผู้ที่ไม่ใช่ชนชาติ และจะยิวโทสะเขาด้วยประชาชาติที่เขลาชาติหนึ่ง

22 เพราะมีไฟก่อขึ้นด้วยความกริ้วของเรานั้น ไฟก็ไหม้ลูกลามไปจนถึงก้นลึกของนรกเผาแผ่นดินโลกและพืชผลในนั้น และก่อเพลิงติดรากภูเขา

23 เราจะสุขุมสิ่งร้ายไว้บนเขาทั้งหลาย และปล่อยลูกธนูของเรามายิงเขา

24 เขาจะซบผอมไปเพราะความ

หิว ความร้อนอันแรงกล้า และการทำลายอันขมขื่นจะเผาผลาญเขาเสีย เราจะส่งฟันสัตว์ร้ายให้มาขบกับพิษของสัตว์เลื้อยคลานในพงคลี

25 ภายนอกจะมีดาบและภายในจะมีความกลัวมาทำลายทั้งชายหนุ่มและหญิงพรหมจารี ทั้งเด็กที่ยังดูดนมและคนที่ ผมหงอก

26 เราพูดแล้วว่า "เราจะให้เขากระจัดกระจายไปถึงมุมต่าง ๆ เราจะให้ชื่อของเขาสูญไปจากความทรงจำของมนุษย์"

27 ถ้าหากว่าเราไม่กลัวความกริ้วโกรธของศัตรู เกรงว่าศัตรูจะประพฤติผิดไป ก็กลัวว่าศัตรูทั้งหลายจะพูดว่า "กำลังมือของเราจะมีชัย พระเยโฮวาห์หาได้ทรงกระทำกิจการทั้งปวงนี้ไม่"

28 เพราะว่าเขาทั้งหลายเป็นประชาชาติที่ไม่ยอมฟังคำปรึกษา ในพวกเขาไม่มีความเข้าใจ 29 โอ ถ้าเขาฉลาดแล้วเขาจะเข้าใจเรื่องนี้และทราบเรื่องสุดท้ายปลายมือ

30 คนเดียวจะไล่พันคนอย่างไรได้ สองคนจะทำให้หมื่นคนหนีได้อย่างไร นอกจากศิลาของเขาได้ขายเขาเสียแล้ว และพระเยโฮวาห์ได้ทรงทอดทิ้งเขาเสีย

31 เพราะศิลาของเขาไม่เหมือน

(18) อสย 17:10; ยรม 2:32 (19) วนฉ 2:14 (20) มธ 17:17 (21) สดต 31:6

(22) กตว 16:33 (23) พบญ 29:21 (24) ลนต 26:22 (26) อสค 20:23

(27) อสย 10:12-15 (29) พบญ 31:29 (30) พบญ 32:4 (31) 1 ซมอ 4:7-8

ศิลาของเรา แม้ศัตรูของเราก็ตัด
ลีนอย่างนั้น

32 เพราะว่าเถาอ่งุ่นของเขามา
จากเถาเมืองโสโดม มาจากไร่
เมืองโกโมราห์ ผลอ่งุ่นของเขา
เป็นดีหมี และอ่งุ่นที่เป็นพวงๆ
ก็ขมขื่น

33 น้าอ่งุ่นของเขาเป็นพิษของ
มังกร เป็นพิษอำมหิตของงูเห่า

34 เรื่องนี้มีได้สะสมไว้กับเรา
ดอกหรือ ประทับตราไว้ในคลัง
ของเรา

35 การแก้แค้นและการตอบ
สนองเป็นของเรา เท้าของเขา
จะลื่นไถลไปตามกำหนดเวลา
เพราะว่าวันแห่งหายนะของเขา
อยู่ใกล้แค่เอื้อมแล้ว และสิ่ง
ต่างๆที่จะเกิดขึ้นกับเขาก็จะมา
โดยพลัน

36 เพราะพระเยโฮวาห์จะทรง
พิพากษาประชาชนของพระองค์
และทรงเมตตาปราณีต่อผู้รับใช้
ของพระองค์ เมื่อทอดพระเนตร
กำลังของเขาสิ้นลง ไม่มีใครยัง
อยู่หรือเหลืออยู่

37 แล้วพระองค์จะตรัสว่า "พระ
ของเขายู่ที่ไหน ศิลาที่เขาพึ่ง
พานอนอยู่ที่ไหนเล่า

38 คือผู้ที่รับประทานไขมันของ
เครื่องสัตวบูชาของเขา และดื่ม
น้าอ่งุ่นที่เป็นเครื่องดื่มบูชาของ
เขา ให้บรรดาพระเหล่านั้นลุก

ขึ้นช่วย ให้พระเหล่านั้นเป็นผู้
ป้องกันเจ้าชู้

39 จงดูเถิด ตัวเรา คือเรานี้
แหละเป็นผู้นั้น นอกจากเรา
ไม่มีพระเจ้าอื่นใด เราฆ่าให้ตาย
และเราก็กินมีชีวิตอยู่ เราทำให้
บาดเจ็บ และเราก็กินให้หาย

ไม่มีผู้ใดจะช่วยให้พ้นมือเราได้
40 เพราะเราชูมือขึ้นถึงสวรรค์
และปฏิญาณว่า ดังที่เราดำรงอยู่
เป็นนิรันดร์

41 ถ้าเราลับดาบอันวาววับของ
เรา และมือของเรายึดการ
พิพากษาไว้ เราจะแก้แค้นศัตรู
ของเรา และตอบแทนผู้ที่เกลียด
เรา

42 เราจะให้ลูกธนูของเราเมา
โลหิต และดาบของเราจะกิน
เนื้อหนัง ด้วยโลหิตของผู้ที่
ถูกฆ่าและของเชลย ตั้งแต่เริ่ม
แก้แค้นต่อศัตรู"

43 โอ ประชาชาติทั้งหลาย จง
ชื่นชมยินดีกับประชาชนของ
พระองค์ เพราะพระองค์จะแก้
แค้นโลหิตแห่งพวกผู้รับใช้ของ
พระองค์แล้ว และจะทรงทำการ
แก้แค้นศัตรูของพระองค์ และ
จะทรงเมตตาปราณีทั้งแผ่นดิน
และประชาชนของพระองค์"

44 โมเสสได้มาเล่าบรรดาถ้อย
คำของเพลงบทนี้ให้ประชาชน
ฟัง ทั้งตัวท่านพร้อมทั้งโยชูวา

(32) อสย 1:10 (33) สดต 58:4 (34) ยรม 2:22 (35) สดต 94:1; รม 12:19

(36) 2 พกษ 14:26; สดต 106:45 (37) วนฉ 10:14 (39) พบทญ 32:12; 1 ซมอ 2:6

(41) อสย 1:24; 66:16; ยรม 50:28-32 (43) 2 พกษ 9:7; สดต 65:3; 79:9; 85:1

บุตรชายนูน

โมเสสจะสิ้นชีวิต

บนยอดเขาเนโบ

45 และเมื่อโมเสสเล่าคำเหล่านี้ทั้งหมดแก่บรรดาคนอิสราเอลจบแล้ว

46 ท่านก็กล่าวแก่เขาว่า "จงใส่ใจในถ้อยคำทั้งหลายซึ่งข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านในวันนี้ เพื่อท่านจะได้บัญชาแก่ลูกหลานของท่านเพื่อเขาจะได้ระวางที่จะกระทำตามถ้อยคำแห่งพระราชบัญญัตินี้ทั้งสิ้น

47 เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยสำหรับท่านทั้งหลาย แต่เป็นเรื่องชีวิตของท่านทั้งหลาย และเรื่องนี้จะกระทำให้ท่านทั้งหลายมีชีวิตยืนนานในแผ่นดิน ซึ่งท่านทั้งหลายกำลังจะข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปยึดครองนั้น"

48 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสในวันนั้นเองว่า

49 "จงขึ้นไปบนภูเขาอาบาริมถึงยอดเขาเนโบ ซึ่งอยู่ในแผ่นดินโมอับ ตรงข้ามเมืองเยรีโค และดูแผ่นดินคานาอัน ซึ่งเราให้แก่ประชาชนอิสราเอลเป็นกรรมสิทธิ์

50 และสิ้นชีวิตเสียบนภูเขาซึ่งเจ้าขึ้นไปนั้น และถูกรวบไปอยู่กับญาติพี่น้องของเจ้า ตั้งอาโรนพี่ชายของเจ้าได้สิ้นชีวิตที่ภูเขา

โฮร์ และถูกรวบไปอยู่กับประชาชนของเขา

51 เพราะเจ้าทั้งสองได้ละเมิดต่อเราท่ามกลางคนอิสราเอลที่น้ำเมรีบาห์แห่งคาเดชในถิ่นทุรกันดารคิน เพราะเจ้ามิได้เคารพเราว่าบริสุทธิ์ในหมู่คนอิสราเอล

52 เพราะเจ้าจะได้เห็นแผ่นดินซึ่งอยู่ต่อหน้าเจ้า แต่เจ้ามิได้เข้าไปในแผ่นดินซึ่งเราให้แก่คนอิสราเอล"

พระพรสำหรับตระกูลต่างๆ

33 ต่อไปนี้เป็นพรซึ่งโมเสสบุตรของพระเจ้าได้อวยพรแก่คนอิสราเอลก่อนที่ท่านสิ้นชีวิต

2 ท่านกล่าวว่า "พระเยโฮวาห์เสด็จจากซีนาย และทรงรุ่งแจ้งจากเสอีร์มายังเขาทั้งหลาย พระองค์ทรงฉายรังสีจากภูเขาปาราน พระองค์เสด็จพร้อมกันกับวิสุทธิชนนับหมื่นๆ ที่พระหัตถ์เป็องขวามีไฟเป็นพระราชบัญญัติแก่เขา

3 แท้จริง พระองค์ทรงรักประชาชนของพระองค์ บรรดาวิสุทธิชนของพระองค์ก็อยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ และเขาทั้งหลายกราบลงที่พระบาทของพระองค์รับพระดำรัสของพระองค์

(46) พบญ 11:19; อสค 40:4 (47) พบญ 8:3; 30:15-20

(49) กตว 27:12-14 (50) กตว 20:25 (51) สดต 10:3

(52) กตว 27:12; พบญ 34:1-5 (1) ปฐก 49:28 (2) อพย 19:18 (3) 1 ซมอ 2:9

4 โมเสสบัญชาพระราชบัญญัติไว้แก่เรา เป็นกรรมสิทธิ์ของชุมนุมชนยาโคบ

5 พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ในเยชูรูน เมื่อหัวหน้าชนชาติชุมนุมกับคนอิสราเอลทุกตระกูล

6 ขอให้รู้เบนตำรงชีวิตอยู่ อย่าให้ตาย อย่าให้ผู้คนของเรามีน้อย”

7 ท่านกล่าวถึงพรสำหรับยูดาห์ ดังนี้ว่า “ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงสถับเสียงของยูดาห์ ขอทรงนำเขาเข้ากับชนชาติของเขา มือของเขาได้ต่อสู้เพื่อตนเอง และพระองค์ทรงช่วยเขาให้พ้นจากปรปักษ์ของเขา”

8 ท่านกล่าวถึงเลวีว่า “ขอให้ทุมมีมและอูริมของพระองค์อยู่กับผู้บริสุทธิ์ของพระองค์ ผู้ที่พระองค์ทรงทดลองแล้วที่ตำบลมัสสาห์ ผู้ที่พระองค์ได้ต่อสู้แล้วที่น้ำเมรีบาห์

9 ผู้กล่าวถึงบิดามารดาของเขาว่า ‘ข้าพเจ้ามิได้เห็นเขา’ เขาไม่จำพี่น้องของเขา และไม่รู้จักลูกของตนเอง เพราะว่าเขาปฏิบัติตามพระวจนะของพระองค์ และรักษาพันธสัญญาของพระองค์

10 เขาทั้งหลายจะสอนคำตัดสินของพระองค์แก่ยาโคบ และสอนพระราชบัญญัติของพระองค์แก่อิสราเอล เขาจะวาง

เครื่องหอมต่อพระพักตร์พระองค์ และถวายเครื่องเผาบูชาทั้งสินบนแทนบูชาของพระองค์

11 ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอพระองค์ทรงอำนวยพรแก่ข้าวของของเขา และโปรดการงานที่มือเขาทำ ขอทรงดีทำลายบันเอวแห่งศัตรูของเขา คือผู้ที่เกลียดชังเขา อย่าให้ลุกขึ้นอีกได้”

12 ท่านกล่าวเรื่องเบนยามินว่า “คนที่พระเยโฮวาห์ทรงรักจะอาศัยอยู่กับพระองค์อย่างปลอดภัย พระเยโฮวาห์จะทรงปกเขาไว้วันยังค่ำ และจะทรงประทับอยู่ระหว่างบ่าของเขา”

13 และท่านกล่าวถึงโยเซฟว่า “ขอให้แผ่นดินของเขาได้รับพรจากพระเยโฮวาห์ ให้ได้รับของประเสริฐที่สุดจากฟ้าสวรรค์ ทั้งน้ำค้างและจากบาดาลซึ่งหมอบอยู่ข้างล่าง

14 ให้ได้รับผลประเสริฐที่สุดของดวงอาทิตย์และพืชผลประเสริฐที่สุดที่ดวงจันทร์ให้บังเกิด

15 พร้อมกับผลอย่างงามที่สุดจากภูเขาดีกดาบรร์ และผลประเสริฐที่สุดจากเนินเขาที่อยู่ตลอดกาล

16 และผลประเสริฐที่สุดของพิภพและสิ่งที่อยู่ในนั้น และพระกรุณาคุณของพระองค์ซึ่ง

(4) พบญ 4:2; สดต 119:111 (5) ปฐก 36:31 (6) ปฐก 49:3-4 (7) ปฐก 49:8-12

(8) ปฐก 49:5; อพย 17:1-17 (9) ปฐก 29:32; อพย 32:26-28 (10) ลนต 1:9

(11) 2 ซมอ 24:33; อสค 20:40 (13) ปฐก 27:28 (15) ปฐก 49:26 (16) ปฐก 49:26

ประทับที่พุ่มไม้ ขอให้พรเหล่านี้
ลงมาเหนือศีรษะของโยเซฟและ
เหนือกระหม่อมของผู้ที่ถูกแยก
จากพี่น้องของตน

17 สง่าราศีของเขาเหมือนลูกวัว
หัวปีของเขา เขาของเขาเหมือน
เขาม้ายูนีคอน และด้วยเขานั้น
เขาจะดันชนชาติทั้งหลายออกไป
ไปจนสุดปลายพิภพ คนเอเฟรา-
อิมนับหมื่นเป็นเช่นนี้ คนมนัส-
เสห์นับพันก็เหมือนกัน”

18 ท่านกล่าวถึงเศบูลุนว่า “เศ-
บูลุนเอ๋ย จงปีติรำเริงเมื่อท่าน
ออกไป และอิสสาการ์เอ๋ย จง
ปีติรำเริงในเต็นท์ของตน

19 เขาจะเรียกชนชาติทั้งหลาย
มาที่ภูเขา และถวายเครื่องสัตว-
บูชาแห่งความชอบธรรมที่นั่น
เพราะเขาจะดูความอุดมจาก
ทะเลและได้ชุ่มทรัพย์ที่ซ่อนอยู่
ในทราย”

20 ท่านกล่าวถึงกาตว่า “สาธุ
การแต่พระองค์ผู้ทรงขยายกาต
กาตหมอบอยู่เหมือนกับสิงโต
เขาที่แกวและกระหม่อมบน
ศีรษะ

21 เขาเลือกแผ่นดินส่วนดีที่สุด
เป็นของตน เพราะส่วนของผู้
ทรงตั้งพระราชบัญญัติได้มีเก็บ
ไว้ที่นั่นแล้ว และเขามาถึงหัว
หน้าของชนชาตินี้ เขาได้กระทำ
ตามความเที่ยงธรรมของพระ

เยโฮวาห์และตามคำตัดสินซึ่งมี
ต่ออิสราเอล”

22 และท่านกล่าวถึงดานว่า
“ดานเป็นลูกสิงโตที่กระโดดมา
จากเมืองบาซาน”

23 และท่านกล่าวถึงนัฟทาลีว่า
“โอ นัฟทาลี ผู้อิมด้วยพระองค์
และหน้าด้วยพระพรของพระ
เยโฮวาห์ จงยึดครองทางตะวันออก
และทางใต้”

24 และท่านกล่าวถึงอาเซอร์ว่า
“ขอให้อาเซอร์ได้รับพระพรคือ
ให้มีบุตรมากมาย ให้เขาเป็นที่
โปรดปรานของพี่น้องของเขา
และให้เขาจุ่มเท้าเขาลงในน้ำมัน
25 รองเท้าของท่านจะเป็นเหล็ก
และทองสัมฤทธิ์ วันคืนของท่าน
เป็นอย่างไร ขอให้กำลังของ
ท่านเป็นอย่างนั้น

26 ไม่มีผู้ใดเหมือนพระเจ้าของ
เยชูรูน พระองค์เสด็จมาจากฟ้า
สวรรค์เพื่อช่วยท่าน เสด็จมา
เปี่ยมด้วยความโอ้อำตระการ
ของพระองค์ตามท้องฟ้า

27 พระเจ้าผู้ดำรงเป็นนิรันดร์เป็น
ที่ลี้ภัยของท่าน และพระกร
นิรันดร์รับรองท่านอยู่ พระองค์
จะทรงผลักศัตรูให้ออกไปพ้น
หน้าท่าน และจะตรัสว่า ‘ทำลาย
เสียเถอะ’

28 ดังนั้นแหละ อิสราเอลจึงจะ
อยู่อย่างปลอดภัยแต่ฝ่ายเดียว

(17) ปฐก 48:19; กตว 23:22 (18) ปฐก 49:13 (19) อพย 15:17 (20) 1 พศต 12:8

(21) กตว 32:16-17; ยชว 4:12 (22) ปฐก 49:16-17; ยชว 19:47 (23) ปฐก 49:21

(24) ปฐก 49:20 (25) พบทู 8:9 (26) อพย 15:11 (27) พบทู 9:3 (28) ปฐก 27:28

น้ำพุแห่งยาโคบจะอยู่ในแผ่นดินที่มีข้าวและน้ำองุ่น เออ ท้องฟ้าของพระองค์จะโปรยน้ำค้างลงมา

29 โอ อิสราเอล ท่านทั้งหลาย เป็นสุขแท้ๆ ใครเหมือนท่านบ้าง โอ ชนชาติที่รอดมาด้วยพระเยโฮวาห์ทรงช่วย เป็นโล่ช่วยท่าน เป็นดาบแห่งความยอดเยียมของท่าน ท่านจะพูดว่า พวกศัตรูเป็นผู้มูสาทั้งสิ้น ท่านจะเหยียบย่ำไปบนปูชนียสถานสูงของเขา”

โมเสสได้เห็นแผ่นดินคานาอัน แล้วสิ้นชีวิตบนภูเขาเนโบ

34 และโมเสสก็ขึ้นไปจากราบโมอับถึงภูเขาเนโบ ถึงยอดเขาปีสกาห์ซึ่งอยู่ตรงข้ามเมืองเยรีโค และพระเยโฮวาห์ทรงสำแดงให้ท่านเห็นแผ่นดินนั้นทั้งหมด คือกิเลอาดจนถึงดาน

2 ทงนี้พาทิสั่วหมด เห็นแผ่นดินเอฟราอิม และมนัสเสห์ ทั่วแผ่นดินยูดาห์ ไกลไปถึงทะเลที่อยู่ไกลออกไป

3 ทงทางใต้และที่ลุ่มในหุบเขาแห่งเมืองเยรีโค เมืองต้นอินทผลัม ไกลไปจนถึงโคฮาร์

4 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับท่านว่า “นี่คือแผ่นดินซึ่งเราได้ปฏิญาณต่ออับราฮัม ต่ออิสอัคและ

ต่อยาโคบว่า `เราจะให้แก่เชื้อสายของเจ้า' เราให้เจ้าเห็นกับตา แต่เจ้าจะไม่ได้เข้าไปในแผ่นดินนั้น”

5 เหตุฉะนั้นโมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์จึงสิ้นชีวิตที่นั่นในแผ่นดินโมอับ ตามพระดำรัสของพระเยโฮวาห์

6 และพระองค์ทรงฝังท่านไว้ในหุบเขาในแผ่นดินโมอับ ตรงข้ามเบธเปโอร์ จนถึงทุกวันนี้หา มีผู้ใดรู้จักที่ฝังศพของท่านไม่

7 เมื่อโมเสสสิ้นชีวิตนั้นท่านมีอายุหนึ่งร้อยยี่สิบปี นัยน์ตาของท่านมิได้มัวไป หรือกำลังของท่านก็ไม่ถอย

8 และคนอิสราเอลร้องให้ถึงโมเสสที่ราบโมอับสามสิบวัน แล้ววันที่ร้องให้ไว้ทุกขถึงโมเสสก็สิ้นลง

โยชูวา

ผู้ประกอบด้วยพระวิญญาณจะนำคนอิสราเอลแทนโมเสส 9 โยชูวาบุตรชายนูนมีจิตใจอันประกอบด้วยสติปัญญา เพราะโมเสสได้เอามือของท่านวางบนเขา ดังนั้นประชาชนอิสราเอลจึงเชื่อฟังเขา และได้กระทำดังที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสไว้ 10 ตั้งแต่นั้น นมาก็ไม่มีผู้พยากรณ์คนใดเกิดขึ้นในอิสราเอลเสมอโมเสส ผู้ซึ่งพระเยโฮ-

(29) ปฐก 15:1 (1) กตว 27:12; พบญ 32:49 (3) 2 พศต 28:15 (4) ปฐก 12:7 (5) กตว 12:7; พบญ 32:50 (6) ยต 1:9 (7) ปฐก 27:1; 48:10 (8) ปฐก 50:3, 10 (9) กตว 27:18; อสย 11:2 (10) อพย 33:11; กตว 12:8; พบญ 5:4

วาทรงรู้จักหน้าต่อหน้า
11 ไม่มีผู้ใดเสมอเหมือนท่าน
ในเรื่องหมายสำคัญและการ
มหัศจรรย์ ซึ่งพระเยซูวาทรง
ใช้ท่านให้กระทำในแผ่นดินอียิปต์ ต่อฟาโรห์และต่อบรรดา

ข้าราชการบริพารของฟาโรห์ และ
ต่อแผ่นดินของท่านทั้งสิ้น
12 และในเรื่องอำนาจยิ่งใหญ่
และกิจการอันน่าเกรงกลัวและ
ใหญ่โตทั้งสิ้นซึ่งโมเสสกระทำใน
สายตาของคนอิสราเอลทั้งปวง